

Masterproef
Politieke Communicatie

**Welke politici komen in debatprogramma's en wie
debatteert met wie?**

Een kwantitatieve analyse van De Zevende Dag (1988-2017)

Annelien Van Remoortere

Promotor: Prof. Dr Stefaan Walgrave

Verslaggever: Prof. Dr Jeroen Van Laer

Master Politieke Communicatie (www.politiekecommunicatie.be)

S0156108

Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen

Academiejaar 2016-2017

Voorwoord

De keuze van het onderwerp voor mijn thesis kwam er vooral onder impuls van mijn stage bij Terzake. Een onderdeel van mijn taak was politici opbellen om ze uit te nodigen in de studio en hun uiteenlopende reacties zorgden ervoor dat ik echt begon na te denken over het selectieproces voor televisiedebatten. Ik vroeg me af waarom bepaalde politici in aanmerking kwamen voor een debat of interview en waarom bepaalde politici erg graag kwamen en anderen meteen weigerden of afhaakten vanaf de naam van de tegenstander viel. Het werd ook al snel duidelijk dat mijn collega's geen vastgelegde procedure volgden. Ze konden geen antwoord geven op mijn vragen over op basis van wat ze beslisten om bepaalde politici te laten komen.

Ik wil als eerste dan ook mijn promotor Stefaan Walgrave bedanken om mee te willen, gaan in heel dit verhaal. Dankzij zijn uitstekende advies en kritische opmerkingen kan ik nu met trots dit eindresultaat neerleggen. Zijn enthousiasme en passie voor het vak zijn aanstekelijk en zorgden voor een zeer verrijkende samenwerking. Daarnaast wil ik ook graag mijn vriend, Yannick, bedanken. Zijn constante steun en hulp zijn van onschatbare waarde geweest. Zonder zijn bijstellingen had het deel 'analyse' er heel anders uit gezien.

Inhoud

Voorwoord	I
Inhoud	II
Lijst van figuren	IV
Lijst met tabellen	VI
Abstract	VII
Inleiding	1
Probleemstelling en onderzoeksvraag	1
Maatschappelijke relevantie	2
Wetenschappelijke relevantie	3
Opbouw	3
Theoretische kader	4
Macroniveau	4
Mesoniveau	5
Microniveau	5
Politieke functie	6
Ervaring	7
De partij	7
Expertise	8
Geslacht	9
Overzicht van de hypothesen	10
Methodologie	10
Casus	10
Methode	11
Data	11
Variabelen en operationalisering	11
Analyse	21
Hypothese 1	22
Hypothese 2	26
Hypothese 3	29
Hypothese 4	31
Hypothese 5	33
Hypothese 6	39
Hypothese 7	42
Hypothese 8	44

Hypothese 9.....	46
Hypothese 10	48
Overzicht hypothesen	51
Discussie en conclusie	52
Resultaten	52
Wie komt er?	52
Wie debatteert met wie?	54
Beperkingen en toekomstig onderzoek	55
Bibliografie	57
Bijlage: codeboek	59

Lijst van figuren

Figuur 1: Niveaus die op uiteindelijke nieuwsbericht inwerken (Vos, 2015).....	4
Figuur 2: Opdeling van factoren die geanalyseerd worden in het onderzoek.....	6
Figuur 3: Het aantal (in %) debatten en interviews per jaar voor De Zevende Dag (1988-2017). (N=1245).....	12
Figuur 4: Het aantal keer dat personen aantreden in De Zevende Dag (1988-2017). (N=1245).....	13
Figuur 5: Het geslacht van de presentators en het aantal keer (in %) een presentator in De Zevende Dag komt (1988-2017) (N=1293).....	14
Figuur 6: Top 10 van de meest voorkomende niet-politieke functies in De Zevende Dag (1988-2017) (N=552).....	16
Figuur 7: Top 10 meest voorkomende politieke functies in De Zevende Dag (1988-2017) (N = 2208)	17
Figuur 8: Verdeling van de leeftijd van de gasten die in De Zevende Dag (1988-2017) komen. (N=2796).....	18
Figuur 9: Verdeling van het geslacht van de gasten in De Zevende Dag (1988-2017) (N=2796).....	18
Figuur 10: Overzicht van het aantal keer (in %) een partij in De Zevende Dag (1988-2017) komt. (N=2261).....	19
Figuur 11: Verdeling tussen het aantal politici die lid zijn van de meerderheid en aantal politici die lid zijn van de minderheid binnen De Zevende Dag (1988-2017). (N= 1935)	20
Figuur 12: Verdeling tussen politici met en zonder ervaring in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 2205).....	21
Figuur 13: Het aantal voorkomens (in %) van politici met een bepaalde politieke functie in De Zevende Dag (1988-2017). (N=2205)	22
Figuur 14: De samenhang tussen het aantal politici die komen in De Zevende Dag (1988-2017) en het aantal hoge functies per jaar.. N=2156	25
Figuur 15: Overzicht van de verhouding (in %) tussen het aantal politici en aantal politici met een hoge functie in De Zevende Dag doorheen de volledige onderzochte periode (1988-2017). (N=2156)	25
Figuur 16: Het percentage voorkomens in interviews in De Zevende Dag (1988-2017) per hoge functie. (N= 1876).....	27
Figuur 17: Het aantal keer (in %) dat hoge functies en lage functies voorkomen in debat of interview in De Zevende Dag (1988-2017) (N= 2208)	28
Figuur 18: Overzicht van hoeveel keer (in %) politici met een hoge functie enerzijds in debat gaan met andere politici met een hoge functie en anderzijds met politici met een 'gewone' functie in De Zevende Dag (1988-2017) doorheen de tijd. (N= 373)	31
Figuur 19: Het verband tussen het aantal gasten die voor de eerste keer in De Zevende Dag komen en het aantal gasten met ervaring bij hun eerste voorkomen in De Zevende Dag. (N= 348).....	32
Figuur 20: Overzicht doorheen de volledige onderzochte periode van het aantal gasten (in %) met en zonder ervaring bij hun eerste voorkomen in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 348).....	33
Figuur 21: De samenhang tussen het aantal stemmen van partijen bij de voorgaande verkiezing en het aantal voorkomens van politici van die partij in De Zevende Dag (1988-2017) voor het Vlaamse niveau.	35
Figuur 22: Overzicht de correlaties tussen het aantal voorkomens in De Zevende Dag en het aantal stemmen (in %) tijdens de voorgaande verkiezingen per periode tussen twee verkiezingen op Vlaams niveau. (N=321)	36
Figuur 23: Samenhang tussen het aantal stemmen (in %) van een bepaalde politieke partij en het aantal keer leden van die partij voorkomen in De Zevende Dag. (N= 757)	38

Figuur 24: Overzicht de correlaties tussen het aantal voorkomens in De Zevende Dag en het aantal stemmen (in %) tijdens de voorgaande verkiezingen per periode tussen twee verkiezingen op federaal niveau. (N= 757).....	39
Figuur 25: Overzicht van de samenhang tussen totaal aantal voorkomens en het aantal voorkomens van leden van de minderheid/meerderheid per jaar in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 1038)	41
Figuur 26: Overzicht doorheen de tijd van het aantal (in %) politici die lid zijn van de meerderheid of minderheid in De Zevende Dag (1988-2017) zonder hoge politieke functies erbij. (N= 1038)	41
Figuur 27: De samenhang tussen het totaal aantal debatten en het aantal debatten tussen minderheid en meerderheid in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 438).....	42
Figuur 28: Overzicht van het aantal (in %) debatten tussen meerderheid en minderheid doorheen de volledige onderzochte periode in De Zevende Dag (1988-2017) (N= 438).....	43
Figuur 29: Samenhang tussen het totaal aantal voorkomens, zonder politici met een hoge functie, en het aantal politici met expertise over het besproken onderwerp in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 776).....	45
Figuur 30: Overzicht van het aantal (in %) politici met expertise tegen over het totaal aantal politici dat in De Zevende Dag komt doorheen de volledige onderzochte periode (1988-2017). (N= 776).....	46
Figuur 31: Samenhang tussen het aantal voorkomens van politici en het aantal mannelijke en vrouwelijke politici in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 1328).....	47
Figuur 32: Overzicht van het aantal mannelijke en vrouwelijke politici in De Zevende Dag die in een interview komen en het aantal mannelijke en vrouwelijke politici die in debat komen in absolute frequentie. (N=1299).....	48
Figuur 33: Overzicht van het aantal (in %) debatten met verschillende samenstelling op basis van debat in De Zevende Dag (1988-2017) doorheen de volledige onderzochte periode. (N=667).....	50
Figuur 34: Overzicht van het aantal vrouwelijke politici in een gemengd debat in De Zevende Dag (1988-2017) doorheen de volledige onderzochte periode. (N=182)	51

Lijst met tabellen

Tabel 1: Overzicht van de hypothesen.....	10
Tabel 2: Overzicht van top 10 besproken thema's in De Zevende Dag (1988- 2017) (N=1245).....	15
Tabel 3: Overzicht van de top 10 van politici die het meest komen in De Zevende Dag (1988-2017) (N=2796).....	15
Tabel 4: Gewogen aantal (in %) voorkomen van de politieke functies in De Zevende Dag (1988-2017). (N=1876).....	23
Tabel 5: Overzicht van het aantal politici met een bepaalde politieke functie die in De Zevende Dag in een debat of interview komen (in %). (N= 1876)	26
Tabel 6: Overzicht van welke politici met een bepaalde politieke functie in debat gaan met andere politici met een bepaalde politieke functie in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 1535).....	30
Tabel 7: Overzicht per partij hoeveel keer politici van een bepaalde partij voorkomen in De Zevende Dag in de periodes tussen twee verkiezingen en het aantal stemmen (in %) dat de partij haalde bij de voorgaande verkiezingen voor het Vlaamse niveau. (N= 321).....	34
Tabel 8: Overzicht van de correlatie tussen aantal stemmen bij verkiezing (in %) en het aantal keer leden van die partij voorkomen in De Zevende Dag op Vlaams niveau (1988-2017). (N=321).....	36
Tabel 9: Overzicht per partij hoeveel keer politici van een bepaalde partij voorkomen in De Zevende Dag in de periodes tussen twee verkiezingen en het aantal stemmen (in %) dat de partij haalde bij de voorgaande verkiezingen voor het federale niveau.....	37
Tabel 10: Overzicht van de correlatie tussen aantal stemmen bij verkiezing (in %) en het aantal keer leden van die partij voorkomen in De Zevende Dag op federaal niveau (1988-2017). (N= 757)	39
Tabel 11: Frequentietabel van het aantal keer een bepaalde samenstelling van debat voorkomt in absolute frequentie en percentage binnen De Zevende Dag (1988-2017). (N= 438).....	42
Tabel 12: Frequentietabel (in %) van het aantal mannelijke en vrouwelijke politici die in een debat of interview in De Zevende Dag (1988-2017) komen. (N= 1328).....	47
Tabel 13: Frequentietabel (in %) van de samenstelling van debatten op basis van geslacht in De Zevende Dag (1988-2017) (N= 667)	49
Tabel 14: Frequentietabel (in %) van de samenstelling van debatten op basis van geslacht in De Zevende Dag (1988-2017), gewogen resultaten. (N=667)	49
Tabel 15: Het aantal (in %) vrouwelijke politici binnen gemengde debatten in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 182).....	50
Tabel 16: Overzicht aanname of verwerping hypothesen.....	52
Tabel 17: Overzicht correlatie van verschillende kenmerken.....	53

Abstract

This research is a quantitative content analysis on television debates based on a case study: De Zevende Dag. The research attempts to answer two questions: who's coming in television debates and who enters in debate with who. In order to find an answer, six characteristics of politicians are investigated: political function, gender, expertise, experience, majority/minority and size of the party. The research tries to find out if these characteristics have an influence on the news value of politicians. The results of the research are compared to previous findings on television news to see if the same politicians are more likely to appear in the media. In addition, these features are used to gain a better understanding of debates between men and women, minority and majority, and politicians with low-power functions and politicians with high-power functions. The analysis shows that both function and gender, like television news, have a major influence. The other features differ with television news.

Keywords: Television debates, quantitative content analysis, news value

Inleiding

Probleemstelling en onderzoeksvraag

De media is een arena waarin politici strijden om aandacht. Politici hebben bepaalde ambities en doelen die ze willen waarmaken maar binnen een democratie is hiervoor steun van het volk nodig. De ideale manier om burgers te bereiken is dan ook via de media. Televisie en kranten geven politici een podium om zich te tonen aan de kiezer.

In de eerste plaats proberen politici dan ook in de media te geraken om hun persoonlijkheid te promoten. Daarnaast verspreiden ze via de media hun politieke punten en ideeën. Zo is niet alleen zichtbaarheid maar ook het overbrengen van hun boodschap cruciaal voor politici. De media-arena is een erg competitieve omgeving waarbij concurrerende actoren de bovenhand proberen te krijgen. Voor de selectieprocedure worden bepaalde criteria voor inclusie en exclusie gebruikt. Niet elke politicus maakt evenveel kans op aandacht en elk medium binnen de arena heeft zijn eigen regels. Wie juist toegang krijgt tot de arena bepalen journalisten. Zo zijn bepaalde politici meer nieuwswaardig dan anderen en aan de hand hiervan wordt beslist wie er toegang krijgt tot de arena en wie niet (Van Aelst & Walgrave, 2016). Door de selectieprocedure te doorgronden, kunnen politici hun gedrag aanpassen om zo in de media-arena te geraken. Dit onderzoek analyseert wie er toegang krijgt tot een specifiek deel van de arena, namelijk televisiedebatten. Aan de hand van De Zevende Dag wordt er gekeken welke politici een grotere kans maken om in het debatprogramma te komen.

Er is veel onderzoek gedaan naar de kenmerken en activiteiten van politici die ervoor zorgen dat ze in de media geraken. Vooral het televisienieuws en kranten kwamen in verschillende studies al uitgebreid aan bod (Vos, 2015). Ieder medium heeft zijn eigen kenmerken, procedures en formats die bepalen hoe de selectie verloopt. Televisiedebatten zijn in de West-Europese context nog weinig onderzocht en er is dus erg weinig geweten over de selectiecriteria bij televisiedebatten. In Amerika is er wel veel onderzoek over debatten gedaan maar door de andere politieke context en cultuur zeggen deze studies weinig over onze Belgische casus. Televisiedebatten zijn nochtans binnen de politieke communicatie een erg boeiend onderzoeksveld. Het is een uniek format met verschillende uitdagingen maar vooral kansen voor politici.

Zo is een debat op televisie het uitgelezen moment voor politici om te laten zien wie ze zijn. Tijdens een debat is er naar televisienormen veel tijd om de kijker te doen kennismaken met zowel de persoonlijkheid als de belangrijkste opvattingen of ideeën van politici. In een televisiedebat worden bepaalde thema's uitgebreid besproken waardoor politici hun kundigheid en passie kunnen tonen. Er is ruimte om zich te profileren. Een bijkomend voordeel aan een debat is dat politici de mogelijkheid hebben, zeker bij een live-uitzending, om het gesprek te sturen door van onderwerp te veranderen. Hierdoor kunnen ze bepaalde onderwerpen in hun voordeel framen. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld televisienieuws waar de politici vaak slechts enkele seconden krijgen om hun boodschap over te brengen. Een uitdagend aspect aan televisiedebatten is dat het vaak live wordt uitgezonden. Dit heeft zowel voordelen als nadelen. Een groot voordeel hiervan is dat journalisten de boodschap niet kunnen verdraaien. Bij krantenartikelen kan de journalist de boodschap anders verwoorden of bepaalde zaken uit de context halen. Ook bij televisienieuws kan de boodschap vervormd worden door bepaalde delen te knippen of anders te monteren. Een nadeel is dat er geen mogelijkheid is om fouten uit de opname te knippen of iets te hernemen in een tweede take. Een debat vindt bovendien plaats in een erg kritisch kader waarbij de tegenstander argumenten zal proberen ontkrachten of als vals aanwijzen. Een interview met een journalist voor krant of televisienieuws zal nooit die vorm van kritiek aannemen. Een bijkomende factor is dat politici tijdens een debat, ondanks eventuele ergernissen,

berekend moeten blijven. Een te grove uitspraak of stommitieit kan niet recht gezet worden. Bovendien bestaat door de nieuwe media de kans dat het fragment met de opmerkelijke uitspraak of blunder blijft circuleren, lang na de uitzending zelf. Een belangrijke opmerking die gemaakt moet worden bij het verschil tussen televisienieuws en televisiedebatten is het bereik. Televisiedebatten lijken over het algemeen meer voordelen te hebben voor politici maar hebben ook een veel kleiner bereik dan het televisienieuws. Het aantal kijkcijfers zit voor het journaal op Eén rond het miljoen en voor bijvoorbeeld De Zevende Dag is dit maar rond de 350 000¹.

Binnen De Zevende Dag, het debatprogramma dat onderzocht wordt, zijn er twee types gesprekken. Langs de ene kant is er het debat waarbij verschillende gasten een discussie voeren over een bepaald onderwerp. Langs de andere kant zijn er ook interviews. Interviews zijn voor dit onderzoek gesprekken tussen één of twee presentatoren en een, in dit geval, politicus. Interviews zijn voor politici de meest wensbare situatie om in beeld te komen. Zo krijgen ze meer tijd dan bij televisienieuws en kunnen ze hun standpunten zonder een tegenstander die iets anders verklaart, uitleggen. Ze kunnen persoonlijkheid tonen en het besproken thema framen zoals zij willen.

Politici maken een kosten-batenanalyse over de voordelen van een televisiedebat en of deze opwegen tegenover de nadelen. Dit impliceert dat wanneer politici geselecteerd worden en de arena mogen betreden, ze daarna voor zichzelf uitmaken of het opportuun is om deel te nemen aan dat specifiek debat. Wie er in een televisiedebat komt is dus een kwestie van selectie, op basis van **nieuwswaarde**, door journalisten langs de ene kant en **bereidheid** van politici langs de andere kant.

De nieuwswaarde zijn de pullfactoren die bepaalde politici aantrekkelijker maken dan hun concurrentie. In dit onderzoek wordt gekeken of bepaalde kenmerken ervoor zorgen dat politici meer nieuwswaarde hebben en dus sneller geselecteerd worden. De vraag die we hier willen beantwoorden is WIE er in debatprogramma's aan bod komt. Een bijkomende analyse wordt gevoerd naar de samenstelling van debatten of interviews. Welke politici komen het meest in interview en welke gaan bijna altijd in debat? Debatteren mannen met vrouwen en hoe groot is het aandeel debatten tussen meerderheid en minderheid? Een tweede grote vraag die we in dit onderzoek willen beantwoorden gaat dus over WIE met WIE in debat gaat. Dit brengt ons tot volgende onderzoeksvragen:

OV1: Welke eigenschappen bepalen welke politici toegang krijgen tot een televisiedebat?

OV2: Wie debatteert met wie?

Maatschappelijke relevantie

De media hebben een grote invloed op de vorming van de publieke opinie (Glynn, Herbest, et al. 2016). Zowel burgers als politici gebruiken de media als belangrijke bron van informatie (Van Aelst & Walgrave, 2016). Hoe deze informatie vorm krijgt en waarom is dus een belangrijke vraag. Zo kan wie er in een televisiedebat verschijnt bijvoorbeeld een invloed hebben op het stemgedrag van mensen. Naamsbekendheid is een belangrijke troef tijdens verkiezingen. Een federaal kamerlid dat in De Zevende Dag verschijnt heeft zo een streepje voor op zijn collega's. Waarom iemand wel of niet geselecteerd wordt voor een televisiedebat biedt inzicht in het proces dat bepaalde politici benadeelt en andere voortrekt.

Daarnaast merkte ik tijdens mijn stage bij Terzake dat journalisten en redacteurs zelf weinig inzicht hebben in het proces van selectie. Waarom bepaalde politici wel en anderen niet in aanmerking komen, gebeurt via een onbewust proces. Ik vroeg me tijdens mijn stage verschillende keren af

¹ <http://www.cim.be/nl/televisie/openbare-resultaten>

waarom bepaalde keuzes gemaakt werden maar mijn collega's moesten me het antwoord schuldig blijven. Onderzoek naar de selectiecriteria bij televisiedebatten kan dus ook journalisten en programmamakers een beter inzicht geven in de onbewuste processen die er spelen. Dit kan bewustzijn creëren over onbewuste discriminatie of oneerlijke behandeling van politici die bepaalde kenmerken hebben of juist missen.

Wetenschappelijke relevantie

Mijn onderzoek is in de eerste plaats relevant omdat de criteria die de samenstelling van televisiedebatten bepalen in Vlaanderen nog niet uitgebreid onderzocht zijn. Voor kranten en televisienieuws werd al veel nationaal en internationaal onderzoek gedaan naar welke politici toegang hebben tot de media-arena. Voor televisiedebatten is dit in België nog niet gedaan en ook voor andere West-Europese landen is hier weinig onderzoek over terug te vinden. Televisiedebatten hebben een uniek format dat doet vermoeden dat de bevindingen voor kranten en televisienieuws niet volledig van toepassing zijn voor debatten. Onderzoek naar televisiedebatten verbreedt de kennis over hoe de media werkt en kan aantonen dat wie in de media verschijnt afhankelijk is van het format van het programma, of juist niet. Het onderzoek is nog maar een begin van wat er nog voor televisiedebatten onderzocht kan worden. Er zijn nog veel mogelijkheden voor verder onderzoek naar televisiedebatten. Ik hoop met dit onderzoek een eerste aanzet te geven.

Een tweede aspect dat mijn onderzoek relevant maakt is de tijdsperiode. Ik heb data verzameld over bijna 30 jaar waardoor het onderzoek verder gaat dan het bestuderen van een momentopname. De tijdsperiode die ik onderzoek geeft de mogelijkheid om evoluties doorheen de jaren op te tekenen. Dit geeft niet alleen inzicht in televisiedebatten maar ook in de mediacultuur an sich. Zo kunnen verschuivingen op het vlak van vrouwelijke politici in televisiedebatten vergeleken, worden met eventuele veranderingen in andere nieuwsmedia. De bevindingen over debatten kunnen op deze manier bijdragen aan het grotere onderzoeksveld van politici in de nieuwsmedia.

Opbouw

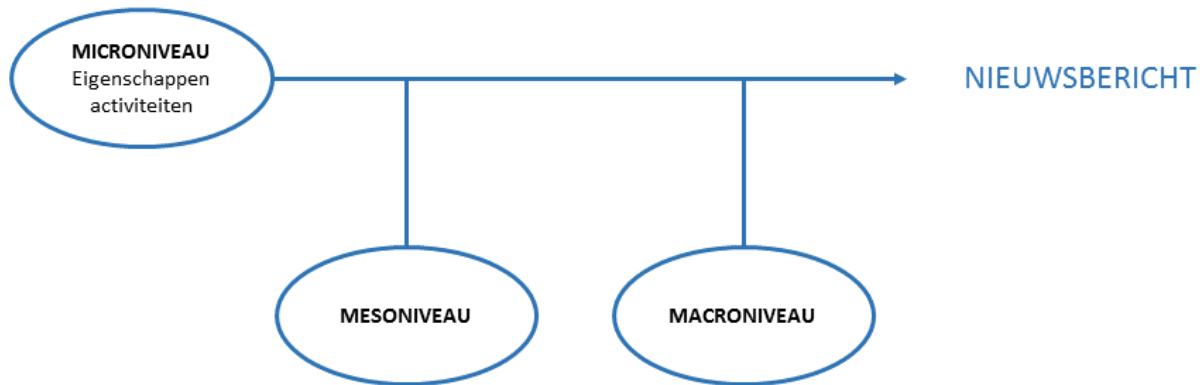
Het onderzoek wordt opgebouwd aan de hand van tien hypothesen. De hypothesen handelen over zes kenmerken waarvoor enerzijds onderzocht wordt of ze een invloed hebben op de nieuwsaarde van politici. Anderzijds wordt aan de hand van enkele kenmerken gekeken wie met wie debatteert. De kenmerken die onderzocht worden, zijn: politieke functie, ervaring, de grootte van de partij, meerderheid/minderheid, expertise en geslacht.

Als eerste wordt er via een beschrijvende analyse voor iedere hypothese gekeken naar de verdeling van het onderzochte kenmerk binnen de verzamelde data. Aan de hand van bivariate analyse zal vervolgens voor iedere hypothese de samenhang onderzocht worden tussen het totaal aantal voorkomens van politici en het onderzochte kenmerk. Bovendien zal gekeken worden of de gevonden resultaten ook te veralgemenen zijn naar de populatie waaruit de steekproef genomen is. Ten slotte zal er nog een analyse per jaar gebeuren die de evolutie van de onderzochte variabelen duidelijk maakt over de volledige onderzochte periode.

De resultaten van het onderzoek worden in de discussie en conclusie verder toegelicht. In dit deel komen bovendien de tekortkomingen van het onderzoek aan bod en de mogelijkheden voor eventueel verder onderzoek worden hier ook besproken.

Theoretische kader

Wie er in de media komt, is afhankelijk van verschillende factoren. Een opdeling van deze factoren kan op basis van verschillende niveaus. Het meest rechtstreekse effect op wat er in het nieuws komt, gebeurt op microniveau. Het microniveau gaat over de politici zelf. Onrechtstreeks werken echter ook het macro- en mesoniveau in op het uiteindelijke nieuws. Het macroniveau is het land waar de media opereren. Het mesoniveau is dan weer de organisatie van de media zelf.

Figuur 1: Niveaus die op uiteindelijke nieuwsbericht inwerken (Vos, 2015).

Macroniveau

Het macroniveau gaat over het land waarin de politici en massamedia opereren. Dit niveau kan opgedeeld worden in het mediasysteem enerzijds en het politieke systeem anderzijds. Wie er in de media geraakt verschilt van land tot land.

Een eerste aspect dat verschilt van land tot land is of politici met een hoge functie veel in het nieuws komen. Uit onderzoek blijkt dat de president of premier in Zwitserland (3%), België (6%), Oostenrijk (7%) en Zweden (9%) niet veel in de nieuwsmedia komt. Dit in tegenstelling tot de premier of president in het Verenigd Koninkrijk (23%), Israël (23%) en Amerika (33%). Het aantal kabinetsleden dat aandacht krijgt ligt in landen zoals Amerika en Italië laag. In onder andere Spanje, België en Portugal ligt dit aantal dan weer hoog. Partijvoorzitters komen in landen zoals Amerika, Duitsland en Oostenrijk weinig voor terwijl ze in Griekenland en Italië juist heel prominent aanwezig zijn. Ieder land heeft zijn eigen specifieke selectiecriteria (Vos, 2015).

Ook het politieke systeem van een land kan een invloed hebben. Een land met een gefederaliseerde staatsstructuur waarin de macht verdeeld is over verschillende regeringsniveaus laat gewone politici meer in de media komen. Kabinetsleden en partijleiders krijgen dan weer minder aandacht in deze landen. Landen met een evenredige vertegenwoordiging of een meerderheidsstelsel kennen ook verschillen in media-aandacht voor politici. Bij meerderheidsstelsels krijgt het hoofd van de regering veel aandacht. Bij evenredige vertegenwoordiging ontvangen andere politici zoals kabinetsleden en gewone politici ook meer aandacht. Opvallend in deze systemen is echter dat vooral de partijleiders heel wat meer aandacht krijgen dan in een meerderheidsstelsel (Vos, 2015).

Binnen dit thesis wordt geen onderzoek gedaan naar het macroniveau. De Zevende Dag wordt uitgezonden in België. Uit bovenstaand besproken onderzoek kan wel gesteld worden dat de premier in België met 6% in vergelijking met andere landen, zoals Amerika (33%), minder aan bod komt. Bovendien heeft België een gefederaliseerde staatsstructuur waardoor gewone politici meer in de aandacht komen, dit ten nadele van partijleiders en kabinetsleden. Ten slotte heeft het feit dat België

een evenredige vertegenwoordiging kent ook een invloed op welke politici in de media verschijnen. Zo zorgt evenredige vertegenwoordiging voor meer aandacht voor gewone politici, kabinetsleden en partijvoorzitters. Samengevat kan dus gesteld worden dat de media-aandacht in België niet hoofdzakelijk naar de premier gaat maar dat er eerder een verdeling is tussen de verschillende politici.

Mesoniveau

De media als organisatie en de mensen die ervoor werken, vormen een apart niveau. Dit niveau gaat hoofdzakelijk over de selectie en verslaggeving door journalisten. Tijdens de selectieprocedure beslist de media wie of wat aan het woord komt. De totstandkoming van nieuws is een proces waarbij politici informatie geven. Journalisten selecteren een deel van deze informatie en verwerken het tot een nieuwsitem (Wolfsfeld & Sheaffer, 2006). De economische beperkingen, communicatie- en informatietechnieken en professionele en persoonlijke voorkeuren van de journalisten zijn factoren die bepalen hoe het mesoniveau eruitziet (Bennett, 2004).

Het mesoniveau is niet hetzelfde voor de verschillende nieuwsmedia. Zo volgt De Zevende Dag als debatprogramma een andere werkwijze dan bijvoorbeeld het televisienieuws. Televisienieuws moet rekening houden met de beschikbaarheid van beelden. Wanneer de zender zelf geen beelden heeft, moeten die aangekocht worden. Zo werd tijdens mijn stage door de VRT een fragment van 19 seconden aangekocht van de concurrerende zender, VTM, voor €2000. Daarnaast moeten buitenlandse correspondenten op freelancebasis betaald worden als ze in het nieuws verschijnen. Zelf journalisten ter plaatse sturen, kost ook handenvol geld en is niet altijd mogelijk. Tijdens mijn stage werd er zo tijdens een vergadering aangegeven dat de reporters vooral naar binnenlandse onderwerpen moesten zoeken voor langere reportages omdat het budget erg beperkt was. Het feit dat De Zevende Dag wordt uitgezonden op Eén heeft ook gevolgen voor wie er uiteindelijk in het nieuws zit. Als openbare omroep moet de productie van De Zevende Dag iets minder rekening houden met commerciële doeleinden.

Ook de informatie- en communicatietechnieken zijn anders voor De Zevende Dag dan voor televisienieuws. Het tempo voor televisienieuws ligt veel hoger omdat ze meerdere keren per dag een uitzending hebben. De Zevende Dag daarentegen wordt één keer op de week uitgezonden. De gasten worden al doorheen de week gecontacteerd dus de extreme urgentie die bij televisienieuws speelt, heeft De Zevende Dag niet. Politici die iedere zondagvoormiddag iets te doen hebben, vallen voor De Zevende Dag wel uit de boot. Belangrijk voor De Zevende Dag is dat de gasten Nederlands spreken. Het programma wordt live uitgezonden en ondertitelen kan dus alleen met vertraging. Bij televisienieuws worden beeldfragmenten al op voorhand verzameld zodat ze nog ondertiteld kunnen worden.

Het mesoniveau zal voor deze analyse niet verder onderzocht worden.

Microniveau

Het microniveau gaat over de politici zelf. Dit is ook het niveau waarover dit onderzoek zal gaan. Het microniveau is opgebouwd uit twee grote aspecten. Ten eerste WIE de politicus is en daarnaast WAT hij doet. Beide onderdelen kunnen verder opgesplitst worden in een institutionele en niet-institutionele kant. In principe zijn het de persoonlijkheid en activiteiten van de politici die moeten omgezet worden in iets nieuwswaardig om in de media te geraken. Voor dit onderzoek wordt enkel gekeken naar wie de politici zijn, zowel op institutioneel als niet-institutioneel niveau.

De factoren die onderzocht worden voor wie een politicus is, kunnen verder opgesplitst worden. Langs de ene kant zal gekeken worden naar kenmerken van de partij en langs de andere kant naar de

individuele politicus. De partijenmerken die onderzocht worden zijn de grootte van de partij en of de partij in de meerderheid of minderheid zit. De kenmerken van de individuele persoon zijn het geslacht, de expertise, de ervaring en de politieke functie. Al deze eigenschappen kunnen als pullfactoren werken die de nieuwswaarde van de politici kunnen bepalen. Welke factoren een politicus nu juist meer of minder nieuwswaarde geeft, wordt in het onderzoek geanalyseerd. Een eerste vraag die we ons bij deze factoren zullen stellen, is of het de mediawaarde van de politicus vergroot. Daarnaast wordt ook onderzocht met wie politici in debat gaan, eens ze de arena mogen betreden.

Figuur 2: Opdeling van factoren die geanalyseerd worden in het onderzoek.

Politieke functie

Onderzoek naar televisienieuws wijst uit dat de functie van politici de belangrijkste determinant is voor media-aandacht. De politieke functie wordt als invloedrijke factor gevonden in verschillende landen en onderzoeken. De premier, ministers en partijleiders ontvangen door hun hogere functie meer media-aandacht. Opmerkelijk is dat zelfs een klein verschil in positie zoals voorzitter of ondervoorzitter van een partij al een invloed kan, hebben op de media-aandacht (Van Aelst, Maddens, Noppe, & Fiers, 2008; Boumans, Boomgaarden, & Vliegenthart, 2013; Midtbo, 2011, Negrine, 1999, Schoenbach, Ridder, & Lauf, 2001; Sellers & Schaffner, 2007). De zichtbaarheid van hoge politieke functies is zoals eerder vermeld afhankelijk van het land. België is een land met een gefederaliseerde staatsstructuur en een evenredige vertegenwoordiging. Deze staatsvorm en dit kiessysteem zorgen er beide voor dat de premier minder aan bod komt. Dit levert echter wel een voordeel op voor partijleiders en gewone politici. Uit onderzoek blijkt zo dat de premier in België slechts 6% van de media-aandacht opeist (Vos, 2015). Dit is erg weinig in vergelijking met andere landen.

Voor televisiedebatten is er nog niet onderzocht of politieke functie een invloed heeft op wie er aan de debattafel mag aanschuiven. Zoals eerder gezegd zijn televisiedebatten op verschillende vlakken uniek. Er gelden dus ook andere spelregels voor De Zevende Dag dan voor het televisienieuws. Langs de ene kant kunnen hoge politieke functies al enkele dagen op voorhand gevraagd worden om naar De Zevende Dag te komen. Voor televisienieuws ligt het tempo veel hoger en zal bijvoorbeeld de premier zich niet direct kunnen vrijmaken. Langs de andere kant brengt in debat gaan heel wat meer met zich mee dan kort een quote in het nieuws. Tijdens mijn stage bij Terzake merkte ik dat bepaalde politici nooit ingaan op de vraag voor een debat. Terwijl anderen iedere avond in de studio zouden willen zitten. Door het andere format van De Zevende Dag veronderstellen we dat de premier meer in het programma zal komen dan in andere media. De 6% media-aandacht (Vos, 2015), zal in De Zevende Dag hoger liggen. Dit trekken we bovendien door voor alle hoge functies. Doordat het beter in te

plannen valt en minder last minute is zullen politici met een hoge functie zich sneller kunnen vrijmaken voor De Zevende Dag dan voor televisienieuws.

Bovendien is het binnen de context van een debatprogramma aangewezen om te kijken wie met wie in debat gaat. De Zevende Dag heeft een format waarbij er zowel interviews als debatten zijn. Een interview met één of twee journalisten is het meest wensbare voor politici. Je krijgt veel tijd maar wordt niet onderbroken door andere deelnemers aan het debat. We gaan ervan uit dat politici met een hoge functie vooral in een interview komen en dus minder in debat gaan. Ten slotte is het ook interessant om te kijken met wie politici met een hoge functie in debat gaan. We gaan ervan uit dat politici met veel macht niet of minder debatteren met politici met minder macht. Zo zal een minister niet snel in debat gaan met een gewoon parlementslid.

Hypothese 1: Politici met een hoge functie komen meer in De Zevende Dag dan politici met een lage functie.

Hypothese 2: Politici met een hoge functie komen in De Zevende Dag meer voor in interviews dan in een debat.

Hypothese 3: Politici met een hoge functie debatteren in De Zevende Dag vooral met politici die ook een hoge functie hebben.

Ervaring

Een andere factor die we analyseren is politieke ervaring. De verwachting hier is in eerste instantie dat politici met veel politieke ervaring meer autoriteit hebben en dus sneller in de media geraken dan politici zonder ervaring. Verschillende onderzoeken naar televisienieuws en kranten wijzen uit dat ervaring enkel een invloed heeft op media-aandacht tijdens verkiezingsperiodes (Cohen et al., 2008; Fogarty, 2008; Tresch, 2009). Voor televisiedebatten is de invloed van ervaring nog niet onderzocht. Door het andere format bij een televisiedebat stellen we echter dat ervaring bij de samenstelling van een debat wel een belangrijke pullfactor is. Tijdens televisiedebatten is er relatief veel tijd om over een bepaald onderwerp uit te wijden en komt de politicus veel in beeld. De Zevende Dag wordt live uitgezonden en een goede spreker is van groot belang voor een boeiend debat. Tijdens mijn stage merkte ik dat bepaalde politici sneller gevraagd werden wanneer geweten was dat het om een goede spreker ging. Parlementsleden die bijvoorbeeld een eerste termijn in het parlement zitten, zijn nog onbekend en zijn een risico om te vragen. Ze zijn de media-aandacht of camera's nog niet gewoon en journalisten weten dus ook niet hoe ze gaan reageren. Politici met al enkele ervaringen lijken een veiligere keuze voor live-uitgezonden debatprogramma's waarbij de kwaliteit van het debat sterk afhankelijk is van de sprekers.

Hypothese 4: Politici met ervaring voor hun eerste verschijning komen meer voor in De Zevende Dag dan politici zonder ervaring.

De partij

Een derde factor die onderzocht wordt, is de partij waar de politicus lid van is. Deze factor kan opgedeeld worden in twee belangrijke kenmerken. Zo wordt als eerste onderzocht of de grootte van de partij een invloed heeft op media-aandacht. Daarnaast wordt onderzocht of lid zijn van de meerderheid of minderheid een factor is die extra media-aandacht oplevert.

De grootte van de partij is afhankelijk van het aantal stemmen die de partij gekregen heeft bij de voorgaande verkiezingen. Over het algemeen verwachten onderzoekers dat leden van grote partijen meer aan bod komen doordat journalisten het aantal zetels in het parlement in acht nemen. Hoe groter het stemmenaantal van de partij, hoe meer media-aandacht leden van die partij dus zouden mogen

verwachten. (Van Aelst, Maddens, et al., 2008; Tresch, 2009) Uit onderzoek door Vos (2015) blijkt inderdaad dat politici die bij een grotere partij horen meer media-aandacht krijgen. Zo zouden parlementsleden van een grote partij op meer aandacht kunnen rekenen dan parlementsleden van een kleine partij (Wolfsfeld, 2011). Voor televisiedebatten is naar de grootte van de partij nog geen onderzoek gedaan. Er wordt vanuit gegaan dat voor de samenstelling van debatten de grootte van de partij een rol kan spelen. Een debat tussen leden van alle kleinste partijen is nu eenmaal een minder aantrekkelijke affiche dan een debat tussen leden van de grootste partijen.

Een aspect dat hier sterk met samenhangt is of een politicus in de meerderheid of minderheid zit. Het politieke systeem in België is sterk gericht op het onderscheid tussen meerderheid en oppositie. De vraag wie van de twee dus meer in het nieuws komt is al verschillende keren onderzocht voor kranten en televisienieuws. (De Swert & Walgrave, 2002; Walgrave & De Swert, 2005) Hoewel de meerderheid initieel meer aan bod lijkt te komen, vervalt dit effect na controle op politici met een hoge functie. Zo krijgen bijvoorbeeld Kamerleden van de meerderheid niet meer aandacht dan leden van de oppositie (Walgrave & De Swert, 2005). Dit valt te verklaren doordat meerderheidspartijen vaak hun meest populaire en getalenteerde leden inzetten in het kabinet. Journalisten interviewen dan liever een minister dan een gewoon parlements lid uit de meerderheid. Kamerleden uit de oppositie krijgen over het algemeen zelfs meer aandacht dan Kamerleden uit de meerderheid (Elmelund-praestekaer, 2011; Van Aelst, Maddens et al., 2008; Schaffner & Sellers, 2003).

Voor televisiedebatten zorgt de andere context opnieuw voor verschillen met televisienieuws. Wanneer journalisten voor het nieuws één quote in een stuk over bijvoorbeeld armoedebestrijding nodig hebben, gaan ze sneller iemand uit de meerderheid interviewen. Wanneer dit niet de bevoegde minister of staatssecretaris is, is het boeiender om naar de oppositie te gaan. Bij een debat worden verschillende politici tegenover elkaar gezet. Belangrijk hierbij is dat de politici die in debat gaan een andere mening hebben over het onderwerp. Wanneer ze elkaar op veel zaken gelijk geven, levert dit geen goede televisie op. Er kan dus vanuit gegaan worden dat binnen televisiedebatten ervoor gekozen wordt om leden van de meerderheid en van de minderheid tegenover elkaar te zetten. In tegenstelling tot andere nieuwsmedia wordt verwacht dat er dus een evenwicht zal zijn in de aanwezigheid van leden van de meerderheid en leden van de minderheid. Bijkomend is dat leden van de meerderheid ook minder bereid zullen zijn om met hun regeringspartners in debat te treden. De vraag wie met wie debatteert is voor deze factor dus ook erg interessant.

Hypothese 5: Politici die lid zijn van een grote partij komen meer in De Zevende Dag dan politici die lid zijn van een kleine partij.

Hypothese 6: Politici waarvan de partij in de minderheid zit en politici waarvan de partij in de meerderheid zit, komen ongeveer evenveel in De Zevende Dag.

Hypothese 7: Politici waarvan de partij in de meerderheid zit gaan in De Zevende Dag vooral in debat met politici waarvan de partij in de minderheid zit.

Expertise

Een volgende factor is de expertise over een bepaald onderwerp van politici die in De Zevende Dag komen. Expertise is geen vast gedefinieerd begrip, of iemand een expert is in iets valt moeilijk te meten. Enerzijds is er de informele expertise waarbij politici zichzelf over een bepaald thema als expert aanzien. Dit is voor onderzoekers echter moeilijk te achterhalen. Anderzijds is er de formele expertise van politici die wordt bepaald door de commissies waarin ze zetelen. Voor deze analyse werd ervoor gekozen om enkel naar de formele expertise te kijken. Iemand wordt voor deze analyse dus als expert beschouwd wanneer hij op het moment van de uitzending in een commissie zetelt over het besproken

onderwerp. Bovendien wordt een staatssecretaris of minister over dit thema ook altijd als expert bekeken.

Wanneer bepaalde thema's aan bod komen in het nieuws lijkt het logisch dat de media meer politici die expert zijn in dat thema aan bod laten komen (Hayes, 2008). Uit onderzoek naar televisienieuws blijkt echter dat journalisten expertise niet als bepalende factor zien. Zo blijkt uit onderzoek zelfs dat het element van verrassing meer doorweegt dan expertise. Een parlementslid dat nog nooit iets over het thema gezegd heeft kan zo sneller in de media komen dan zijn gespecialiseerde tegenhanger. (Helfer & Van Aelst, 2016) Voor televisiedebatten is het effect van expertise nog niet onderzocht. Logischerwijs kan er bij een debat echter vanuit gegaan worden dat expertise over een bepaald thema wel belangrijk is. Voor televisienieuws is de politicus maar enkele seconden aan het woord. Voor een debat gaat men dieper en langer op het onderwerp in en is het belangrijk om kennis te hebben over het besproken onderwerp. In De Zevende Dag komen bovendien niet alleen politici in debat. Zo worden vaak professoren of andere kenners over dat thema tegenover een politicus gezet. Wanneer de politicus niet echt thuis is in het thema kan dit voor een oninteressant debat zorgen.

Hypothese 8: Politici die expert zijn in het thema van het gesprek komen meer voor in De Zevende Dag dan politici die geen expert zijn in het behandelde thema.

Geslacht

Een volgende factor die geanalyseerd wordt, is het geslacht van de politici in De Zevende Dag. Geslacht is een eigenschap die in verschillende studies onderzocht wordt. Vooral om de ongelijkheid tussen mannelijke en vrouwelijke politici op vlak van media-aandacht te onderzoeken.

Het geslacht speelt een rol in de hoeveelheid media-aandacht die iemand ontvangt. Vrouwen zijn benadeeld ten opzichte van mannen en vooral televisienieuws lijkt voor vrouwelijke politieke actoren moeilijk te bereiken. Onderzoek in België naar televisienieuws wijst uit dat vrouwen over het algemeen minder aandacht krijgen. Zo gaat er maar 14% spreektijd naar vrouwen terwijl de verhouding vrouwen in de Belgische politiek één op drie is (Walgrave & Van Aelst, 2006, Vos, 2015).

De ongelijke vertegenwoordiging van vrouwen is te wijten aan verschillende factoren. Enerzijds laten journalisten meer mannen aan het woord dan vrouwen. Uit onderzoek komt naar voor dat vrouwelijke journalisten nochtans sneller vrouwen aan het woord laten maar doordat er minder vrouwelijke journalisten zijn, blijft de ongelijkheid in stand. (Raeymaeckers, Paulussen, & De Keyser, 2012) Anderzijds blijkt uit onderzoek in Zweden en Noorwegen dat mannen anders omgaan met de pers dan vrouwen. Vrouwen passen zich minder aan naar de normen van de media. Mannen hebben hier minder moeite mee (Aalberg & Strömbäck, 2010). Een andere verklaring is dat vrouwen over het algemeen minder hoge functies bekleeden in de politiek. De eerste vrouwelijke premier moet er in België nog altijd komen. (Midtbo, 2011)

Televisienieuws geeft vrouwelijke politici dus opvallend minder aandacht dan hun mannelijke tegenhangers. Voor televisiedebatten zijn de regels ook hier weer anders. Binnen het televisienieuws is er per item weinig tijd voorzien. Dit in tegenstelling tot televisiedebatten waarbinnen er ruimte is voor meerdere gasten. Wanneer er vier politici gevraagd worden is de kans groot dat daar ook één of meerdere vrouwen bijzitten. Een verklaring hiervoor is ten eerste dat een gesprek tussen man en vrouw vanuit televisiestandpunt altijd mooier is om naar te kijken. Het verschil tussen bijvoorbeeld een mannen- en vrouwenstem zorgt voor een aantrekkelijker debat voor de kijkers. Ten tweede zal de hoofdredacteur bij televisiedebatten bij afleveringen met enkel mannelijke politici als gast een inspanning doen om ook nog vrouwelijke gasten te vinden. Het valt bij een debat nu eenmaal meer op dat er geen vrouw aanwezig is dan bij korte items in het televisienieuws.

Een eerste vraag die we willen onderzoeken is of binnen De Zevende Dag mannelijke politici proportioneel gezien meer komen. Aan de andere kant willen we analyseren of er bij de samenstelling van debatten aan genderdiversiteit gedacht wordt. Van de massemedia wordt verwacht dat ze de diversiteit binnen de maatschappij in beeld brengt. Voor nieuwsmedia betekent dit dat nieuwsberichten de demografische en culturele diversiteit moeten reflecteren (Napoli, 1999). Mediadiversiteit wordt voor deze analyse gedefinieerd als “*de heterogeniteit van de media-inhoud naar een bepaald kenmerk of naar bepaalde kenmerken*” (Van Cuilenburg & McQuail, 1982, p. 36). Voor dit onderzoek wordt enkel gekeken naar het geslacht van de gasten in De Zevende Dag. De vraag die hier gesteld wordt is of er bij de samenstelling van debatten gelet wordt op vertegenwoordiging van beide geslachten. Hieruit ontstaan volgende hypothesen:

Hypothese 9: Mannelijke politici komen meer voor in De Zevende Dag dan vrouwelijke politici.

Hypothese 10: Er komen proportioneel meer gemengde debatten voor in De Zevende Dag dan debatten tussen enkel mannelijke of enkel vrouwelijke politici.

Overzicht van de hypothesen

H1	Politici met een hoge functie komen meer in De Zevende Dag dan politici met een lage functie.
H2	Politici met een hoge functie komen in De Zevende Dag meer voor in interviews dan in een debat.
H3	Politici met een hoge functie debatteren in De Zevende Dag vooral met politici die ook een hoge functie hebben.
H4	Politici met ervaring voor hun eerste verschijning komen meer voor in De Zevende Dag dan politici zonder ervaring.
H5	Politici die lid zijn van een grote partij komen meer in De Zevende Dag dan politici die lid zijn van een kleine partij.
H6	Politici waarvan de partij in de minderheid zit komen meer in De Zevende Dag dan politici waarvan de partij in de meerderheid zit.
H7	Politici waarvan de partij in de meerderheid zit gaan in De Zevende Dag vooral in debat met politici waarvan de partij in de minderheid zit.
H8	Politici die expert zijn in het thema van het gesprek komen meer voor in De Zevende Dag dan politici die geen expert zijn in het behandelde thema.
H9	Mannelijke politici komen meer voor in De Zevende Dag dan vrouwelijke politici.
H10	Er komen proportioneel meer gemengde debatten voor in De Zevende Dag dan debatten tussen enkel mannelijke of enkel vrouwelijke politici.

Tabel 1: Overzicht van de hypothesen.

Methodologie

Casus

De Zevende Dag is een wekelijks debatprogramma dat uitgezonden wordt op Eén, vroeger TV1. Het wordt geproduceerd door de Vlaamse openbare omroep. Het programma wordt iedere zondagmorgen om 11 uur uitgezonden en duurt ongeveer twee uur. Het uitzicht en de inhoud van het programma zijn doorheen de jaren lichtjes gewijzigd maar over het algemeen is het format hetzelfde gebleven. Het is een duidingsprogramma waarbij dieper ingegaan wordt op de actualiteit van de week. Verschillende thema's komen aan bod onder leiding van twee of meer presentatoren die elkaar afwisselen. Tijdens de uitzending gebeuren er zowel interviews als debatten waarbij voornamelijk politici te gast zijn. De eerste aflevering van De Zevende Dag was op 10 januari 1988. Doorheen de jaren is de inhoud breder

geworden. In de eerste jaren was het programma bijna uitsluitend op politiek gericht. Later kwam er ook ruimte voor sport, muziek en andere thema's binnen de actualiteit.

Methode

De methode die tijdens het onderzoek wordt gebruikt is de kwantitatieve inhoudsanalyse. Aan de hand van een vooropgesteld codeboek worden afleveringen van het debatprogramma gecodeerd. (Berelson, 1952) De te coderen variabelen werden gekozen na een literatuurstudie van onderzoeken naar televisienieuws. Op basis hiervan werden verschillende factoren geselecteerd die in het onderzoek geanalyseerd zouden worden. Vervolgens werd na een proefcodering van enkele afleveringen het codeboek lichtjes aangepast tot zijn definitieve vorm.

Om de kwaliteit en betrouwbaarheid van mijn codeboek te controleren maakte ik gebruik van een tweede codeur. De tweede codeur was mijn vriend, Yannick. Hij heeft geen voorgaande ervaring in coderen via een codeboek. Na een coderingstraining heeft hij aan de hand van het codeboek vijf afleveringen gecodeerd. Via de Krippendorff's alpha werd voor iedere variabele berekend of hij betrouwbaar is en dus of iedere codeur hetzelfde codeert. Wanneer de Krippendorff's alpha een waarde van 1 geeft wijst dit op een perfecte betrouwbaarheid. Alles onder 0.6 is niet meer betrouwbaar. De resultaten van de Krippendorff's alpha test worden hieronder per variabele besproken. (Hayes & Krippendorff, 2007)

Data

Voor het onderzoek werden afleveringen gecodeerd van De Zevende Dag. Het coderen loopt vanaf januari 1988, de eerste aflevering van De Zevende Dag, tot maart 2017. Het onderzoek bekijkt zo bijna 30 jaar, hierdoor kunnen tendensen op langere termijn opgetekend worden. Een aflevering duurt ongeveer twee uur. Op jaarbasis verschijnen er rond de 40 afleveringen want in juli en augustus zijn er geen uitzendingen. Voor de volledige periode zou dit op 1.080 afleveringen of 2.320 uren visie komen. Een aflevering bevat ongeveer vijf debatten wat over de volledige periode 5.400 debatten zou opleveren. Om de data tot een realistische hoeveelheid te krijgen werd gebruik gemaakt van een willekeurige steekproef. Voor iedere maand werd één aflevering gecodeerd. Dit bracht het aantal gecodeerde afleveringen op 270 wat in het totaal 1.252 debatten en interviews opleverde.

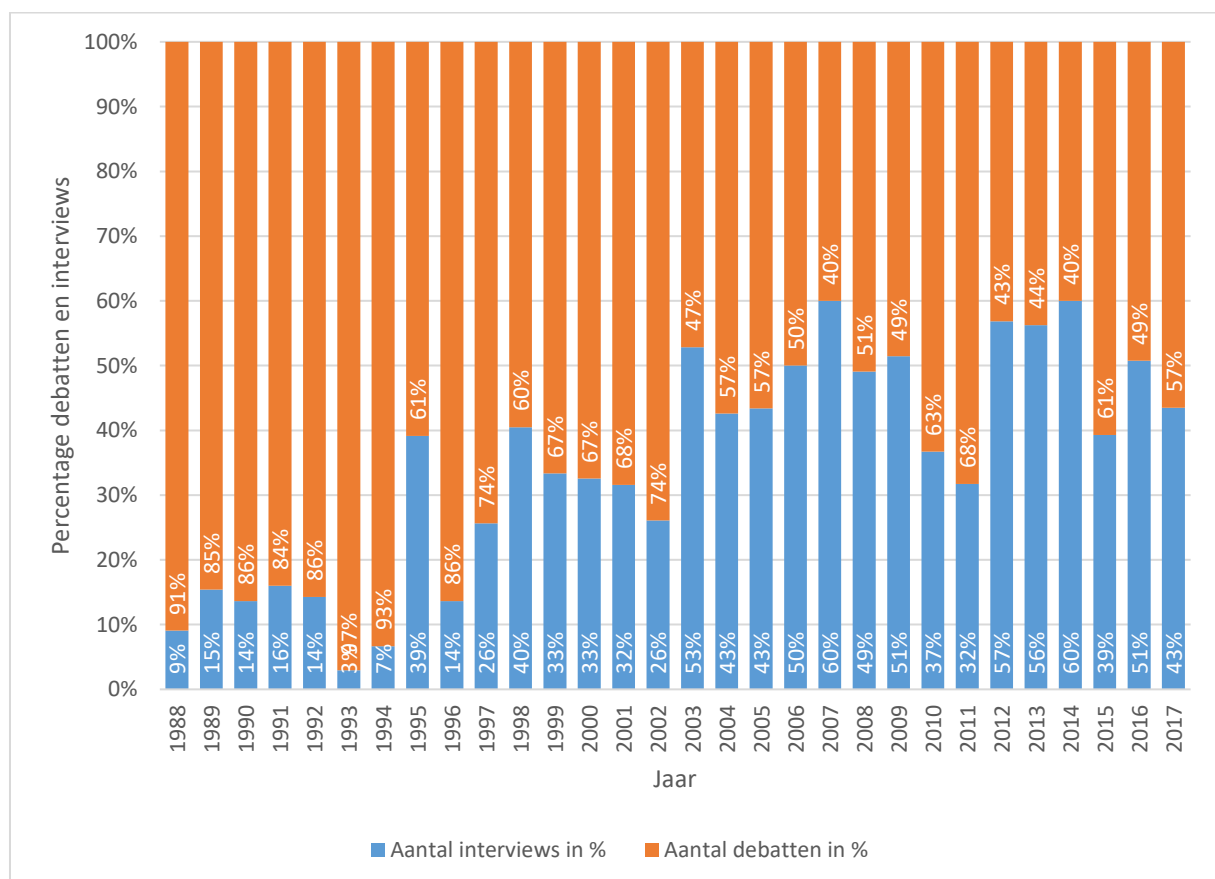
Variabelen en operationalisering

Een eerste variabele die gecodeerd wordt is de **datum van de aflevering**. Het is een numerieke ordinale variabele. Een aflevering van De Zevende Dag bestaat uit meerdere debatten, hierdoor kan dezelfde datum dus enkele keren voorkomen. De gecodeerde data liggen tussen 10/01/1988 en 19/03/2017. De waarde wordt ingevuld in de volgorde dag, maand, jaar. De dag wordt zonder voorzet nul genoteerd. De maand wordt numeriek weergegeven en dus niet uitgeschreven. Hier wordt wel gebruik gemaakt van een voorzet nul. Het jaar ten slotte wordt weergegeven met vier cijfers. De maanden juli en augustus komen in de codering niet voor doordat er tijdens de zomermaanden geen uitzending is. De data springen dus steeds van juni naar september. De Krippendorff's Alpha waarde voor deze variabele is 1 en is dus volledig betrouwbaar. De datum wordt aan het begin van iedere aflevering gezegd door één van de presentators dus twijfel over het juist coderen van deze variabelen is er mits oplettendheid niet.

De volgende variabele codeert of het over **een interview** gaat. Dit is een dichotome nominale variabele waar enkel JA of NEE op geantwoord kan worden. Niet alle politici die verschijnen in De Zevende dag gaan in debat. Het is echter interessant om te kijken welke politici alleen komen en dus een interview geven. Belangrijk bij deze variabele is dat er enkel gecodeerd wordt als het over een interview met een

politicus gaat. Een belangrijke opmerking hierbij is dat we ook ex-politici coderen als politicus. De Krippendorff's Alpha is bij deze variabele 0.8067 omdat de tweede codeur enkele keren een interview codeerde waar geen politicus bij aanwezig was. Dit kwam doordat de tweede codeur weinig politieke kennis heeft en door gebrek aan duiding van de presentator, ervan uitging dat het om een politicus ging.

Een volgende variabele codeert of het over een **debat** gaat. Dit is eveneens een dichotome nominale variabele waarbij de codering enkel JA of NEE kan zijn. Er moet voor deze variabele JA gecodeerd worden vanaf het om een gesprek gaat met meer dan één persoon waarbij tenminste één gesprekspartner een politicus is. Hierbij geldt dezelfde regel als bij de vorige variabele. Politici zijn enkel ex- of nog actieve politici. Het aantal gesprekspartners is niet van belang zolang minstens één een politicus is. Tijdens een korte periode in De Zevende Dag werd er een minister of andere een andere politicus met een hoge functie uitgenodigd die in debat ging met het publiek. Ook deze gesprekken moeten gecodeerd worden als debat. De Krippendorff's Alpha voor deze variabele was in eerste instantie 0.5372. Dit kwam doordat de tweede codeur twee gesprekken met mensen uit het publiek of gewone burgers die mee aan tafel schoven niet gecodeerd had als debat. Deze variabele werd in het codeboek beter uitgelegd en bij een nieuwe test, met andere afleveringen, scoorde deze variabele een Krippendorff's Alpha waarde van 0.8229. De betrouwbaarheid zit mits enige verduidelijking dus goed.

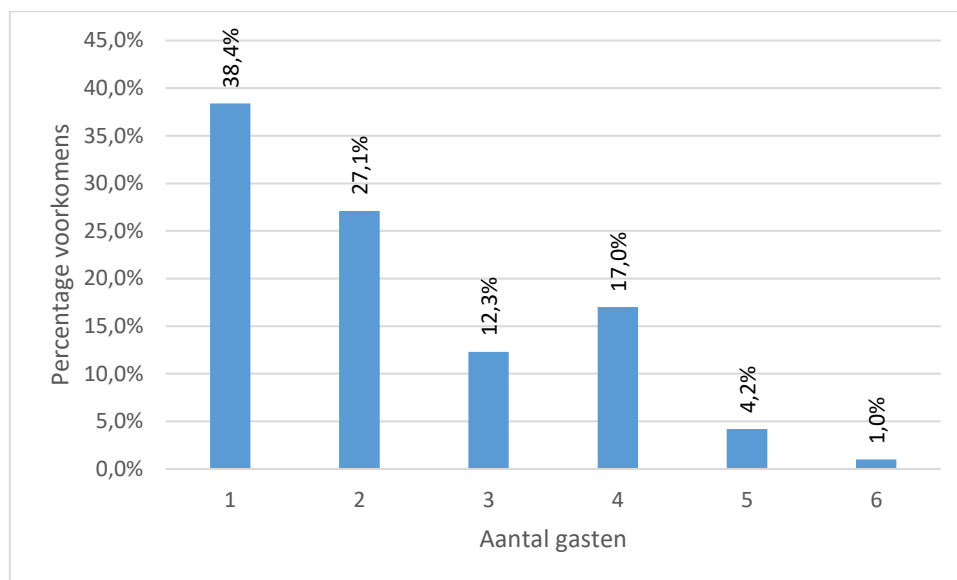

Figuur 3: Het aantal (in %) debatten en interviews per jaar voor De Zevende Dag (1988-2017). (N=1245)

De verdeling tussen interviews en debatten in alle verzamelde data wordt in de grafiek hierboven weergegeven. Het aantal interviews is doorheen de jaren sterk toegenomen, van 2012 tot 2014 zijn interviews zelfs meer aanwezig dan debatten. Over het algemeen blijven debatten wel het meest vertegenwoordigd. Het feit dat in de recentere periode het aantal debatten iets minder is geworden

tegenover vroeger, maar het aantal interviews wel sterk is toegenomen, kan gedeeltelijk verklaard worden door het feit dat de debatten vroeger langer duurden. Zo was er in de eerste jaren van De Zevende Dag een rubriek 'De Konfrontatie' waarbij politici in debat gingen. Het debat duurde vaak 30 minuten waarna er nog veel vragen uit het publiek gesteld mochten worden. Deze rubriek alleen vulde al een heel deel van de uitzending. De laatste jaren zijn de debatten korter en is er dus meer tijd voor interviews. Sinds 2003 is de verhouding tussen interviews en debatten in De Zevende Dag ongeveer eerlijk verdeeld.

Een derde variabele is het **aantal gasten** die deelnemen aan het gesprek. Het gaat hier over een numerieke polytome variabele waarbij de in te vullen waarde kan variëren tussen 1 en 6. Voor het aantal deelnemers moeten enkel de gasten geteld worden. De presentator die het gesprek begeleid, mag hier dus niet worden meegeteld. Wanneer op de voorgaande variabele over interview JA wordt geantwoord moet deze variabele altijd waarde 1 hebben. Bij een debat moet het aantal gasten, ook de niet-politici, geteld worden. Deze variabele is handig om een zicht te krijgen op hoeveel deelnemers het gemiddelde debat heeft. De Krippendorff's Alpha van deze variabele was 0.9581. Er is enkele keren mistelt waarbij er een gast te veel of te weinig werd gerekend. Het gaat hier echter over een kleine vergissing en de betrouwbaarheid van deze variabele is zeer goed.

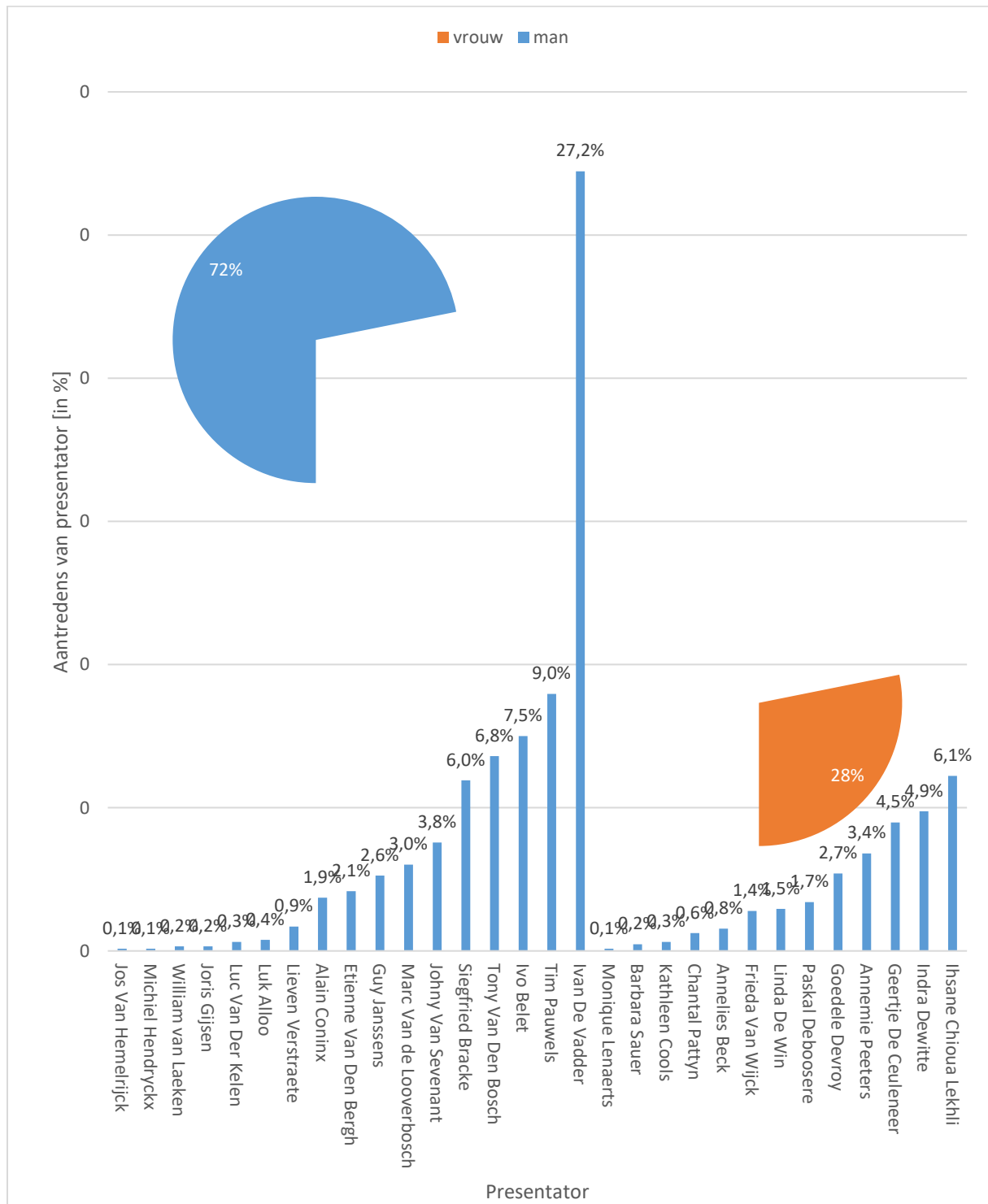

Figuur 4: Het aantal keer dat personen aantreden in De Zevende Dag (1988-2017). (N=1245)

Bovenstaande grafiek geeft aan dat in 38,4% van de gevallen er maar één gast komt en het dus om een interview gaat. Een debat tussen twee personen komt 27,1% voor en een debat met vier personen komt 17,0% voor. Een debat met zes personen is met 1% eerder een uitzondering. Ook debatten met vijf personen komen niet vaak voor.

De volgende variabelen gaan over de **presentator**. De Zevende Dag volgt een format waarbij er meerdere presentators het programma leiden. Het aantal presentators varieert tussen de twee en drie. Dit heeft tot gevolg dat een debat soms gestuurd wordt door meerdere presentatoren. De variabelen naam presentator 1 en naam presentator 2 zijn nominale variabelen. De betrouwbaarheid van deze variabelen is met een Krippendorff's alpha score van 0.8203 zeer goed. Wanneer de presentators voor het eerst in beeld komen, verschijnt hun naam onderaan op het scherm. De tweede codeur ondervond soms problemen doordat hij twee vrouwelijke presentatrices door elkaar haalde. Naast de naam van de presentator werd ook het **geslacht** gecodeerd. De variabele 'geslacht

presentator' is een nominale dichotome variabele waar MAN of VROUW kan geantwoord worden. De Krippendorff's Alpha van deze variabele is 1.

Figuur 5: Het geslacht van de presentators en het aantal keer (in %) een presentator in De Zevende Dag komt (1988-2017) (N=1293)

Bovenstaande grafiek geeft de verdeling tussen de mannelijke en vrouwelijke presentatoren aan per debat of interview. Voor de mannelijke presentatoren is Ivan De Vader met grote voorsprong de meest voorkomende presentator, gevolgd door Tim Pauwels en Ivo Belet. Voor de vrouwelijke presentatoren is Ihsane Chioua Lekhli de meest voorkomende. De verdeling tussen het geslacht van de presentator is

28% vrouwen en 72% mannen. Over het algemeen worden dus een overgroot deel van de debatten en interviews geleid door een mannelijke presentator. Zo komt de meest voorkomende vrouwelijke presentator, Ishane Chioua Lekhli, minder voor dan de vier meest voorkomende mannelijke presentatoren.

Een volgende variabele is het **thema van het interview of debat**. Voor de codering van deze variabele wordt gebruik gemaakt van het codeboek dat opgesteld werd voor het comparative agendas project² (versie 13/11/2009). Het codeboek bevat 30 thema's met verschillende microthema's en is erg uitgebreid. De Krippendorff's Alpha waarde was voor deze variabele 0.6589. De betrouwbaarheid is goed maar door de grote keuze in microthema's waren er enkele verschillen tussen de eerste en tweede codeur. Voor het onderzoek wordt enkel met de macrothema's gewerkt omdat de microthema's te uitgebreid zijn voor onze analyse.

Thema	Voorkomens [in %]	Thema	Voorkomens [in %]
Werking democratie	26.7	Verkeer en transport	4.9
Economie	10.5	Civiele rechten en vrijheden	4.6
Buitenlandse zaken	7.4	Immigratie en integratie	3.9
Gerecht en criminaliteit	7.1	Gezondheid	3.5
Arbeid	5.0	Sociale zaken	3.0

Tabel 2: Overzicht van top 10 besproken thema's in De Zevende Dag (1988- 2017) (N=1245)

Bovenstaande tabel geeft de top 10 van de meest besproken macrothema's weer in interviews en debatten. Op de eerste plaats staan alle onderwerpen die betrekking hebben op de werking van de democratie. Daaronder vallen de thema's die onder andere met coalitievorming, regeringsvorming en verkiezingen te maken hebben. Ook tijdens het coderen merkte ik al dat veel van de debatten over de politiek zelf gingen. Strubbelingen binnen of tussen partijen, partijprogramma's en de toekomst van bepaalde politici of partijen waren thema's die vaak aan bod kwamen. De tweede plaats is voor het thema economie waarbij vooral de begroting en belastingen besproken werden. De top drie wordt vervolledigd door buitenlandse zaken waar onder andere verdragen binnen de Europese unie en ontwikkelingshulp onder vallen.

Een volgende variabele die voor iedere aflevering ingevuld moet worden is **de naam van de gasten**. De waarde van Krippendorff's Alpha was voor deze variabele 0.8103. Dit kwam doordat de tweede codeur enkele schrijffouten maakte zodat de namen niet exact overeen kwamen.

Politicus	Voorkomens	Politicus	Voorkomens
Karel De Gucht	52	Johan Vande Lanotte	37
Patrick Dewael	49	Frank Vandenbroucke	36
Bart De Wever	46	Jean-Luc Dehaene	36
Guy Verhofstadt	39	Geert Bourgeois	32
Yves Leterme	38	Marc Van Peel	32

Tabel 3: Overzicht van de top 10 van politici die het meest komen in De Zevende Dag (1988-2017) (N=2796)

De meest voorkomende politicus in alle interviews en debatten is Karel De Gucht, nipt gevolgd door Patrick Dewael en Bart De Wever. De Gucht en Dewael komen al sinds de eerste jaren van De Zevende Dag terwijl Bart De Wever 46 keer in een veel kortere periode komt. Opvallend hierbij is dat de top 10 volledig bezet wordt door mannen. Bovendien zijn in de top vijf, drie politici van Open VLD vertegenwoordigd. Daarnaast staan zowel leden van sp.a, CD&V en Volksunie/N-VA in de top tien.

² <http://www.comparativeagendas.net/>

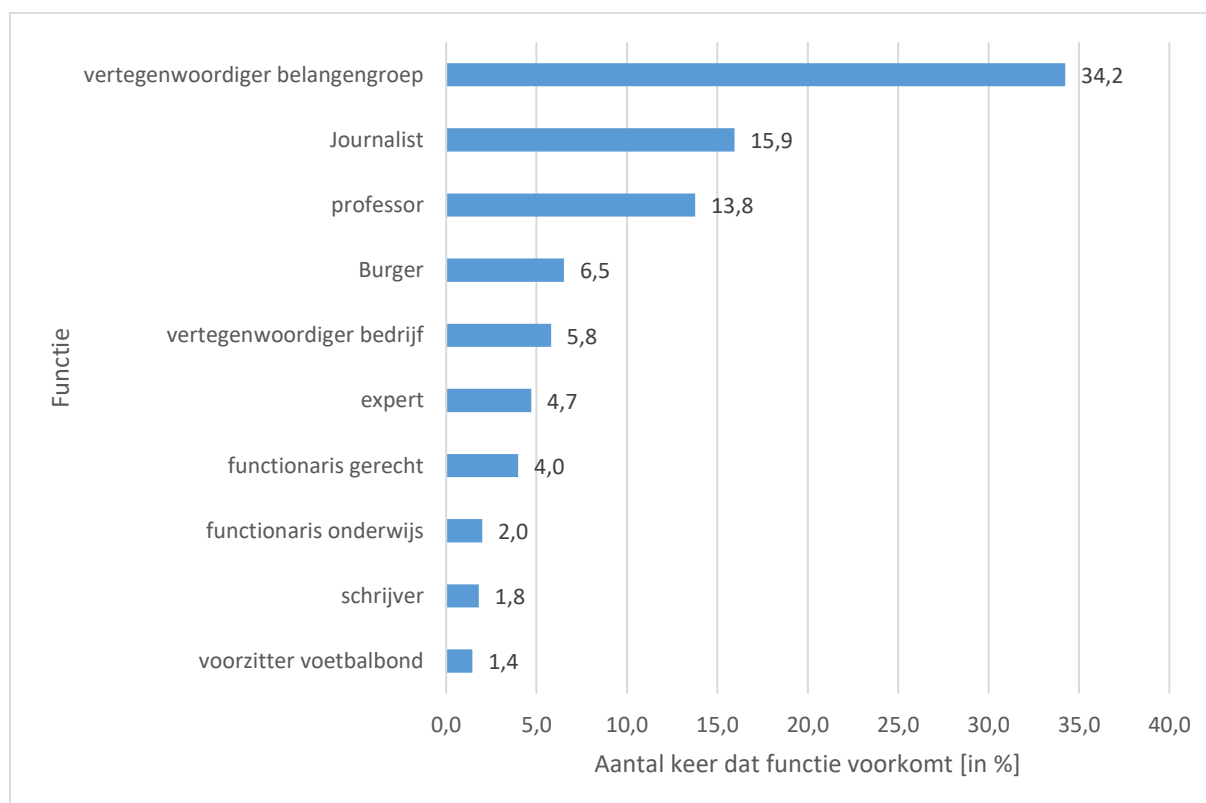
Een volgende variabele is het **niveau** waarin de politici actief zijn. Voor alle gasten die deelnemen aan het gesprek en geen politicus zijn is de waarde hier 0 of “niet van toepassing”. Voor politici is er de opdeling gemaakt tussen de verschillende politieke niveaus waarin ze actief kunnen zijn.

Niveau	Voorkomens [in %]	Niveau	Voorkomens [in %]
Federaal	64.50	Brussels	1.36
Vlaams	19.91	Provinciaal	0.55
Europees	6.91	Waals	0.23
Gemeentelijk	3.82	Europees/Vlaams	0.09
Federaal/Vlaams	2.59	Brussels/Waals	0.05

Tabel 4: Overzicht van het aantal voorkomens per politiek niveau in De Zevende Dag (1988-2017). (N=2200)

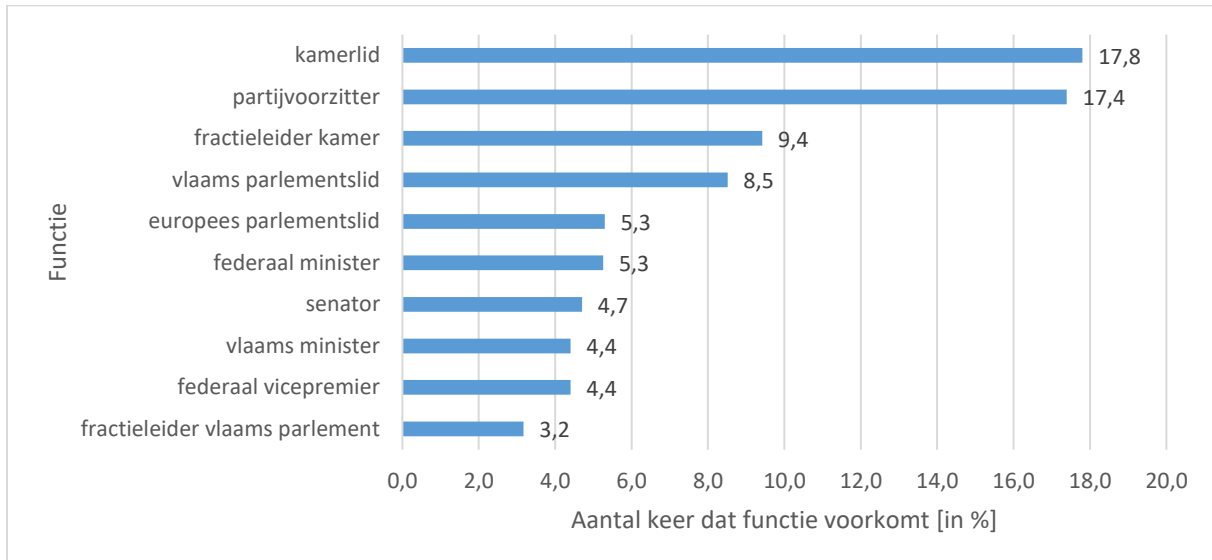
Met 64,50% zijn het grootste deel van de politieke gasten actief op federaal niveau, gevolgd door het Vlaams niveau met 19,91%. Het aantal Waalse en Brusselse politici die in De Zevende Dag komen, is verwaarloosbaar. Er wordt dan ook voor gekozen om deze niveaus niet te betrekken in onze analyse. Het niveau federaal/Vlaams was van toepassing tot 1995 toen het Vlaamse parlement nog niet rechtstreeks verkozen werd maar federale politici een dubbelmandaat uitoefenden. Een belangrijke opmerking is dat verschillende federale politici eveneens actief zijn op gemeentelijk niveau. Er wordt voor gekozen om het niveau te coderen op basis van de functie waarin de politicus in De Zevende Dag komt. Wouter Beke kan zo, wanneer het over een thema in verband met Leopoldsburg gaat, als burgemeester gecodeerd worden. Wanneer hij echter over de partijpolitiek van CD&V komt spreken, moet hij gecodeerd worden als bijvoorbeeld partijvoorzitter.

Een volgende variabele is de functie van de gast. Dit kan opgedeeld worden in politici en niet-politici. De Krippendorff's alpha voor deze variabele is 0.7896.

Figuur 6: Top 10 van de meest voorkomende niet-politieke functies in De Zevende Dag (1988-2017) (N=552)

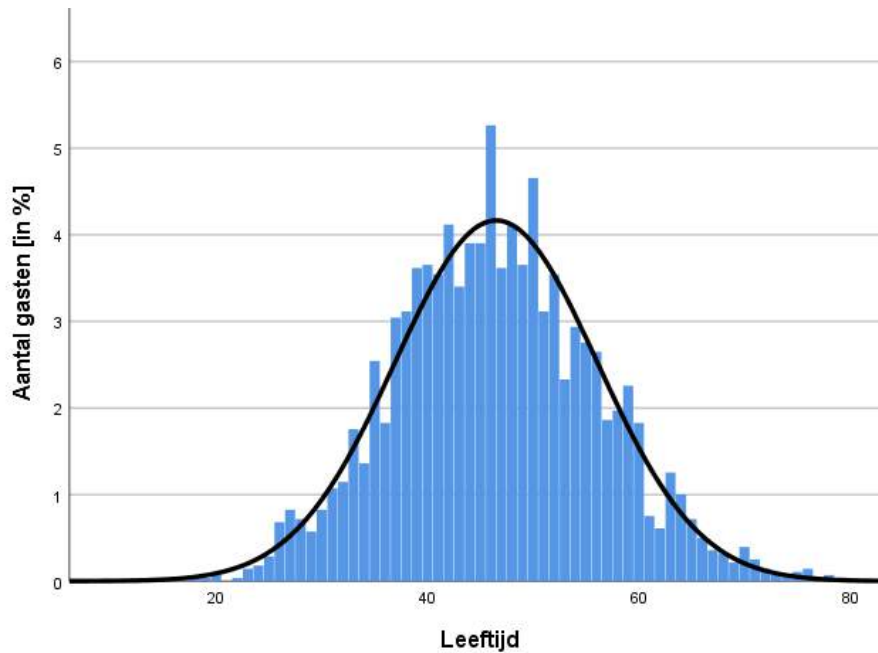
Door de grote verscheidenheid aan niet-politici is het moeilijk om grote categorieën te maken. De twee belangrijkste niet-politieke functies die in De Zevende Dag in debat gaan zijn de vertegenwoordigers van een belangengroep en journalisten. Gevolgd door professoren, burgers en experts. Onder vertegenwoordigers belangengroep verstaan we alle personen die in naam van een groep die een bepaald belang nastreeft, komen spreken. Dit kan variëren van vakbondsafgevaardigden tot de voorzitter van de Belgische hondenclub.

Figuur 7: Top 10 meest voorkomende politieke functies in De Zevende Dag (1988-2017) (N = 2208)

Voor de politici komen Kamerleden het meest in De Zevende Dag, meteen gevolgd door de partijvoorzitters. Op de derde plaats komen de fractieleiders van de Kamer. De vierde plaats is voor de Vlaamse parlementsleden en de top vijf wordt vervolledigd door de Europese parlementsleden. In de top tien staan zowel de federale vicepremier, federale ministers en Vlaamse ministers. De premier of minister-president komen niet voor in de top tien. Een belangrijke opmerking hierbij is dat dit een overzicht is zonder politici die actief zijn op Brussels of Waals niveau. In de analyse zullen deze politici voor alle hypothesen weggelaten worden.

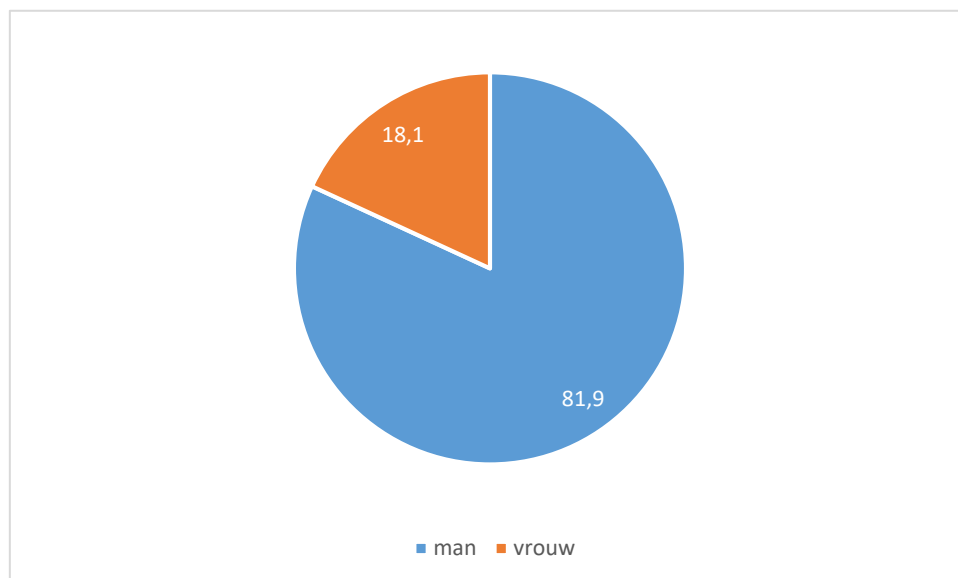
Naast het niveau en de functie van de actoren werden ook twee variabelen voor **leeftijd** en geslacht opgesteld. Leeftijd is een numerieke variabele waarbij de geboortedatum van de gasten wordt ingevuld als waarde. Op die manier wordt voor iedere politicus de leeftijd berekend tijdens zijn of haar verschijning in De Zevende Dag. De notering is uniform aan de datum van de aflevering. De volgorde is dag, maand en jaar. De waarde van de dag wordt zonder voorzet nul genoteerd. Bij maand wordt wel een nul toegevoegd en het jaar wordt met vier cijfers aangegeven. De leeftijd wordt alleen voor de politici gecodeerd en werd overgenomen van de persoonlijke websites van de politici of van Wikipedia. De Krippendorff's alpha is 0.7569 voor de variabele leeftijd.

Figuur 8: Verdeling van de leeftijd van de gasten die in De Zevende Dag (1988-2017) komen. (N=2796)

De leeftijd van de gasten volgt een normaalverdeling. De leeftijd 46 is de meest voorkomende leeftijd. Het aantal gasten voor de leeftijd van 25 en na de leeftijd van 65 zijn beperkt. Dit is op zich niet verrassend, er zijn weinig politici die jonger zijn dan 25 of ouder zijn dan 65. Ook andere gasten die in De Zevende Dag komen, vallen meestal binnen deze leeftijdsgrenzen.

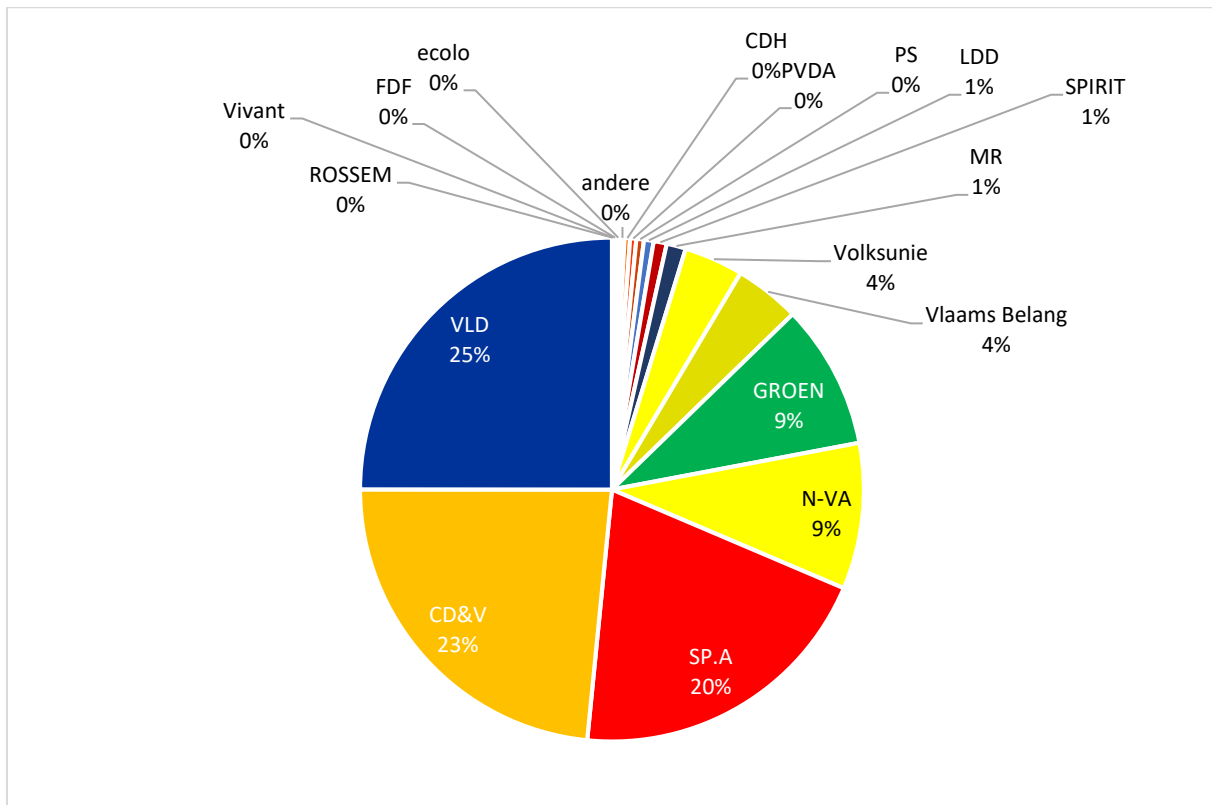
De variabele **geslacht** is een dichotome variabele die enkel kan ingevuld worden met MAN of VROUW als waarde. Dit valt af te leiden van het uiterlijk tijdens de aflevering. Bij twijfel kan het geslacht afgeleid worden van de aanspreking van de presentator. De Krippendorff's alpha voor deze variabele is 1.

Figuur 9: Verdeling van het geslacht van de gasten in De Zevende Dag (1988-2017) (N=2796)

De verdeling van geslacht binnen de gecodeerde afleveringen van De Zevende Dag is 18,1% vrouwelijke gasten en 81,9% mannelijke gasten. Mannen zijn duidelijk veel meer vertegenwoordigd dan vrouwen.

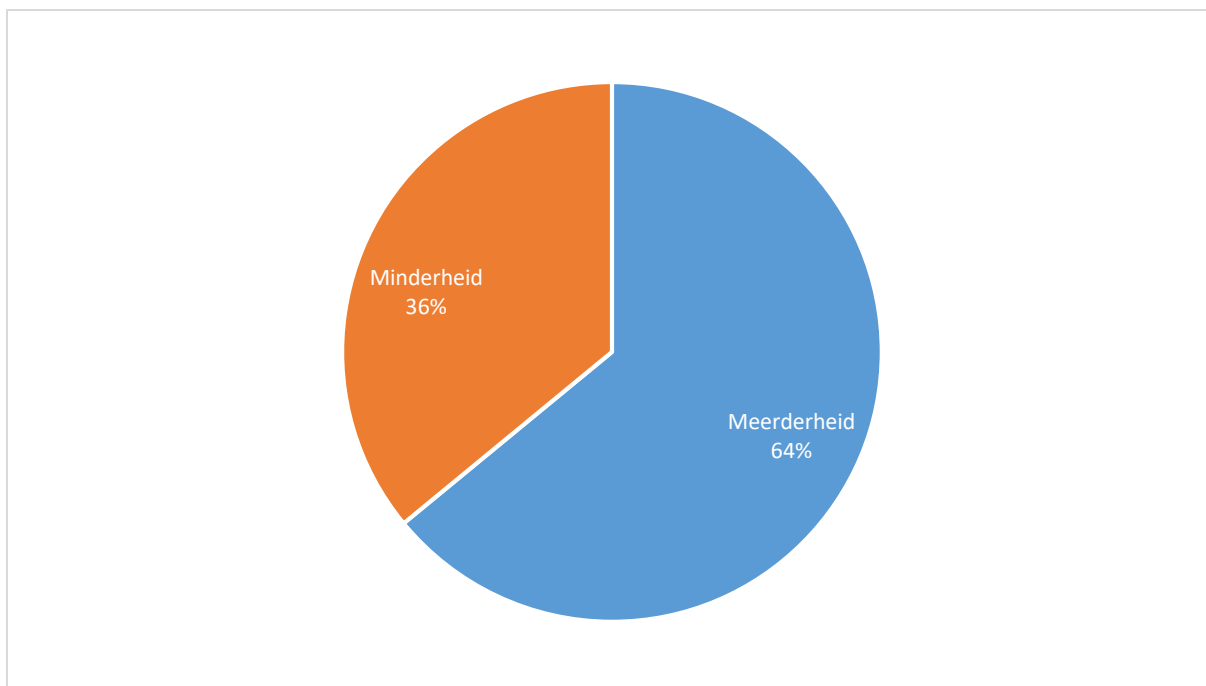
Een volgende variabele die per gast gecodeerd wordt is de **politieke partij**. Deze variabele is alleen van toepassing voor de politici. Iedere gast die niet als politicus aan het debat deelneemt krijgt hier de waarde 0 of “niet van toepassing”. Voor de politici worden hierbij de partijen ingevuld. Om verwarring te voorkomen en de analyse eenvoudiger uit te voeren is ervoor gekozen om de partijen te coderen volgens de huidige naam van de partij. Leden van bijvoorbeeld de CVP worden als CD&V gecodeerd. De Krippendorff's alpha van deze variabele is 0.8247.

Figuur 10: Overzicht van het aantal keer (in %) een partij in De Zevende Dag (1988-2017) komt. (N=2261)

De verdeling tussen sp.a, CD&V en Open VLD is ongeveer gelijk over de volledige periode van bijna 30 jaar. GROEN en N-VA kregen allebei 9% van de aandacht. N-VA bestaat maar sinds begin jaren 2000 terwijl AGALEV al bestond bij het begin van De Zevende Dag. N-VA is dus in 16 jaar evenveel keer geweest dan GROEN in bijna 30 jaar.

Een volgende variabele die gecodeerd wordt is opnieuw enkel van toepassing voor politici die in De Zevende Dag komen. De variabele **meerderheid of minderheid** codeert of de partij van de politicus die in een debat of interview komt, in de meerderheid of minderheid zat. Er wordt hierbij gekeken naar de samenstelling van de regering op het niveau waarin de politicus actief is. De Krippendorff's alpha voor deze variabele is 0,8271.

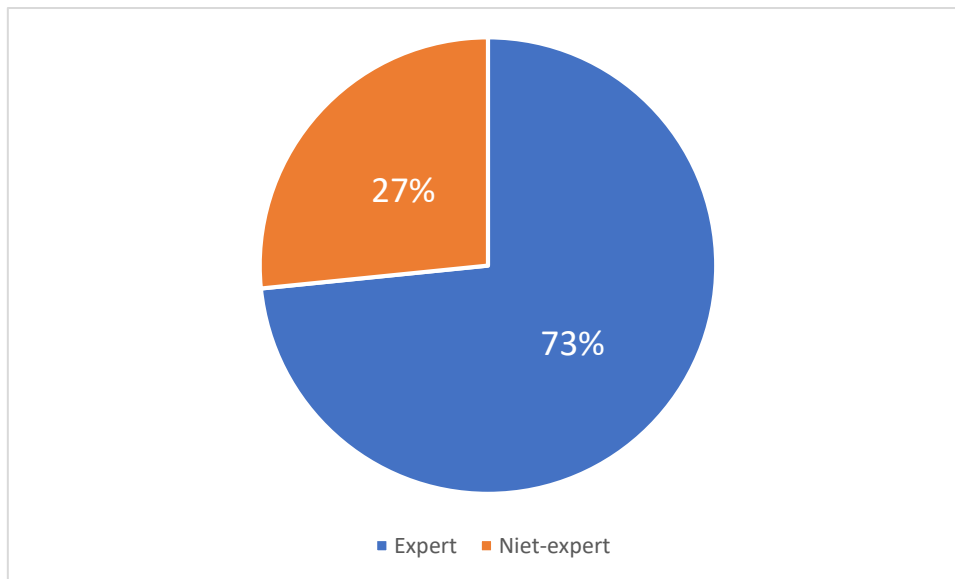
Figuur 11: Verdeling tussen het aantal politici die lid zijn van de meerderheid en aantal politici die lid zijn van de minderheid binnen De Zevende Dag (1988-2017). (N= 1935)

Bovenstaande grafiek geeft aan dat 64% van de politici in De Zevende Dag leden van de meerderheid zijn terwijl er 36% lid zijn van de minderheid. Het lijkt er dus op dat over het algemeen leden van de meerderheid meer kans maken om in De Zevende Dag te komen.

De laatste variabele gaat over de **expertise** van de politici die in De Zevende Dag komen. Dit is één van de meest uitdagende variabelen omdat 'een expert zijn in iets' geen vaste definitie kent. Voor dit onderzoek wordt ervoor gekozen om met de formele expertise van politici te werken. Deze expertise wordt vastgesteld aan de hand van lidmaatschap van een commissie over het thema van het debat of gesprek. Een andere manier om expert te zijn, is minister of staatssecretaris te zijn voor het besproken thema. Er wordt voor gekozen om enkel politici als expert te coderen wanneer ze op het moment van de uitzending in de commissie zetelen of de functie van minister of staatssecretaris uitoefenen. Het lidmaatschap van een commissie werd via documenten over de samenstelling van de parlementaire commissies doorheen de volledige onderzochte periode, 1988 tot 2017, vastgesteld. Deze documenten zijn raadpleegbaar via het online archief van de Kamer³. Doordat het coderen van deze variabele extreem tijdsintensief is, wordt ervoor gekozen om hier alleen te kijken naar het federale niveau en dus de federale mandatarissen. Voor niet-politieke actoren wordt deze variabele bovendien niet gecodeerd. De variabele is met een waarde van 0.6930 betrouwbaar volgens de Krippendorff's alpha.

Binnen de verzamelde data is de verdeling tussen politici met en zonder ervaring respectievelijk 73% tegenover 27%. Het lijkt er dus op dat politici met expertise over een bepaald onderwerp meer in De Zevende Dag komen dan politici die geen expertise hebben.

³ www.dekamer.be

Figuur 12: Verdeling tussen politici met en zonder ervaring in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 2205)

Analyse

De analyse is ingedeeld aan de hand van de verschillende hypothesen. Als eerste wordt een beschrijvende analyse uitgevoerd waarbij de verzamelde data grafisch worden voorgesteld. De te onderzoeken hypothesen hebben vaak betrekking op twee of meer variabelen en na de grafische voorstelling wordt de samenhang tussen de betrokken variabelen onderzocht. In een volgende stap wordt gekeken of de samenhang gevonden in de steekproef ook te veralgemenen, is naar de volledige populatie waaruit de steekproef getrokken is. Daarna wordt de sterkte van deze samenhang bepaald. We hanteren hierbij een betrouwbaarheidsinterval van 95%, wat resulteert in significantieniveaus van 5%. Een waarde kleiner dan 0,05 wijst op een samenhang die niet berust op toeval (Neels, 2015).

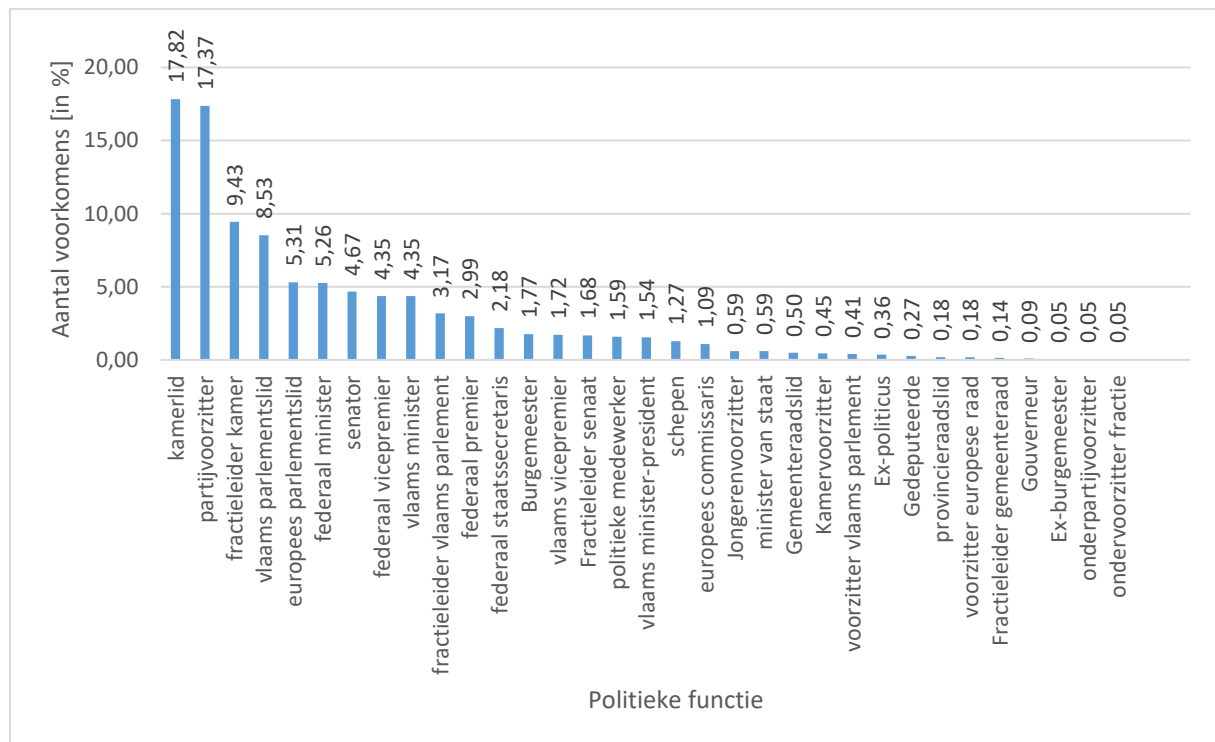
De verzamelde dataset bestaat voor een deel uit nominale variabelen. Voor deze variabelen wordt de samenhang gemeten aan de hand van kruistabellen. Een kruistabel beschrijft de aard en de richting van de samenhang. Daarnaast toetst de Chi-kwadraattest of de samenhang gevonden in de steekproef veralgemeend kan worden naar de populatie waaruit de steekproef genomen is. De Chi-kwadraattest maakt gebruik van een nulhypothese die stelt dat er statistische onafhankelijkheid is tussen de variabelen in de populatie. De test vergelijkt vervolgens de geobserveerde celfrequentie met de verwachte celfrequentie bij volledige statistische onafhankelijkheid. Ten slotte kan de sterkte van de gevonden samenhang getoetst worden via associatiematen. We maken in dit onderzoek gebruik van phi-kwadraat en Cramers V. Doordat phi-kwadraat enkel geldt bij 2 x 2 tabellen, is Cramers V de meest gebruikte maat. Beide maten nemen waarde 0 aan bij statistische onafhankelijkheid en waarde 1 bij perfecte positieve samenhang (Neels, 2015).

De samenhang tussen variabelen van interval- of rationiveau binnen de dataset worden geanalyseerd via een scatterplot en correlatiecoëfficiënt. Een scatterplot is een spreidingsdiagram waarop de data grafisch worden weergegeven. Op deze scatterplot wordt de regressielijn getekend. De sterkte van de samenhang wordt vervolgens gemeten aan de hand van de Pearson product-moment correlatiecoëfficiënt. Deze correlatiecoëfficiënt is begrensd tussen -1 en 1 waarbij 0 wijst op geen samenhang, -1 op een perfecte negatieve samenhang en 1 op een perfecte positieve samenhang. Bovendien kijken we voor elke hypothese naar de evolutie van de variabelen doorheen de tijd om zo een diepgaander beeld te krijgen op de samenhang. Ten slotte wordt waar mogelijk ook de samenhang

gecontroleerd na het weglaten van een subgroep. Dit om te controleren of de samenhang niet bepaald wordt door een tussenliggende variabele. (Smit & Edens, 2013).

Hypothese 1

De eerste hypothese stelt dat politici met een hoge functie meer voorkomen in De Zevende Dag dan politici met een lage functie. Uit onderzoek naar televisienieuws komt naar voor dat een hoge politieke functie bepalend is voor media-aandacht (Vos, 2015). Bij de analyse van deze variabele werden de niet-politieke functies buiten beschouwing gelaten. De staafdiagram geeft een eerste inzicht in welke politieke actoren het meest komen in De Zevende Dag tijdens de volledige periode van januari 1988 tot maart 2017.

Figuur 13: Het aantal voorkomens (in %) van politici met een bepaalde politieke functie in De Zevende Dag (1988-2017). (N=2205)

Met 17,82% komen politici met de functie 'kamerlid' het meest voor in De Zevende Dag. Daarna volgt de partijvoorzitter met 17,37% en de fractie leider in de kamer met 9,43%. Politici met de functie van Vlaams parlementslid (8,53%) en Europees parlementslid (5,31%) vervolledigen de top vijf.

Deze resultaten zijn echter misleidend omdat de actoren niet gewogen zijn. Zo is er maar één premier tegenover 150 federale Kamerleden. De kans dat de functie Kamerlid in absolute getallen meer voorkomt dan de functie premier is zeer groot. Er werd besloten om de resultaten te wegen door voor iedere functie het gemiddelde aantal keer dat de functie werd uitgeoefend, te nemen voor 30 jaar. Dit werd gedaan voor de belangrijkste, meest voorkomende, politieke functies. Voor de premier en de minister-president is het gemiddelde bepalen voor de volledige periode eenvoudig. Er is altijd maar één premier en één minister-president geweest. Voor de andere functies werden de verschillende regeringen of samenstellingen van het parlement bekeken. Per regeringsperiode werd het aantal keer de functie wordt uitgeoefend bekeken. De aantallen werden per functie opgeteld en gedeeld door het aantal regeringen tijdens de onderzochte periode. Dit bracht ons voor iedere functie bij een gemiddeld getal voor de volledige periode. Het absolute aantal verschijningen voor die functie werd gedeeld door

dit gemiddelde. Het resultaat hiervan namen we op in de kolom 'gewogen aantal'. Een belangrijke opmerking hierbij is dat voor Kamerleden en federale fractieleiders het gemiddelde genomen werd van het aantal Vlaamstalige leden. Hoewel de kamer voor volksvertegenwoordigers tussen de 150 en 212 leden telt, zijn daar maar gemiddeld 101 Vlaamstalige bij. De Franstalige leden komen voor een Vlaams debatprogramma bijna niet in aanmerking, ze meetellen zou een vervormd beeld geven. Ook voor de partijvoorzitters werd enkel gekeken naar de Vlaamse partijen.

Voor de analyse van de data is het belangrijk om een volgorde te gebruiken om de verschillende politieke functies te rangschikken op basis van macht. Dewachter en Das (1991) stelden in 1990 aan 219 hooggeplaatste politici de vraag wie volgens hen de belangrijkste machthebbers in België waren. Op basis van de antwoorden van die politici stelden ze een machtshiërarchie op. De Swert en Walgrave (2002) bouwden hierop verder en gaven de mediahiërarchie een update. In de versie van Dewachter en Das had het Vlaamse niveau weinig autoriteit. Zo bestond bijvoorbeeld de functie van minister-president nog niet. De machtshiërarchie die we hanteren voor deze analyse is dus een combinatie van de twee onderzoeken.

Machtshiërarchie	Functie	Absolute aantal verschijningen	Aantal verschijningen in %	Gemiddelde aantal personen met functie	Gewogen absolute aantal verschijningen	Gewogen aantal verschijningen in %
1	Federaal premier	66	3.5%	1	66	23.5%
2	Vlaams minister-president	34	1.8%	1	34	12.1%
3	Federaal vicepremier	96	5.1%	4	24	8.6%
4	Vlaams vicepremier	38	2.0%	1.5	25.3	9.0%
5	Partijvoorzitter (VL)	383	20.4%	8	47.9	17.1%
6	Federaal minister	116	6.2%	10	11.6	4.1%
7	Vlaams minister	96	5.1%	6	16	5.7%
8	Federaal staatssecretaris	48	2.6%	6	8	2.9%
9	Fractie leider kamer	208	11.1%	8	26	9.3%
10	Fractie leider vlaams parlement	70	3.7%	7	10	3.6%
11	Kamerlid	393	20.9%	101	3.9	1.4%
12	Fractie leider senaat	37	2.0%	8	4.6	1.6%
13	Senator	103	5.5%	57	1.8	0.6%
14	Vlaams parlementslid	188	10.0%	142	1.3	0.5%
	Totaal	1.876	100%		280.4	100%

Tabel 4: Gewogen aantal (in %) voorkomen van de politieke functies in De Zevende Dag (1988-2017). (N=1876)

De gewogen resultaten geven een realistischer beeld waarbij rekening gehouden wordt met het aantal keer een functie uitgeoefend wordt. Zo komt de premier met 23,5% het meest voor in De Zevende Dag. Dat is bijna 23 keer zoveel als een kamerlid. De tweede meest voorkomende functie is de partijvoorzitter. Dit met 17,1% en een totaal van 383 verschijningen op 1.252 debatten en interviews. Op de derde plaats komt de minister-president met 12,1%. De vierde en de vijfde plaats zijn voor de fractie leider in de kamer (9,3%) en de Vlaamse vicepremier (9,0%).

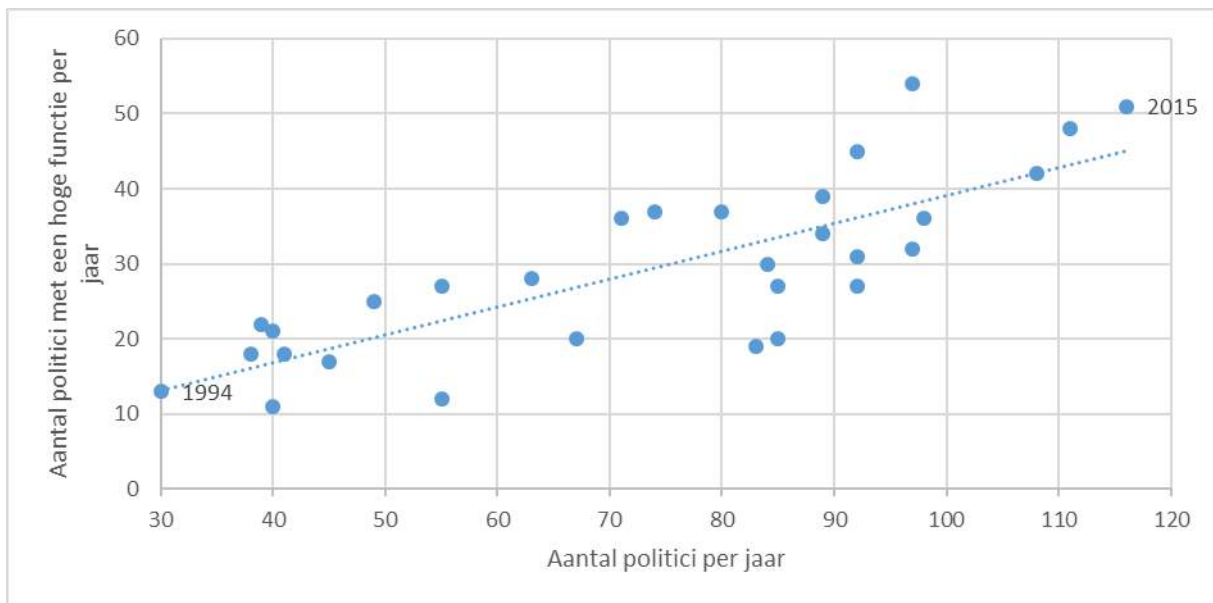
Wanneer we de lijst bekijken is het duidelijk dat het percentage in grote lijn afneemt naarmate men meer naar onder gaat. Er zitten enkele uitbijters bij zoals de partijvoorzitter die in principe minder macht heeft dan de minister-president of de vicepremiers maar toch meer langs komt. Ook de

fractie leider van de kamer komt volgens zijn machtspositie opvallend veel. Zo komt hij zelfs meer dan de vicepremiers. Over het algemeen kan echter wel gesteld worden dat politici met een hoge functie meer voorkomen in De Zevende Dag dan politici met een lage functie. Hypothese één kan op basis hiervan aangenomen worden.

Belangrijk is nu echter om te controleren of de gevonden samenhang tussen hoge politieke functie en voorkomen in De Zevende Dag opgaat voor de volledige populatie waaruit de steekproef genomen werd. Hiervoor berekenen we de Pearson product-moment correlatiecoëfficiënt. Deze coëfficiënt kijkt naar de covariantie van de onderzochte variabelen en zal deze delen door de standaardafwijking van de onderzochte variabelen. Dit moet echter niet handmatig gedaan worden doordat SPSS deze coëfficiënt automatisch berekend. De data moeten voor de samenhang te berekenen aangepast worden. Zo werden eerst alle niet-politieke functies eruit gefilterd. Vervolgens werden alle politici in debat of interview geteld. Voor deze hypothese willen we specifiek kijken naar de samenhang tussen politici met een hoge politieke functie en het totaal aantal keer politici verschijnen in De Zevende Dag. Er wordt voor gekozen om de groep politici op te delen in enerzijds hoge politieke functies en anderzijds lage politieke functies. De groep politici met een hoge functie omvat de eerste acht functies in de gebruikte machtshierarchie en omvat dus de premier tot de federale staatssecretaris. Hoewel de keuze deels arbitrair blijft, valt ze te verantwoorden doordat alle regeringsfuncties als hoog worden aanzien. Een belangrijke opmerking hierbij is dat de partijvoorzitter ook als hoge politieke functie wordt gerekend omdat binnen de Belgische politiek partijleiders een belangrijke rol spelen. Zo staat hij binnen de gebruikte machtshierarchie op nummer vijf. Een volgende stap in de analyse is het optellen van alle politieke gasten en de politici met een hoge functie in De Zevende Dag per jaar. Voor de samenhang te berekenen worden de twee nieuw gecreëerde variabelen gebruikt: 'aantal politici in De Zevende Dag per jaar' en 'aantal politici met een hoge functie in De Zevende Dag per jaar'.

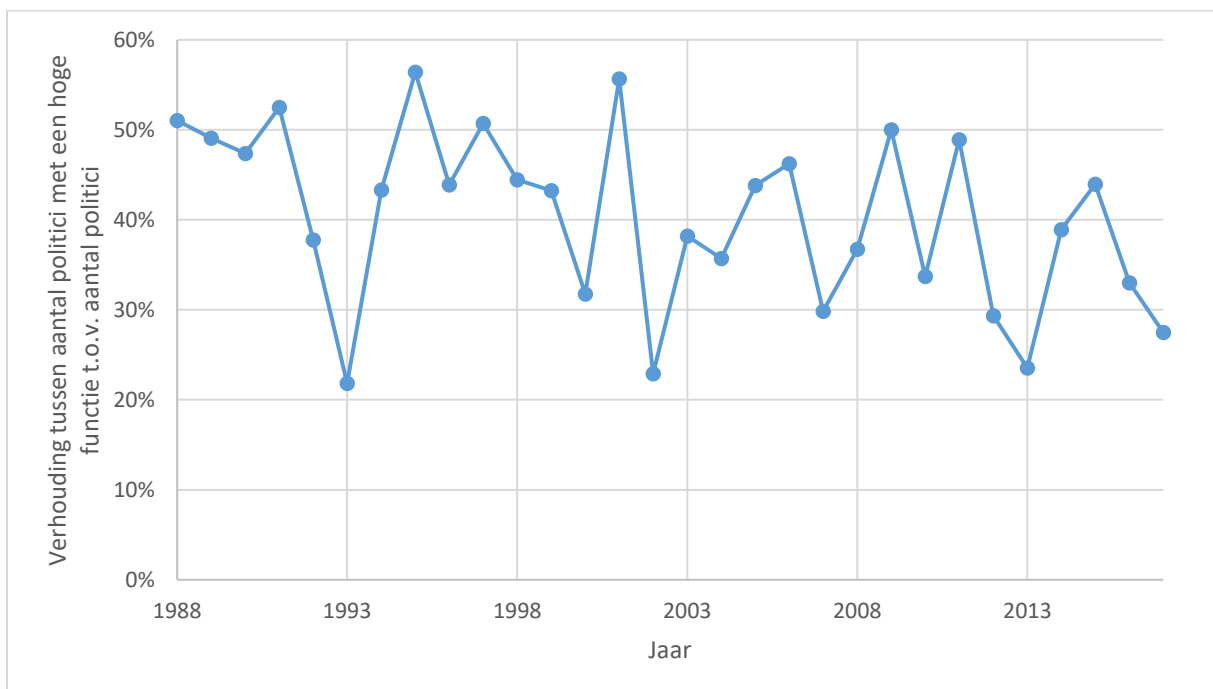
De Pearson product-moment correlatiecoëfficiënt bedraagt voor deze variabelen 0.797 ($p < 0.000$). Dit wijst op een zeer sterke samenhang tussen het algemene aantal politici die per jaar komen en de politici met een hoge functie die per jaar in De Zevende Dag komen. De gevonden samenhang in de steekproef kan veralgemeend worden naar de volledige populatie waaruit de steekproef genomen is.

Om meer inzicht in de samenhang te krijgen staat in onderstaande scatterplot de correlatie tussen het aantal politici met een hoge functie en het totaal aantal verschijningen van politici per jaar visueel weergegeven. Zo staan er 30 punten op de grafiek die elk een jaartal weerspiegelen. Het eerste en het laatste punt hebben een label gekregen om de grafiek te verduidelijken. In 1994 zijn er zo 30 politici te gast in De Zevende Dag waarvan 14 een hoge functie hebben. Voor 2015 zijn dat in het totaal 116 politici waarvan er 51 een hoge functie hebben. Wanneer de jaartallen dus gerangschikt worden op het aantal politici die per jaar komen, is er zoals de Pearson correlatiecoëfficiënt al aangaf, een duidelijke positieve samenhang op te tekenen tussen aantal aanwezige politici en aantal hoge functies.

Figuur 14: De samenhang tussen het aantal politici die komen in De Zevende Dag (1988-2017) en het aantal hoge functies per jaar.. N=2156

Vervolgens wordt gekeken naar de samenhang tussen het totaal aantal verschijningen van politici en het aantal hoge functies doorheen de volledige periode in chronologische volgorde. In het eerste jaar waarin De Zevende Dag werd uitgezonden waren 50% van de politici die te gast waren, politici met een hoge functie. Het aantal politici met een hoge functie keldert in 1993, 2002 en 2013 tot net boven de 20%. Over de volledige periode blijft het aantal politici met een hoge functie tegenover het totaal aantal politici in De Zevende Dag eerder constant al is er de laatste jaren wel een licht dalende trend op te merken.

Figuur 15: Overzicht van de verhouding (in %) tussen het aantal politici en aantal politici met een hoge functie in De Zevende Dag doorheen de volledige onderzochte periode (1988-2017). (N=2156)

De analyse bevestigt de vooropgestelde hypothese. Politici met een hoge functie komen proportioneel gezien meer voor in De Zevende Dag dan andere politici. Doorheen de jaren blijft het aantal politici

met een hoge functie tegenover andere politici stabiel al lijkt er sinds 2001 een licht dalende tendens ingezet te zijn.

Hypothese 2

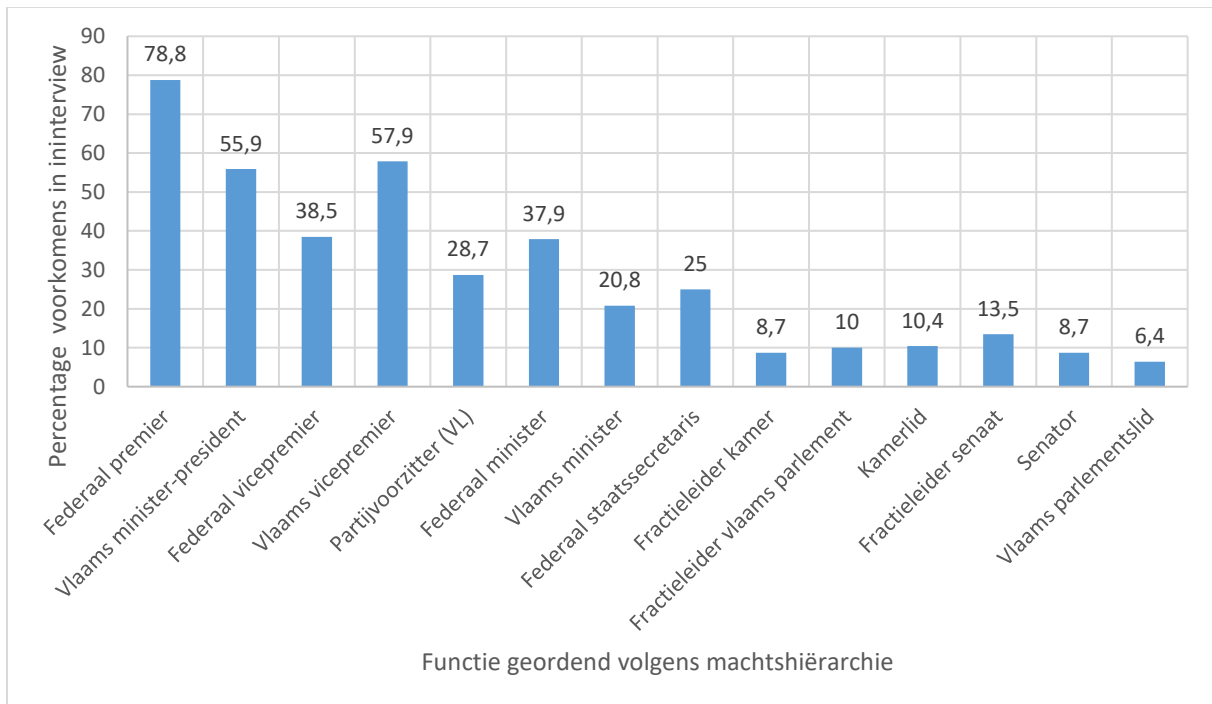
De tweede hypothese stelt dat politici met een hoge functie meer in een interview in De Zevende Dag komen dan politici met een lagere functie. Dit terwijl de politici met een lagere functie meer in debat moeten gaan. Onderstaande tabel geeft aan hoeveel procent van de totale voorkomens een politicus in debat komt en hoeveel keer in een interview. De volgorde in de tabel is opnieuw volgens de machtshiërarchie van Dewachter en Das (1990).

Machtshiërarchie	Functie	Aantal keer in debat [in %]	Aantal keer in interview [in %]	Totaal aantal absolute voorkomens
1	Federaal premier	21.2%	78.8%	66
2	Vlaams minister-president	44.1%	55.9%	34
3	Federaal vicepremier	61.5%	38.5%	96
4	Vlaams vicepremier	42.1%	57.9%	38
5	Partijvoorzitter	71.3%	28.7%	383
6	Federaal minister	62.1%	37.9%	116
7	Vlaams minister	79.2%	20.8%	96
8	Federaal staatssecretaris	75.0%	25.0%	48
9	Fractie leider kamer	91.3%	8.7%	208
10	Fractie leider Vlaams parlement	90.0%	10.0%	70
11	Kamerlid	89.6%	10.4%	393
12	Fractie leider senaat	86.5%	13.5%	37
13	Senator	91.3%	8.7%	103
14	Vlaams parlementslid	93.6%	6.4%	188
	Totaal			1876

Tabel 5: Overzicht van het aantal politici met een bepaalde politieke functie die in De Zevende Dag in een debat of interview komen (in %). (N= 1876)

In een interview komen is zoals eerder vermeld de meest wensbare situatie. Tijdens een interview krijgen politici de tijd om hun standpunten uiteen te zetten zonder tegenspraak van andere politici. Het is dus vanzelfsprekend dat politici liever in interview komen dan in debat. Niet iedereen wordt echter gevraagd in een interview, het is een privilege dat lijkt voorbehouden te zijn aan bepaalde politici. Bovenstaande tabel geeft aan dat hoe verder we afdalen in de machtshiërarchie, hoe meer de politici in debat gaan. Een Vlaams parlementslid komt maar 6.4% van de keren dat hij in De Zevende Dag verschijnt in een interview. Dit in vergelijking met de premier die 78.8% van de keren in een interview komt. Hoe hoger de functie, hoe meer men in een interview komt en hoe minder men moet deelnemen aan een debat. Er zijn wel bepaalde functies die het patroon niet echt volgen. Zowel de federale vicepremier als de partijvoorzitter gaan voor hun positie veel in debat en komen minder in interview. Dit terwijl ze beiden hoog op de machtshiërarchie staan en in principe meer in interview zouden kunnen verschijnen. De partijvoorzitter is binnen de hiërarchie de enige binnen de top vijf die geen regeringsfunctie heeft. Bij voorgaande analyse werd vastgesteld dat de premier en de partijvoorzitter de twee functies zijn die het meest gevraagd worden. Opvallend is dan ook dat de premier bijna altijd in interview komt terwijl voor de partijvoorzitter het omgekeerde lijkt te kloppen. De twee meest gevraagde functies komen dus onder andere voorwaarden.

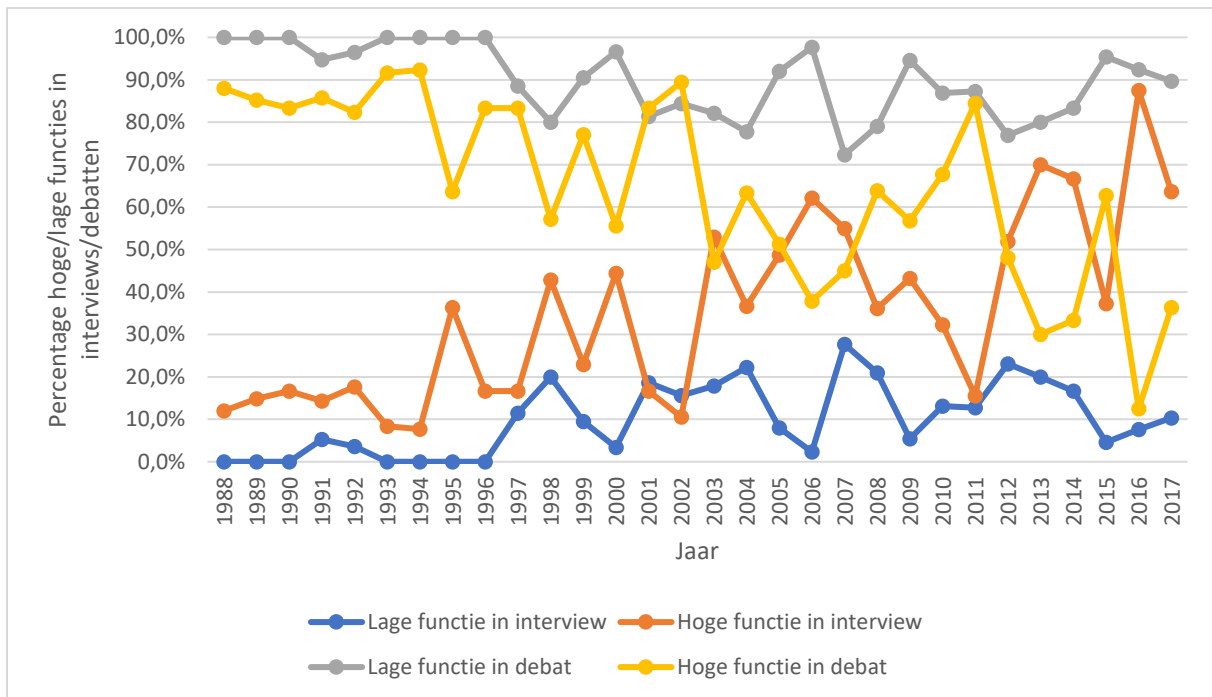
Voor een volgende stap in de analyse wordt het percentage dat bepaalde politici in De Zevende Dag in interview voorkomen, grafisch weergegeven. Een eerste opmerking is dat tot de functie van fractieleider in de Kamer er weinig verschil lijkt te zijn tussen de functies en hun kans om in een interview te komen. De machtshiërarchie lijkt hier weinig invloed te hebben. Vanaf de federale staatssecretaris is er wel een duidelijke opwaartse tendens op te tekenen. De partijvoorzitter en federale vicepremier zijn twee uitbijters die minder in een interview komen dan hun macht zou toelaten. Over het algemeen is er echter wel een duidelijke trend die de hypothese lijkt te bevestigen. Hoe hoger de functie van politici is, hoe meer kans ze hebben om in een interview in De Zevende Dag te komen. Belangrijk is dat er nu gekeken wordt of deze bevinding ook klopt voor de volledige populatie waaruit de steekproef genomen is.

Figuur 16: Het percentage voorkomens in interviews in De Zevende Dag (1988-2017) per hoge functie. (N= 1876)

Via kruistabellen tussen de politieke functie en de variabele debat (ja/nee) wordt de Chi-squaretest gedaan. Chi-square bedraagt voor deze analyse 187.417 met één vrijheidsgraad ($p < 0.000$). De nulhypothese kan verworpen worden en er is dus ook een samenhang in de populatie waaruit de steekproef genomen werd. De sterkte van de samenhang wordt bepaald aan de hand van Cramers V. Cramers V is begrensd tussen 0 en 1, waarbij 0 staat voor afwezigheid van samenhang en 1 voor een perfecte samenhang. De Cramers V-waarde bedraagt in dit geval 0.291 ($p < 0.000$) wat wijst op een zwakke samenhang.

Voor een verdere analyse is het belangrijk om een onderscheid te maken tussen de hoge en de andere politieke functies. Er wordt net zoals bij voorgaande analyse gekozen om de eerste acht functies binnen de machtshiërarchie als hoge functie te nemen. Dit zijn de regeringsfuncties op Vlaams en federaal niveau en de partijvoorzitter. Vervolgens wordt voor alle politici met een hoge en lage functie gekeken hoe vaak ze in debat of interview verschenen doorheen de volledige onderzochte periode.

Figuur 17: Het aantal keer (in %) dat hoge functies en lage functies voorkomen in debat of interview in De Zevende Dag (1988-2017) (N= 2208)

De grijze lijn geeft het aantal politici met een lage functie weer in procent die in debat gaan in De Zevende Dag. De blauwe lijn wijst dan weer op het percentage dat politici met een lage functie in interview voorkomen in De Zevende Dag. De gele en oranje lijn doen dit respectievelijk voor politici met een hoge functie.

Een eerste vaststelling is dat er in de beginfase van De Zevende Dag erg weinig interviews waren, zowel voor de hoge als voor de lage functies. Toch is het duidelijk dat het aantal hoge functies in een interview over het algemeen altijd hoger ligt dan het aantal politici met een andere functie, alleen in 2002 wisselt deze verhouding even. Doorheen de jaren zien we echter een trend waarbij het aantal interviews toeneemt, terwijl het aantal debatten afneemt. De verhouding tussen interview en debat voor politici met een lage functie blijft doorheen de volledige onderzochte periode zonder grote wijzigingen. Het aantal interviews blijft altijd zeer laag terwijl het aantal debatten relatief hoog ligt. Het is vooral bij de politici met een hoge functie dat een opvallende evolutie op te tekenen valt. Tot 2003 kwamen politici met een hoge functie vooral voor in een debat. Na 2003 wisselen de twee elkaar af en de laatste jaren lijkt er eerder een tendens te zijn waarbij politici met een hoge functie in interview komen in De Zevende Dag. In Figuur 3 werd al duidelijk dat het aantal interviews doorheen de jaren sterk is toegenomen. Hierbij is het opvallend dat dit vooral kan toegeschreven worden doordat er meer politici met een hoge functie in interview komen.

De hypothese dat politici met een hoge functie meer in interview voorkomen en minder in debat moeten treden dan politici met een lage functie, klopt voor de volledige periode. Politici met een lage functie gaan meer in debat en komen minder in interviews. Opmerkelijk is echter dat het aantal keer een politicus met een hoge functie in interview in De Zevende Dag komt steeds dominanter wordt ten opzichte van deelname aan een debat. De hypothese wordt ook op basis van deze bevindingen aangenomen.

Hypothese 3

De derde hypothese stelt dat politici met een hoge functie meer met andere politici met een hoge functie debatteren in De Zevende Dag dan met politici met een lage functie. Onderstaande tabel geeft een overzicht van de politieke functies en met welke andere politici ze in debat gaan in De Zevende Dag. De tabel is opnieuw opgebouwd via de politieke machtshierarchie (Dewachter & Das, 1990). Er wordt bovendien opnieuw met gewogen waarden gewerkt. In de hypothese wordt ervanuit gegaan dat politici met een hoge functie met andere politici met een hoge functie in debat gaan. Voor de analyse gaan we nog een stap verder en gaan we ervan uit dat politici vaak in debat gaan met politici met dezelfde functie. Voor de federale premier en Vlaamse minister-president is dit natuurlijk niet mogelijk omdat er slechts één persoon is met die functie. Op onderstaande tabel staat in het lichtblauw de diagonaal aangegeven. In het donkerblauw wordt voor iedere functie aangeduid met wie ze het meest in debat treden. Wanneer alle politici het meest debatteren met politici met dezelfde functie zouden de donkerblauwe cellen volledig samenvallen met de diagonaal.

	Federaal premier	Vlaams minister-president	Federaal vicepremier	Vlaams vicepremier	Partijvoorzitter	Federaal minister	Vlaams minister	Federaal staatssecretaris	Fractie leider kamer	Fractie leider Vlaams parlement	Kamerlid	Fractie leider senaat	Senator	Vlaams parlementslid	Totaal
Federaal premier	50,0			50,0											100
Vlaams minister-president	36,8			36,8	16,1		3,1			5,3	1,3		0,3	0,3	100
Federaal vicepremier			14,9	13,3	12,4	9,9	6,6	3,3	27,4		3,5	7,5	0,7	0,4	100
Vlaams vicepremier	41,1	41,1	3,4		12,0			2,3						0,2	100
Partijvoorzitter (VL)		13,2	2,5	8,8	52,8	3,6	2,2	1,1	11,1	0,5	1,1	2,1	0,5	0,5	100
Federaal minister		0,0	21,6		28,1	3,5	2,9	2,9	28,1		3,3	8,7	0,6	0,4	100
Vlaams minister		29,5	14,7		14,7	2,9	4,9	4,9	3,7	8,4	2,6	7,4	2,6	3,5	100
Federaal staatssecretaris			7,1	19,0	7,1	2,9	4,8	9,5	39,2	8,1	1,4		0,5	0,4	100
Fractie leider kamer			15,2		14,1	3,0	0,7	4,3	40,1	11,8	3,4	6,5	0,6	0,3	100
Fractie leider vlaams parlement		26,3			1,6		4,4	4,4	14,8	41,4	1,3	1,6	1,2	3,0	100
Kamerlid		18,9	12,6		20,9	3,8	4,2	2,1	25,6	4,1	3,6	2,0	1,7	0,7	100
Fractie leider senaat			25,2		23,1	6,7	5,6		27,3	2,4	1,5	6,3	1,2	0,7	100
Senator		14,6	7,3		18,3	2,9	9,8	2,4	12,8	14,6	5,8	7,3	3,1	1,0	100

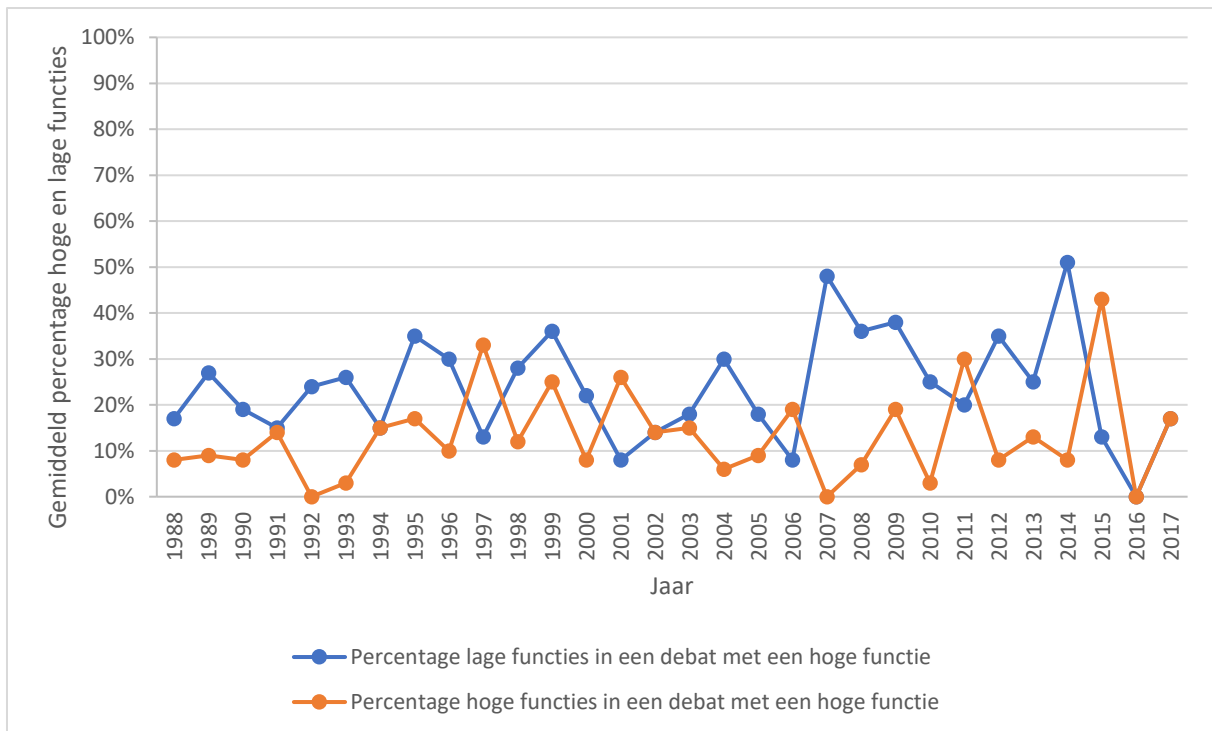
Vlaams parlementslid		11,0	4,1	3,7	27,5	1,7	14,7	1,8	7,6	20,5	1,4	3,4	0,9	1,7	100
---------------------------------	--	------	-----	-----	------	-----	------	-----	-----	------	-----	-----	-----	-----	-----

Tabel 6: Overzicht van welke politici met een bepaalde politieke functie in debat gaan met andere politici met een bepaalde politieke functie in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 1535)

Uit de tabel valt als eerste af te leiden dat politici niet hoofdzakelijk met andere politici met dezelfde functie in debat gaan. De premier debatteert voornamelijk met de minister-president en Vlaamse vicepremiers. De minister-president op zijn beurt debatteert het meest met de premier en de Vlaamse vicepremiers. Voor de eerste twee functies binnen de machtshiërarchie blijkt de vooropgestelde hypothese te kloppen. De federale vicepremier debatteert echter het meest met fractieleiders in de Kamer. De Vlaamse vicepremier debatteert op zijn beurt dan weer het meeste met de premier en minister-president. De partijvoorzitter debatteert hoofdzakelijk met andere partijvoorzitters. De federale minister debatteert het meest met partijvoorzitters en fractieleiders in de Kamer. De staatssecretaris debatteert in de eerste plaats met fractieleiders in de Kamer. De Vlaamse minister debatteert het meest met de minister-president. Hoewel de premier en minister-president enkel met andere politici met een hoge functie debatteren, gaat dit niet volledig op voor de andere hoge functies. De federale vicepremier, federale minister en staatssecretaris debatteren zo het meest met de fractieleider binnen de kamer die lager staat in de machtshiërarchie. Wanneer we opnieuw met de opdeling tussen hoge en lage politieke functies werken zoals bij de voorgaande hypothesen kunnen we vaststellen dat van de acht hoge functies er drie niet in de eerste plaats met andere politici met een hoge functie debatteren. Opvallend is echter wel dat de functies waarmee politici met een hoge functie in de tweede plaats debatteren allemaal wel 'hoge functies' zijn. In een volgende stap kijken we of de gevonden samenhang ook geldt voor de volledige populatie waaruit de steekproef genomen werd.

Hier zal dus onderzocht worden of er enerzijds een samenhang is tussen debatten met een politicus met een hoge functie tegenover andere politici met een hoge functie en anderzijds tussen debatten met een politicus met een hoge functie tegenover politici met een lage functie. Een belangrijke opmerking is dat we opnieuw de opdeling tussen hoge en lage politieke functies gebruiken zoals bij voorgaande analyses. Als eerste worden enkel de debatten geselecteerd waar minimum één gast een politicus is met een hoge functie. Daarna wordt gekeken wie de gesprekspartners zijn van deze politicus. Via kruistabellen tussen debatten met meerdere politici met een hoge functie wordt de Chi-waarde berekend. Die bedraagt voor deze samenhang 7,842 ($p < 0.005$). De Cramers V-waarde bedraagt slechts 0.032 ($p < 0.005$). Wanneer we de samenhang tussen een politicus met een hoge functie in debat met politici met een lagere functie bekijken is de Chi-waarde 47,992 ($p < 0.000$). De Cramers V-waarde bedraagt dan 0.081 ($p < 0.000$). In beide gevallen is de samenhang dus erg zwak.

Om een beter inzicht te krijgen op de samenhang tussen debatten met politici met een hoge functie enerzijds en met politici met een lage functie anderzijds wordt op onderstaande grafiek de evolutie doorheen de jaren weergegeven per debatsamenstelling.

Figuur 18: Overzicht van hoeveel keer (in %) politici met een hoge functie enerzijds in debat gaan met andere politici met een hoge functie en anderzijds met politici met een 'gewone' functie in De Zevende Dag (1988-2017) doorheen de tijd. (N= 373)

Uit de grafiek valt af te leiden dat tot 1996 het aantal debatten tussen politici met een hoge functie hoger ligt dan het aantal debatten tussen politici met een hoge functie en politici met een lage functie. Na 1996 wisselt het bijna per jaar welke debatten het meest voorkomen. Vanaf 2007 tot 2014, met een terugval in 2011, is het aantal debatten tussen politici met hoge functies opnieuw hoger dan debatten tussen politici met een hoge functie en politici met een lage functie. Er is dus een periode van, 1996 tot 2007, waar politici met een hoge functie niet overwegend met andere politici met een hoge of met politici met een lage functie in debat gaan. Tijdens de periode voor 1996 en de periode na 2007 zijn de debatten wel overwegend tussen politici met een hoge functie.

De hypothese klopt voor bepaalde periodes doorheen de onderzochte periode maar niet voor de volledige periode. Bovendien klopt ze ook voor bepaalde politici met een hoge functie maar opnieuw niet voor allemaal. De hypothese kan niet aangenomen of verworpen worden maar moet genuanceerd worden. Bepaalde politici met een hoge functie waaronder de premier en minister-president debatteren hoofdzakelijk met andere politici met een hoge functie.

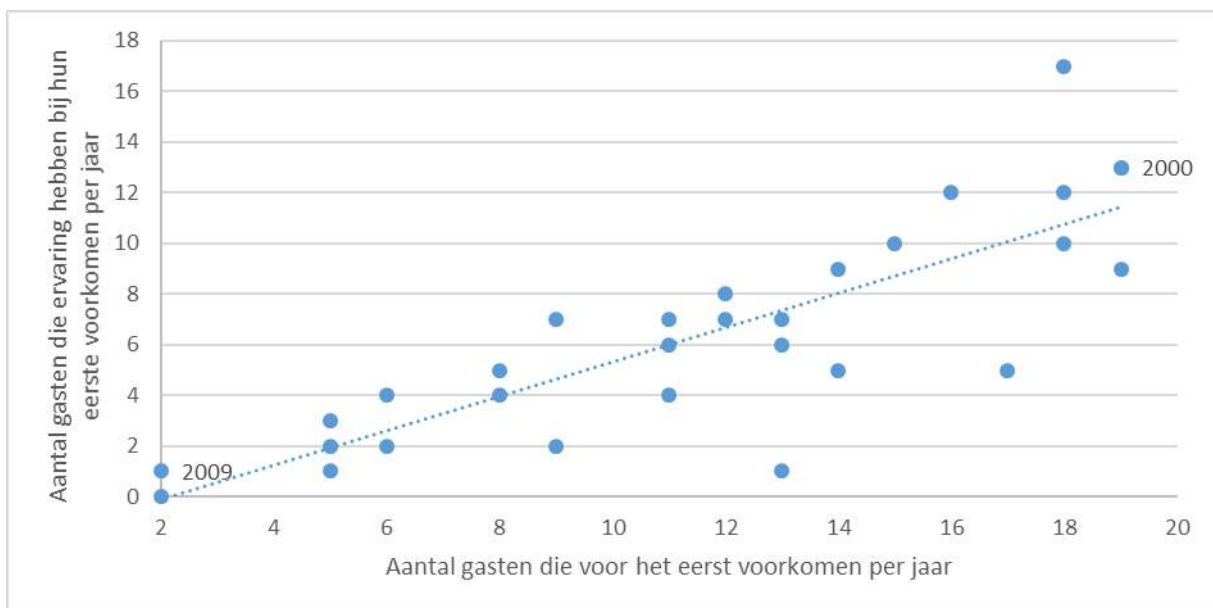
Hypothese 4

De vierde hypothese stelt dat politici met ervaring meer voorkomen in De Zevende Dag dan politici zonder ervaring. Ervaring werd voor dit onderzoek gedefinieerd als een persoon die al eerder een functie uitgeoefend heeft in een voorgaande legislatuur op hetzelfde of een gelijkaardig niveau. Ervaring op gemeentelijk niveau als schepen wordt voor het Vlaamse of federale niveau niet als ervaring gecodeerd. Een minister die in de vorige legislatuurperiode in het parlement zat heeft wel relevante ervaring. Voor functies op federaal of Vlaams niveau worden alleen voorgaande functies op één van deze niveaus als ervaring gerekend. Om de ervaring van politici te coderen werd bovendien enkel gekeken naar de eerste verschijning van de politici.

Een eerste overzicht van alle politici geeft aan dat er 239 (58.3%) politici met ervaring voorkomen en 171 (41.7%) zonder ervaring. Het verschil is niet groot maar politici met ervaring lijken iets meer kans te hebben om in De Zevende Dag te komen.

Om te onderzoeken of dit ook te veralgemenen valt naar de populatie waaruit de steekproef genomen is, wordt de Pearson correlatiecoëfficiënt berekend tussen het aantal voorkomens en het aantal politici met ervaring. Om dit te berekenen werd de variabele ervaring gecodeerd naar 0 voor 'geen ervaring' en 1 voor 'ervaring'. Per jaar werd dan het aantal politici die komen bekeken in verhouding met het aantal politici die ervaring hebben. De Pearsons correlatiecoëfficiënt bedraagt hierbij 0.887 ($p < 0.000$) en wijst op een sterke samenhang. Een opmerking hierbij is dat in deze analyse de hoge functies mee zijn opgenomen. Dit kan echter het beeld vertekenen omdat politici met een hoge functie vaak al voorgaande ervaring hebben. Het zijn uitzonderingen die het zonder relevante ervaring tot minister schoppen. Door de hoge functies eruit te filteren, krijgen we een beter zicht of ervaring een bepaalde invloed heeft op de nieuwswaarde van 'gewone' politici.

Na het weglaten van de hoge functies bedraagt het aantal politici met ervaring nog 188 of 55,0% en het aantal politici zonder ervaring bedraagt nu 154 of 45%. De verhouding tussen de twee is nu bijna gelijk verdeeld met wel nog steeds iets meer politici met ervaring. De Pearsons correlatiecoëfficiënt is nu 0.827 ($p < 0,000$) en wijst nog steeds op een zeer sterke correlatie. De positieve sterke samenhang tussen de twee variabelen kan ook op onderstaande scatterplot afgelezen worden.

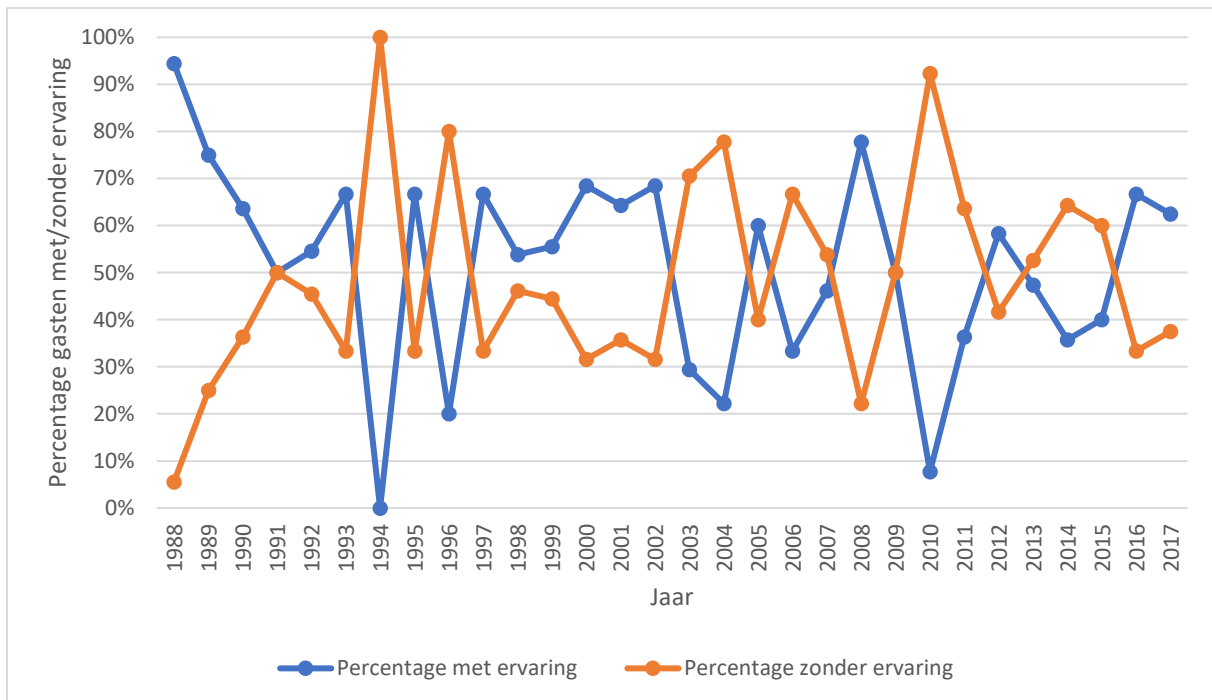

Figuur 19: Het verband tussen het aantal gasten die voor de eerste keer in De Zevende Dag komen en het aantal gasten met ervaring bij hun eerste voorkomen in De Zevende Dag. (N= 348)

De punten op de scatterplot staan voor jaartallen, ter indicatie zijn het laagste en het hoogste punt gelabeld. Om deze scatterplot te bekomen is per jaar het aantal gasten berekend dat voor de eerste keer voorkomt in De Zevende Dag. Per jaar is dit aantal dan vergeleken en van klein naar groot gerangschikt. Daarna is er gekeken hoeveel van die politici dat voor de eerste keer in het programma komen ervaring hebben. Zo komen er bijvoorbeeld in 2009 twee politici die nog niet eerder in De Zevende Dag zaten. Van die twee politici heeft één politicus ervaring. In 2000 komen er 19 politici waarvan er 13 al ervaring hebben.

Voor beter inzicht in de samenhang tussen voorkomen en ervaring werd de verhouding per jaar op chronologische wijze weergegeven op onderstaande grafiek. Tot 1991 was ervaring hebben een factor

die je meer nieuwswaarde gaf. Na 1991 zien we echter dat het aantal politici met of zonder ervaring 50/50 verdeeld is. 1994 en 2010 zijn twee opvallende jaren waarbij het aantal politici met ervaring erg laag is tegenover het aantal politici met ervaring. In 1994 was de regering Dehaene I aan de macht. 2010 was een verkiezingsjaar want na de val van de regering Letermé werden op 13 juni 2010 nieuwe verkiezingen uitgeschreven. Dit kan een invloed gehad hebben op het aantal politici met ervaring die in De Zevende Dag verschenen. De verdeling doorheen de tijd geeft een ander beeld waarbij ervaring vooral tot 1990 een rol leek te spelen.

Figuur 20: Overzicht doorheen de volledige onderzochte periode van het aantal gasten (in %) met en zonder ervaring bij hun eerste voorkomen in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 348)

Over de volledige periode komen er 5,3% meer politici met ervaring maar wanneer we het jaar per jaar bekijken lijkt alleen in de beginfase van De Zevende Dag ervaring een bepalende rol te spelen. De vooropgestelde hypothese moet genuanceerd worden waarbij het belang van ervaring voor de eerste drie jaren wel belangrijk leek maar daarna geen bepalende invloed op nieuwswaarde lijkt te hebben. Om een echte uitspraak te kunnen doen over de invloed van ervaring moet de verdeling binnen de politiek zelf geweten zijn. Wanneer in de Kamer bijvoorbeeld 70% mensen met ervaring zitten, is het aantal politici dat zonder ervaring in De Zevende Dag verschijnt in verhouding groot. Hierover kunnen we echter geen uitspraak doen omdat er geen gegevens bestaan over de ervaring van politici.

Hypothese 5

De vijfde hypothese stelt dat politici die lid zijn van een grote partij meer voorkomen in De Zevende Dag dan politici die lid zijn van een kleine partij. De grootte van de partij is een variabele die tijdens het bekijken van de afleveringen niet gecodeerd kon worden. Voor iedere periode tussen verkiezingen werd achteraf per partij het aantal stemmen bij voorgaande verkiezing ingevuld. We kiezen ervoor om deze analyse op te splitsen op basis van niveau. Het Vlaams en het federaal niveau worden voor deze hypothese afzonderlijk bekeken. Tijdens het bekijken van de afleveringen werd voor iedere politicus het niveau waarin hij actief is, gecodeerd. Voor ieder periode tussen twee verkiezingen werd het aantal

voorkomens van politici per partij opgeteld. Het aantal stemmen werd ingevuld aan de hand van de verkiezingsdatabase⁴ en Wikipedia.

Vlaams niveau

Als eerste wordt het **Vlaams niveau** onderzocht. Deze analyse wordt uitgevoerd met enkel Vlaamse mandatarissen. Een belangrijke opmerking hierbij is dat voor 1995 de waarde die hierbij ingevuld wordt voor federaal en Vlaams niveau hetzelfde is. Dit komt doordat er voor 1995 geen verkiezingen waren voor het Vlaamse niveau. De tabel hieronder geeft een eerste inzicht in de samenhang tussen het aantal keer dat leden van een bepaalde partij voorkomen in de Zevende Dag en het percentage stemmen ze haalden tijdens die periode.

Vlaamse verkiezingen	1987	1991	1995	1999	2004	2009	2014
Absoluut aantal voorkomens CD&V	25	12	17	12	28	16	8
Aantal stemmen CD&V (%)	19.5%	16.8%	26.8%	22.1%	26.1%	22.9%	20.5%
Absoluut aantal voorkomens Groen	3	4	6	7	6	6	7
Aantal stemmen Groen (%)	4.5%	4.6%	7.1%	11.6%	7.1%	6.8%	8.7%
Absoluut aantal voorkomens LDD						4	
Aantal stemmen LDD (%)						7.60%	
Absoluut aantal voorkomens N-VA					14	30	24
Aantal stemmen N-VA (%)					26.1%	13.1%	31.9%
Absoluut aantal voorkomens SP.A	8	15	18	16	26	15	5
Aantal stemmen SP.A (%)	14.9%	12.0%	12.6%	15.0%	19.7%	15.3%	14.0%
Absoluut aantal voorkomens Spirit					3		
Aantal stemmen Spirit (%)					19.7%		
Absoluut aantal voorkomens Vlaams Belang		7	2	7	6	11	
Aantal stemmen Vlaams Belang (%)		6.6%	12.4%	15.5%	24.2%	15.3%	
Absoluut aantal voorkomens VLD	6	11	10	25	28	16	7
Aantal stemmen VLD (%)	11.5%	12.0%	20.2%	22.0%	19.8%	15.0%	14.2%
Absoluut aantal voorkomens Volksunie	6	4	5	5			
Aantal stemmen Volksunie (%)	8.1%	5.9%	9.0%	9.3%			

Tabel 7: Overzicht per partij hoeveel keer politici van een bepaalde partij voorkomen in De Zevende Dag in de periodes tussen twee verkiezingen en het aantal stemmen (in %) dat de partij haalde bij de voorgaande verkiezingen voor het Vlaamse niveau. (N= 321)

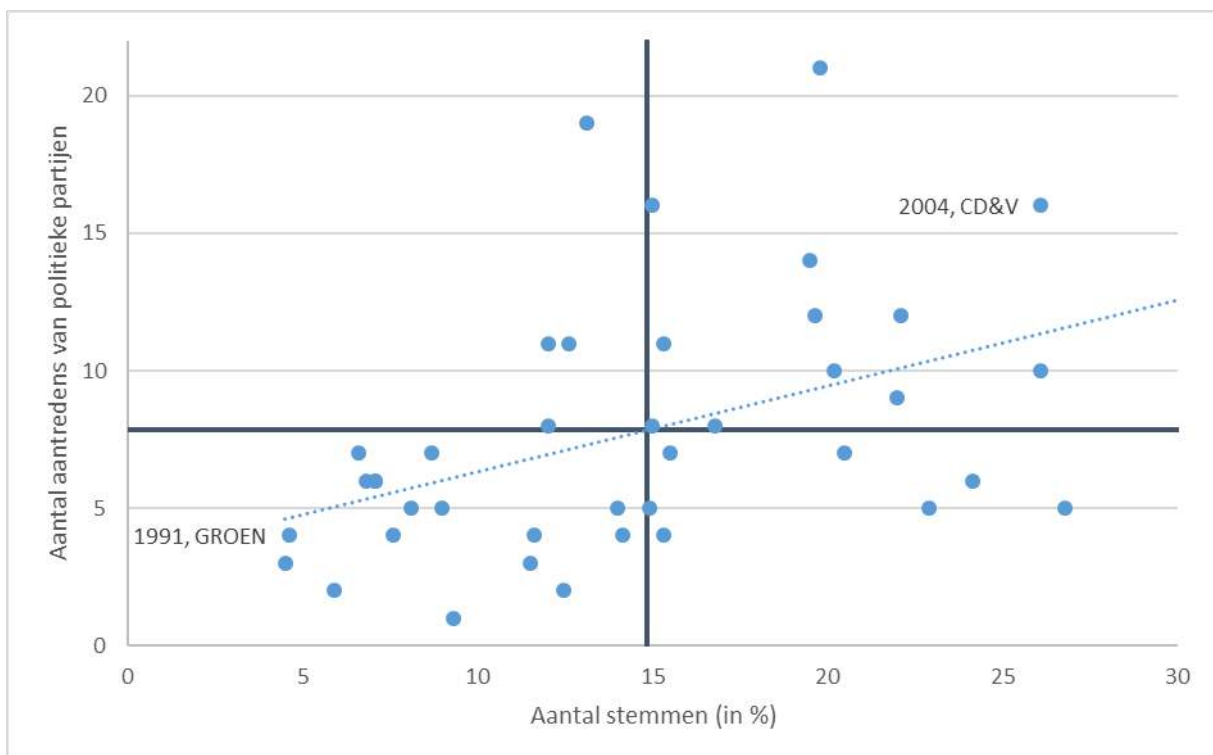
Een eerste vaststelling is dat het aantal voorkomens voor partijen die over de volledige periode een hoog aantal stemmen hebben, groter is dan partijen met een kleiner aantal stemmen. CD&V haalt bijvoorbeeld nooit onder de 16% stemmen en het aantal voorkomens is gemiddeld 16,8. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld Groen die als hoogste score 11,6% van de stemmen haalt en gemiddeld maar 5,6 verschijningen in De Zevende Dag heeft.

Vervolgens wordt er gekeken of het aantal keer dat leden van een partij verschijnen samenhangt met het stijgen of dalen van het aantal stemmen voor die periode. De tabel vertoont enkel voor CD&V, GROEN en Volksunie een samenhang tussen het aantal stemmen van de partij en het aantal voorkomens van politici die lid zijn van die partij. Het aantal keer dat leden van de partijen in De Zevende Dag komen is niet altijd proportioneel. Zo kan het stemmenaantal slechts enkele procenten

⁴ <http://www.ibzdgip.fgov.be/result/nl/main.html>

stijgen terwijl het aantal verschijningen meer dan verdubbelt in die periode. Over het algemeen geldt echter wel dat wanneer de partij minder/meer stemmen haalt dan de periode ervoor er ook minder/meer leden van de partij in De Zevende Dag verschijnen. Voor N-VA, sp.a, Vlaams belang en Open VLD verloopt het aantal verschijningen in De Zevende Dag niet volledig gelijk met het aantal behaalde stemmen. Zo halen ze soms een groter aantal stemmen dan de periode ervoor terwijl het aantal verschijningen juist daalt.

Om een inzicht te krijgen in de algemene samenhang tussen voorkomens en de grootte van de partij wordt de Pearsons correlatiecoëfficiënt berekend. Hierbij worden voor ieder jaar afzonderlijk het aantal keer een partij voorkomt opgeteld. Dit wordt dan tegenover het aantal stemmen van die partij gezet. De correlatiecoëfficiënt bedraagt voor deze variabelen 0.594 ($p < 0,000$) en wijst dus op een matig sterke samenhang. In hypothese één werd echter al aangegeven dat hoge functies meer voorkomen in De Zevende Dag dan gewone functies. De partijen met het hoogste aantal stemmen vormen vaak de regering. Dit heeft tot gevolg dat meer leden van deze partij een hoge politieke functie zullen uitoefenen. Om te onderzoeken of de grootte van de partij een invloed heeft op de nieuwswaarde van 'gewone' politici, kiezen we ervoor om de analyse opnieuw te doen zonder hoge functies. De Pearsons correlatiecoëfficiënt bedraagt zonder de hoge politieke functies nog 0.459 ($p < 0,003$). De waarde ligt iets lager dan met de hoge functies maar blijft wijzen op een matig sterke samenhang. Die samenhang tussen aantal stemmen van een partij en het aantal voorkomens in De Zevende Dag van politici van die partij, zonder de politici met een hoge functie, wordt weergegeven op onderstaande scatterplot.

Figuur 21: De samenhang tussen het aantal stemmen van partijen bij de voorgaande verkiezing en het aantal voorkomens van politici van die partij in De Zevende Dag (1988-2017) voor het Vlaamse niveau.

Ieder punt op de scatterplot staat voor een jaartal, ter illustratie werden labels gegeven aan het hoogste en laagste punt. Voor ieder punt wordt het aantal stemmen per partij in procent bekeken tegenover het aantal keer de partij voorkwam in De Zevende Dag. Zo behaalde Groen in 1991 4,6% van de stemmen en kwamen er in de periode tussen 1991 en 1995 vier leden van Groen in De Zevende

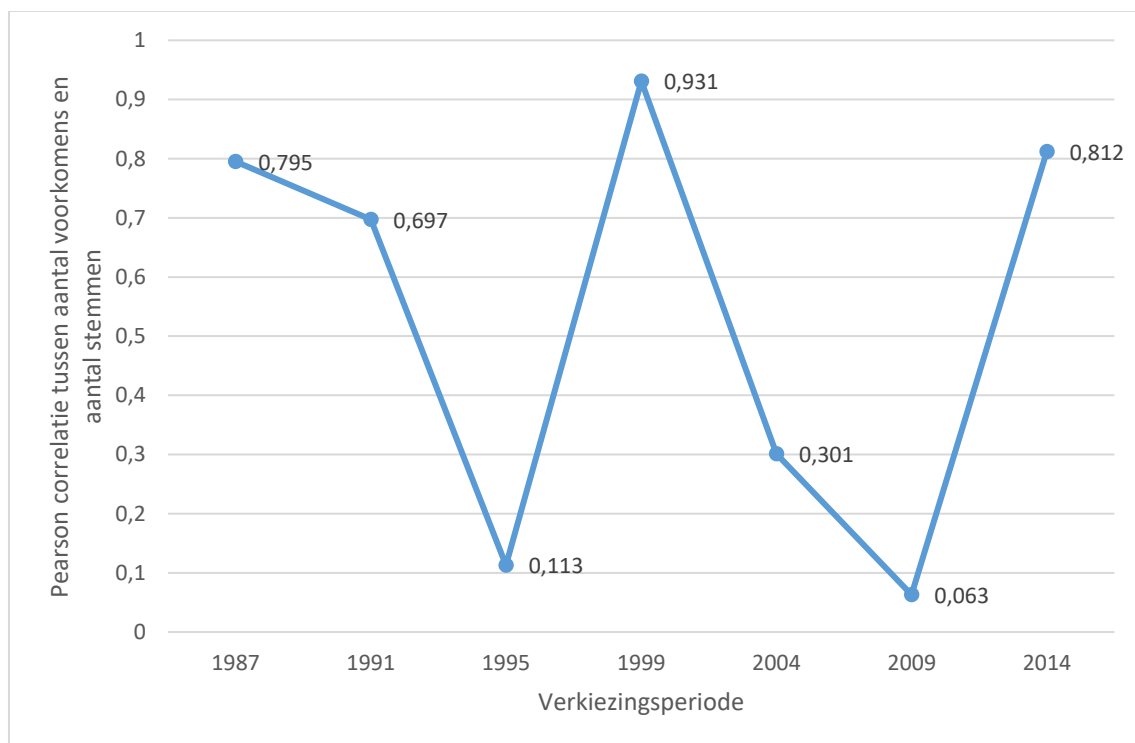
Dag. De scatterplot maakt duidelijk dat er, zoals de correlatiecoëfficiënt al aangaf, wel degelijk een positieve samenhang is tussen de grootte van de partij en het aantal voorkomens maar dat er ook heel wat uitbijters zijn.

Om de samenhang tussen voorkomens van leden van een bepaalde partij en het aantal stemmen voor die partij te bekijken doorheen de jaren, werd de correlatie per periode tussen twee verkiezingen berekend. Dit gebeurde opnieuw aan de hand van de Pearson correlatiecoëfficiënt, waarbij het aantal stemmen voor iedere partij tegenover het aantal keer leden van die partij in De Zevende Dag komen, gezet wordt.

	1987	1991	1995	1999	2004	2009	2014
Correlatie	0.795	0.697	0.113	0.931	0.301	0.063	0.812
Significantie	0.108	0.124	0.832	0.007	0.562	0.893	0.095

Tabel 8: Overzicht van de correlatie tussen aantal stemmen bij verkiezing (in %) en het aantal keer leden van die partij voorkomen in De Zevende Dag op Vlaams niveau (1988-2017). (N=321)

De gevonden correlatie tussen het aantal stemmen en het aantal keer dat er leden van die partij komen, is, met uitzondering van 1999, niet significant. Dit wil zeggen dat we de gevonden resultaten niet kunnen veralgemenen naar de volledige populatie waaruit de steekproef genomen werd. Het zegt echter wel iets over de resultaten van dit onderzoek en daaruit blijkt dat de correlatie voor bepaalde periodes erg hoog is en voor andere dan weer opvallend laag is. Deze schommelingen worden in de grafiek hieronder grafisch weergegeven.

Figuur 22: Overzicht de correlaties tussen het aantal voorkomens in De Zevende Dag en het aantal stemmen (in %) tijdens de voorgaande verkiezingen per periode tussen twee verkiezingen op Vlaams niveau. (N=321)

De eerste keer dat de correlatie erg laag is en dat er dus een zeer zwakke samenhang is tussen het aantal stemmen en het aantal keer leden van die partij voorkomen in De Zevende Dag, is in de periode van 1995 tot 1999. Dit was de periode waarin de regering Van den Brande IV aan de macht was. De tweede keer dat de correlatie erg zwak is, is tijdens de periode 2009 tot 2014. Dit was tijdens de

regering Peeters II. Dit kan er op wijzen dat de correlatie gevoelig afneemt wanneer er regeringen aan de macht zijn die in de periode ervoor ook al aan de macht waren.

Federale niveau

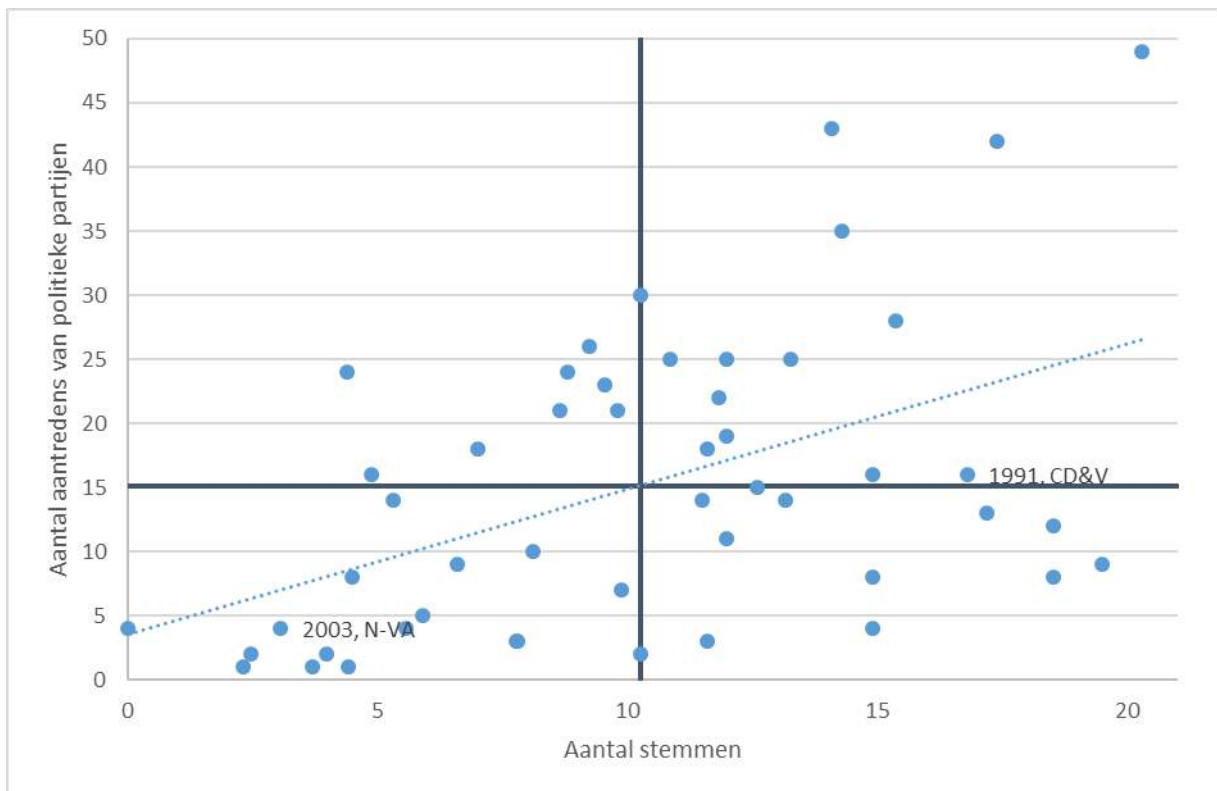
Vervolgens wordt dezelfde analyse uitgevoerd voor het **federale niveau**. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal stemmen per partij bij een federale verkiezing en het aantal keer leden van die partij in De Zevende Dag voorkomen. De politici van de partij die in De Zevende Dag verschijnen zijn voor deze analyse enkel federale mandatarissen.

Verkiezingen	1987	1991	1995	1999	2003	2007	2010	2014
Aantal aantredens CD&V	35	29	40	50	38	40	60	45
Aantal stemmen CD&V	19,5%	16,8%	17,2%	14,1%	13,3%	18,5%	10,9%	11,6%
Aantal aantredens Groen	8	16	8	32	11	10	35	28
Aantal stemmen Groen	4,5%	4,9%	4,4%	7,0%	2,5%	4,0%	4,4%	5,3%
Aantal aantredens LDD						6	4	
Aantal stemmen LDD						4,0%	2,3%	
Aantal aantredens N-VA					6	8	42	60
Aantal stemmen N-VA					3,1%	18,5%	17,4%	20,3%
Aantal aantredens PVDA						1	5	2
Aantal stemmen PVDA						0,1%	2,0%	1,9%
Aantal aantredens SP.A	34	33	32	52	41	38	46	36
Aantal stemmen SP.A	14,9%	12,0%	12,6%	9,6%	14,9%	10,3%	9,2%	8,8%
Aantal aantredens Spirit					7	3		
Aantal stemmen Spirit					14,9%	10,3%		
Aantal aantredens Vlaams Belang		9	3	7	9	19	5	5
Aantal stemmen Vlaams Belang		6,6%	7,8%	9,9%	11,6%	12,0%	7,8%	3,7%
Aantal aantredens Vivant					1			
Aantal stemmen Vivant					0,7%			
Aantal aantredens VLD	27	31	53	67	75	40	40	44
Aantal stemmen VLD	11,5%	12,0%	13,2%	14,3%	15,4%	11,8%	8,6%	9,8%
Aantal aantredens Volksunie	14	7	14	18				
Aantal stemmen Volksunie	8,1%	5,9%	0,0%	5,6%				

Tabel 9: Overzicht per partij hoeveel keer politici van een bepaalde partij voorkomen in De Zevende Dag in de periodes tussen twee verkiezingen en het aantal stemmen (in %) dat de partij haalde bij de voorgaande verkiezingen voor het federale niveau.

Voor het federale niveau lijken vooral de drie grote partijen: sp.a, CD&V en Open VLD voor de volledige onderzochte periode zeker te zijn van veel media-aandacht, onafhankelijk van het aantal behaalde stemmen. Zo komen leden van de sp.a bijvoorbeeld 36 keer voor in De Zevende Dag terwijl de partij voor die periode maar 8,8% van de stemmen behaalde. Leden van het Vlaams Belang komen op hun beurt slechts drie keer voor in De Zevende Dag terwijl ze 7,8% van de stemmen behaalde. Het verschil in stemmen is klein terwijl het verschil in voorkomen erg groot is. Bovendien lijkt enkel voor LDD en PVDA het aantal stemmen evenredig aan het aantal verschijningen in De Zevende Dag te zijn. Voor de andere partijen is het moeilijk om aan de hand van de tabel een samenhang af te leiden tussen de grootte van de partij en het aantal keer een politicus verschijnt.

Ook voor het federaal niveau willen we de samenhang tussen het aantal stemmen van een partij en het aantal keer leden van deze partij voorkomen in De Zevende Dag meten. Dit doen we aan de hand van de Pearsons correlatiecoëfficiënt. Er wordt voor iedere periode tussen twee verkiezingen het aantal verschijningen in De Zevende Dag van leden per partij opgeteld. Deze worden dan tegenover het aantal stemmen van die partij gezet. De correlatiecoëfficiënt geeft hier de waarde 0,619 ($p < 0,000$). Er is dus wel degelijk een matig sterke samenhang. Net zoals voor het Vlaams niveau kunnen we hier echter stellen dat de partijen met het hoogste aantal stemmen vaak mee de regering vormen. Er wordt dus voor gekozen om de hoge functies eruit te filteren om een beter beeld te krijgen op wat de grootte van de partij doet met de nieuwswaarde van politici zonder de bonus van een hoge functie. De samenhang zonder de politici met een hoge functie is 0,486 ($p < 0,000$). Er is nog steeds een matige samenhang. Onderstaande scatterplot geeft deze samenhang, zonder politici met een hoge functie, grafisch weer.

Figuur 23: Samenhang tussen het aantal stemmen (in %) van een bepaalde politieke partij en het aantal keer leden van die partij voorkomen in De Zevende Dag. (N= 757)

Ieder punt op de scatterplot staat hier opnieuw voor een jaartal, ter illustratie werden voor twee punten labels gegeven. Voor ieder punt wordt het aantal stemmen per partij bekeken tegenover het aantal keer de partij voorkwam in De Zevende Dag. De scatterplot maakt duidelijk dat er zoals de correlatiecoëfficiënt al aangaf wel degelijk een positieve samenhang is tussen de grootte van de partij en het aantal voorkomens maar dat er ook heel wat uitbijters zijn.

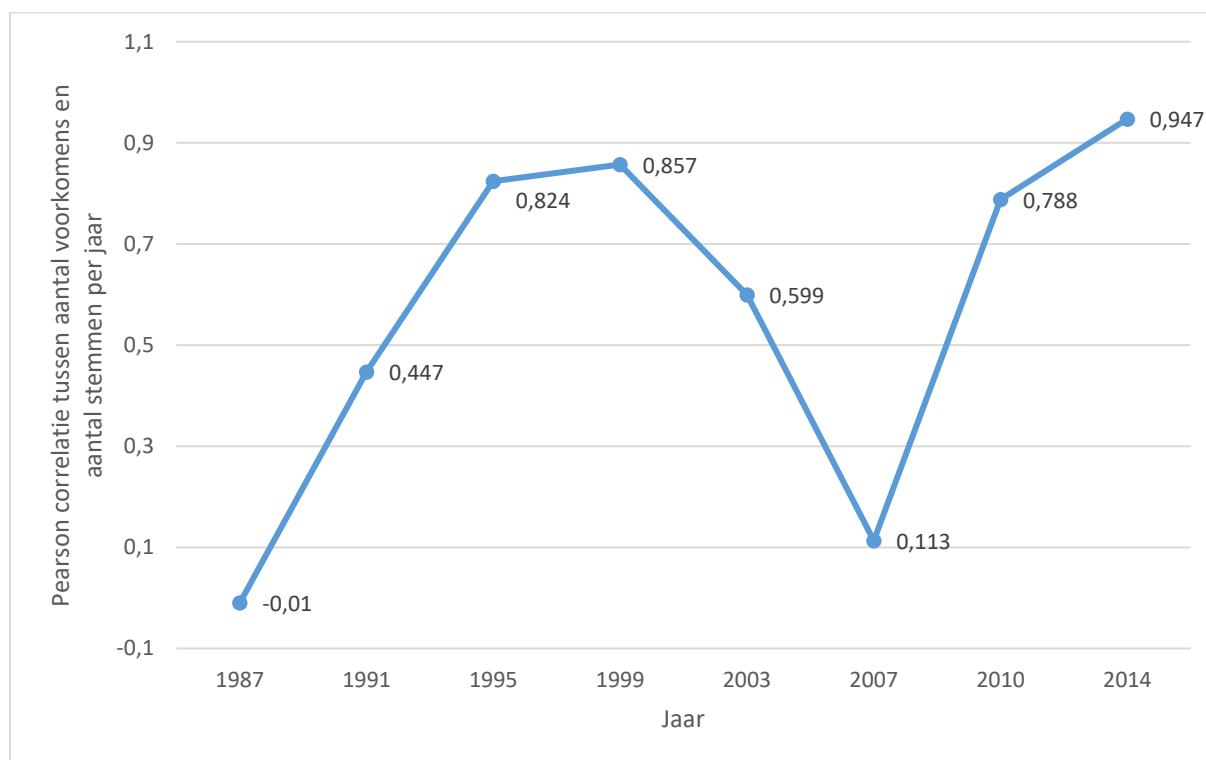
Ten slotte wordt voor het federale niveau nog een analyse gemaakt van de correlatie tussen aantal stemmen van een partij en hoeveel keer leden van die partij voorkomen. Deze analyse gebeurt per periode tussen verkiezingen. Om de correlatie te bepalen werd opnieuw de Pearson correlatiecoëfficiënt gebruikt.

	1987	1991	1995	1999	2003	2007	2010	2014
Correlatie	-0.010	0.447	0.824	0.857	0.599	0.113	0.788	0.947

Significantie | 0.987 0.374 0.044 0.029 0.155 0.810 0.035 0.004

Tabel 10: Overzicht van de correlatie tussen aantal stemmen bij verkiezing (in %) en het aantal keer leden van die partij voorkomen in De Zevende Dag op federaal niveau (1988-2017). (N= 757)

Ook voor het federale niveau is een groot deel van de correlaties niet significant en kan de gevonden samenhang niet veralgemeend worden naar de populatie waaruit de steekproef genomen werd. Voor het federale niveau is er één keer een zwakke negatieve correlatie en daarnaast redelijk sterke positieve correlaties met uitzondering van de periode tussen 2007 en 2010. Opvallend is dat in de laatste periode, van 2014 tot 2017, een erg hoge correlatie is tussen de grootte van de partij en het aantal voorkomens in De Zevende Dag. De correlatie per periode wordt grafisch voorgesteld op onderstaande figuur. De negatieve correlatie voor de periode 1987 tot 1991 was tijdens de regering Martens VIII. De tweede keer dat de correlatie vrij zwak is, is in de periode 2007 tot 2010 toen de regering Verhofstadt III, Leterme I, Van Rompuy en Leterme II aan de macht waren. De bevindingen voor het Vlaamse niveau dat een zwakke correlatie voorkomt wanneer er een regering aan de macht is die al eerder aan de macht was, lijkt hier gedeeltelijk te kloppen. Voor de correlatie tijdens Martens VIII is dit zeker het geval en ook in de tweede periode zijn er twee ‘bis’-regeringen.

Figuur 24: Overzicht de correlaties tussen het aantal voorkomens in De Zevende Dag en het aantal stemmen (in %) tijdens de voorgaande verkiezingen per periode tussen twee verkiezingen op federaal niveau. (N= 757)

De vooropgestelde hypothese lijkt, voor zowel het Vlaamse als het federale niveau, te kloppen. De algemene correlatie, ook zonder politici met een hoge functie, is sterk. Hierbij is wel een belangrijke opmerking dat de correlatie tussen de grootte van de partij en het aantal voorkomens van leden van die partij varieert per periode tussen verkiezingen. De hypothese wordt aangenomen.

Hypothese 6

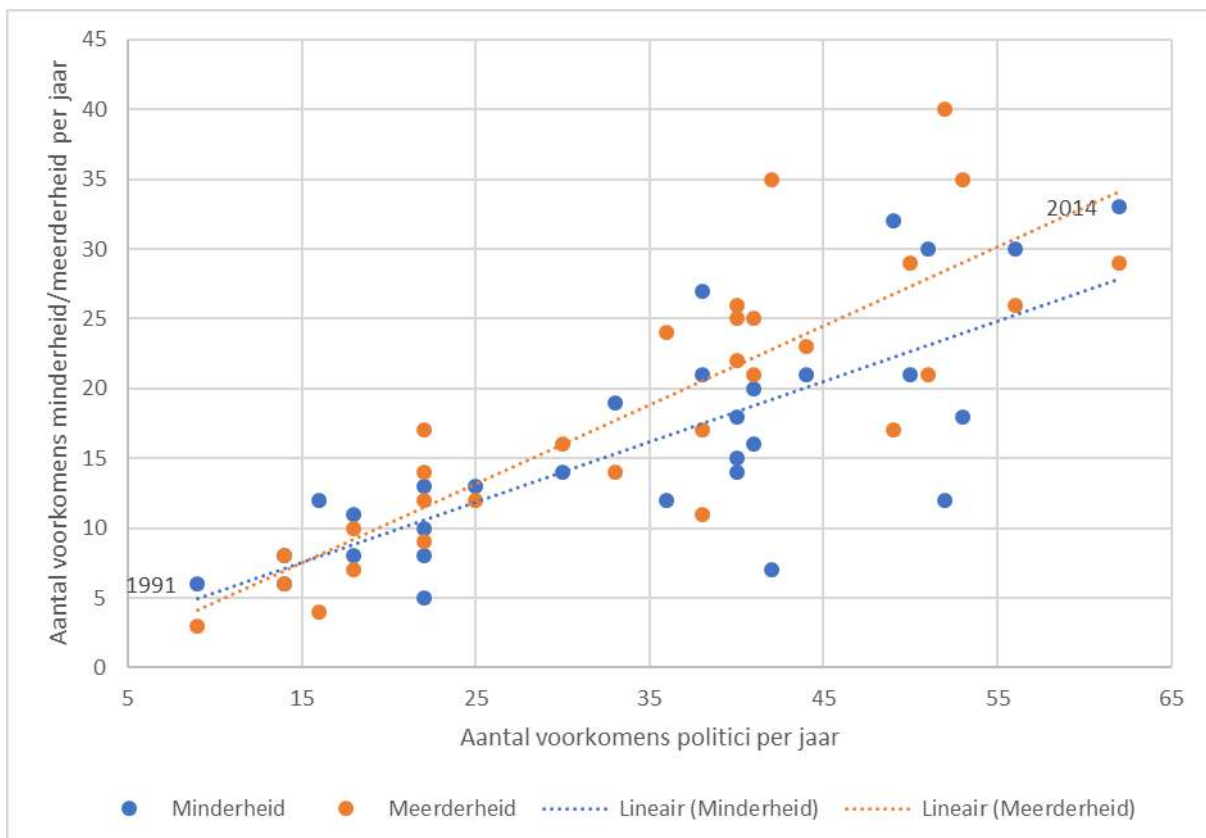
De zesde hypothese stelt dat politici waarvan de partij in de minderheid zit meer voorkomen in De Zevende Dag dan politici waarvan de partij in de meerderheid zit. Een eerste beschrijvende analyse geeft aan dat over de hele periode er meer politici uit de meerderheid (63,6%) dan uit de minderheid

(36,4%) voorkomen in De Zevende Dag. Dit lijkt op het eerste zicht onze vooropgestelde hypothese tegen te spreken.

Om te kijken of deze samenhang ook te veralgemenen valt naar de volledige populatie waaruit de steekproef genomen wordt, berekenen we de Pearson correlatiecoëfficiënt. Om dit te berekenen worden het aantal verschijningen in De Zevende Dag opgeteld. Deze variabele wordt dan enerzijds tegenover het aantal politici van de minderheid en anderzijds tegenover het aantal politici van de meerderheid gezet. De samenhang tussen voorkomen en minderheid is 0,805 ($p < 0,000$). Voor de samenhang tussen voorkomen en meerderheid bedraagt de correlatiecoëfficiënt hier 0,918 ($p < 0,000$). Er is voor zowel meerderheid als minderheid dus sprake van een sterke samenhang. Belangrijk hierbij is echter dat bij de leden van de meerderheid die in De Zevende Dag komen ook veel hoge functies zitten. Zoals in hypothese één al werd bewezen, maken politici met een hoge functie meer kans om in De Zevende Dag te komen. Dit kan de verhouding tussen meerderheid en minderheid vertekenen.

Wanneer we de politici met een hoge functie uit de analyse laten, is de verhouding tussen meerderheid en minderheid veranderd. 53,8% van de politici die komen zijn nu lid van de meerderheid terwijl 46,2% van de politici die komen lid zijn van de minderheid. Zonder de politici met hoge functie komen er dus 10% minder leden van de meerderheid. Het aantal politici die lid zijn van een partij die in de meerderheid zit, zijn nog altijd meest vertegenwoordigd maar het verschil is nu kleiner.

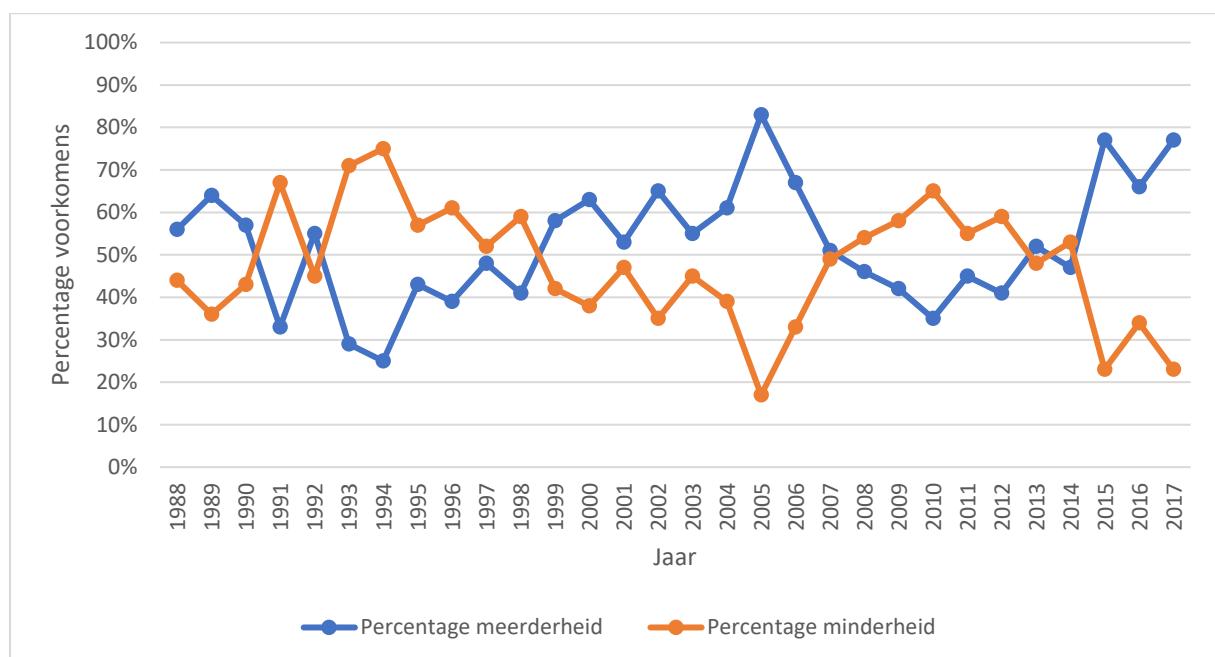
Ook voor de samenhang tussen het voorkomen en politici uit de minderheid met een lage functie wordt de Pearson correlatiecoëfficiënt berekend. Deze bedraagt nu 0,774. Voor de samenhang tussen voorkomen en meerderheid is de correlatiecoëfficiënt 0,848, wat nog steeds wijst op een zeer sterke samenhang. De samenhang voor zowel voorkomen en minderheid als voorkomen en meerderheid wordt in onderstaande scatterplot grafisch voorgesteld.

Figuur 25: Overzicht van de samenhang tussen totaal aantal voorkomens en het aantal voorkomens van leden van de minderheid/meerderheid per jaar in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 1038)

Ieder punt op de scatterplot stelt een jaartal voor. Voor ieder jaar werd het totaal aantal voorkomens van politici berekend. De aantallen werden van klein naar groot geordend. De oranje punten stellen de samenhang tussen totaal aantal voorkomen en aantal leden van de meerderheid voor. De blauwe punten stellen dit voor leden van de minderheid voor. De lijn van de meerderheid is steiler en wijst dus op een sterker verband. Opvallend is echter dat het intercept van de minderheid groter is. Dit wil zeggen dat bij een laag aantal voorkomens er meer leden van de minderheid komen dan leden van de meerderheid. Zowel voor de meerderheid als voor de minderheid vertonen de punten echter, zoals de correlatiecoëfficiënt al aangaf, een sterke samenhang met het aantal voorkomens.

Ten slotte wordt voor deze hypothese ook een analyse doorheen de volledige onderzochte periode gedaan. Onderstaande grafiek geeft een overzicht van de verhouding tussen meerderheid en minderheid doorheen de tijd zonder de politici met een hoge functie.

Figuur 26: Overzicht doorheen de tijd van het aantal (in %) politici die lid zijn van de meerderheid of minderheid in De Zevende Dag (1988-2017) zonder hoge politieke functies erbij. (N= 1038)

Tot 1990 zijn politici van de meerderheid meer aanwezig in De Zevende Dag dan politici van de minderheid. Vanaf 1990 tot 2003 wisselt de verhouding tussen meerderheid en minderheid bijna ieder jaar. In 2005 is er een piek waarbij er meer dan 80% van de politici in De Zevende Dag leden van de meerderheid zijn. Dit is tijdens de regering Verhofstadt II en op Vlaams niveau regering Letermé. Na 2007 is er tot 2014 een merendeel van de politici lid van de minderheid. Sinds 2014 tot 2017 lijken leden van de meerderheid opnieuw meer aanwezig te zijn in De Zevende Dag.

De analyse wijst in het algemeen aan dat leden van de meerderheid voor de volledige periode iets meer voorkomen dan leden van de minderheid. Voor beide variabelen is de samenhang met voorkomen in De Zevende Dag bovendien erg sterk. De vooropgestelde hypothese zegt dat politici van de minderheid meer voorkomen dan politici van de meerderheid. De hypothese kan dus niet worden aangenomen.

Hypothese 7

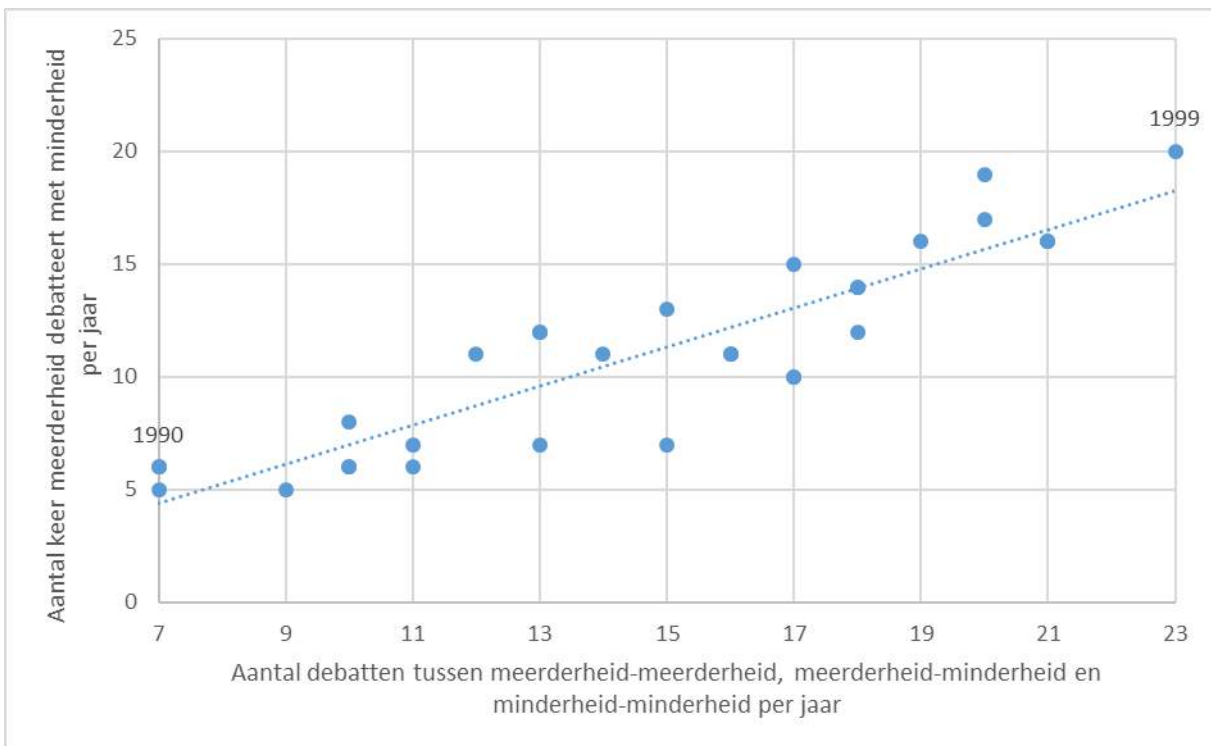
Hypothese zeven gaat ervanuit dat in De Zevende Dag politici waarvan de partij in de meerderheid zit vooral in debat gaan met politici waarvan de partij in de minderheid zit. Er zijn binnen De Zevende Dag drie soorten samenstellingen van debatten. Zo zijn er debatten tussen meerderheid en minderheid, meerderheid en meerderheid en minderheid en minderheid. De frequentietabel hieronder geeft de verdeling weer.

Samenstelling debat	Absoluut aantal voorkomen debat	Percentage voorkomen debat
Meerderheid/meerderheid	82	18,8%
Meerderheid/minderheid	329	75,5%
Minderheid/minderheid	27	6,2%

Tabel 11: Frequentietabel van het aantal keer een bepaalde samenstelling van debat voorkomt in absolute frequentie en percentage binnen De Zevende Dag (1988-2017). (N= 438)

Het aantal debatten tussen meerderheid en minderheid is met 75,5% overduidelijk de samenstelling dat het meest voorkomt bij debatten in De Zevende Dag. De hypothese kan op basis van deze verdeling aangenomen worden. Belangrijk is nu om te kijken of deze bevinding veralgemeend kan worden naar de populatie waaruit de steekproef genomen werd.

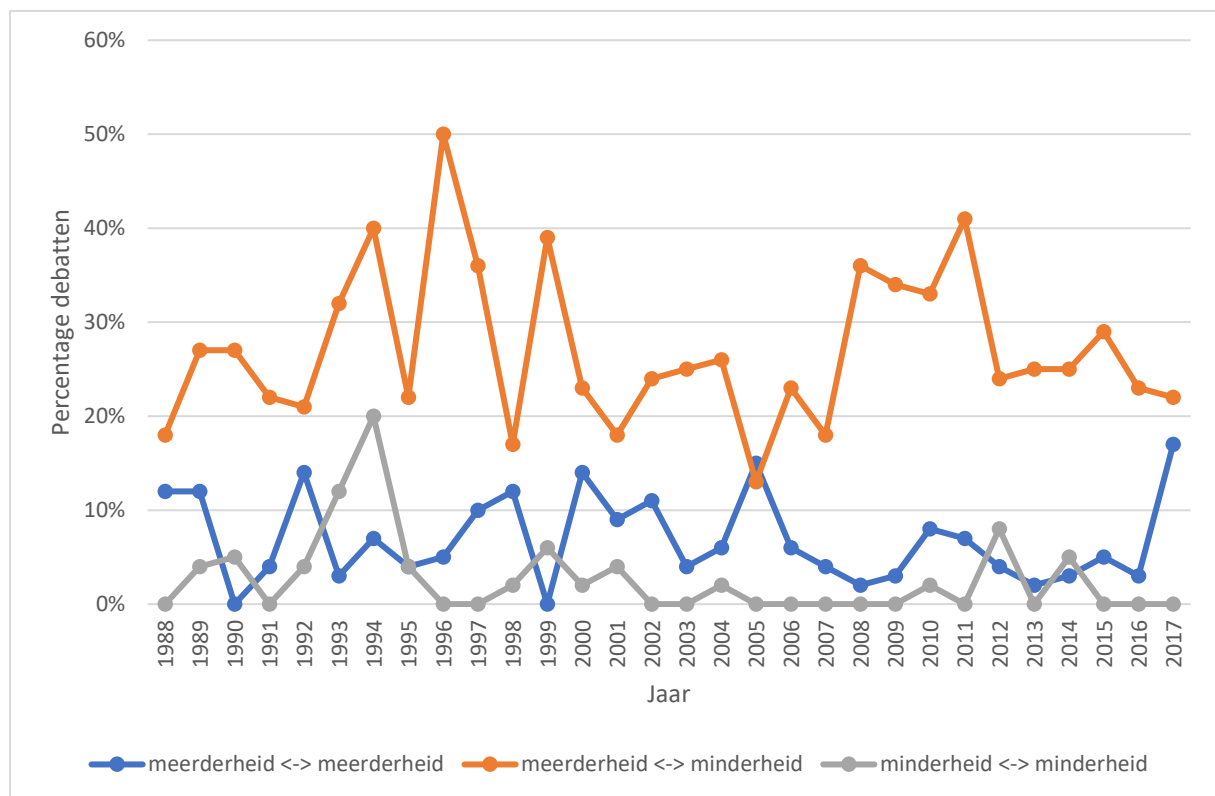
De samenhang wordt berekend aan de hand van de Pearsons correlatiecoëfficiënt. Om deze waarde te berekenen werden als eerste alle debatten tussen meerderheid tegen meerderheid, minderheid tegen minderheid en meerderheid tegen minderheid opgeteld per jaar. Deze variabele werd dan tegenover het aantal debatten tussen meerderheid en minderheid gezet. De correlatie bedraagt voor deze variabelen 0,899 ($p < 0,000$). Dit wijst op een sterke positieve samenhang die op de scatterplot hieronder grafisch wordt weergegeven.

Figuur 27: De samenhang tussen het totaal aantal debatten en het aantal debatten tussen minderheid en meerderheid in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 438)

Ieder punt vertegenwoordigt een jaar, ter illustratie werd de laagste en de hoogste waarde gelabeld. Per jaar werd het aantal debatten met verschillende samenstellingen tussen meerderheid en minderheid opgeteld en deze werden van klein naar groot gerangschikt. Zo kwamen er in 1990 zeven debatten voor tussen meerderheid/meerderheid, minderheid/minderheid of meerderheid/minderheid, hiervan waren er zes tussen minderheid en meerderheid. In 1999 waren er 23 debatten waarvan er 20 tussen meerderheid en minderheid waren. De sterke samenhang tussen deze variabelen is op de scatterplot duidelijk af te lezen. Er zijn geen opvallende uitbijters bij deze samenhang.

Vervolgens kijken we naar de debatten tussen meerderheid/meerderheid, minderheid/meerderheid en minderheid/minderheid doorheen de volledige onderzochte periode. Onderstaande grafiek geeft de samenstelling van de debatten per jaar weer.

Figuur 28: Overzicht van het aantal (in %) debatten tussen meerderheid en minderheid doorheen de volledige onderzochte periode in De Zevende Dag (1988-2017) (N= 438)

Een eerste opvallende vaststelling is dat doorheen de volledige periode de debatten tussen meerderheid en minderheid het meest voorkomen. De debatten tussen minderheid en minderheid komen over het algemeen het minste voor. In 2005 is het aantal debatten tussen meerderheid en meerderheid hoger dan het aantal debatten tussen meerderheid en minderheid. 2005 was tijdens de paarse regering, Verhofstadt II en er waren in dat jaar dus veel debatten tussen Open VLD en sp.a. Daarnaast lijkt na een langere periode het aantal debatten tussen meerderheid en meerderheid in de eerste maanden van 2017 opnieuw toe te nemen.

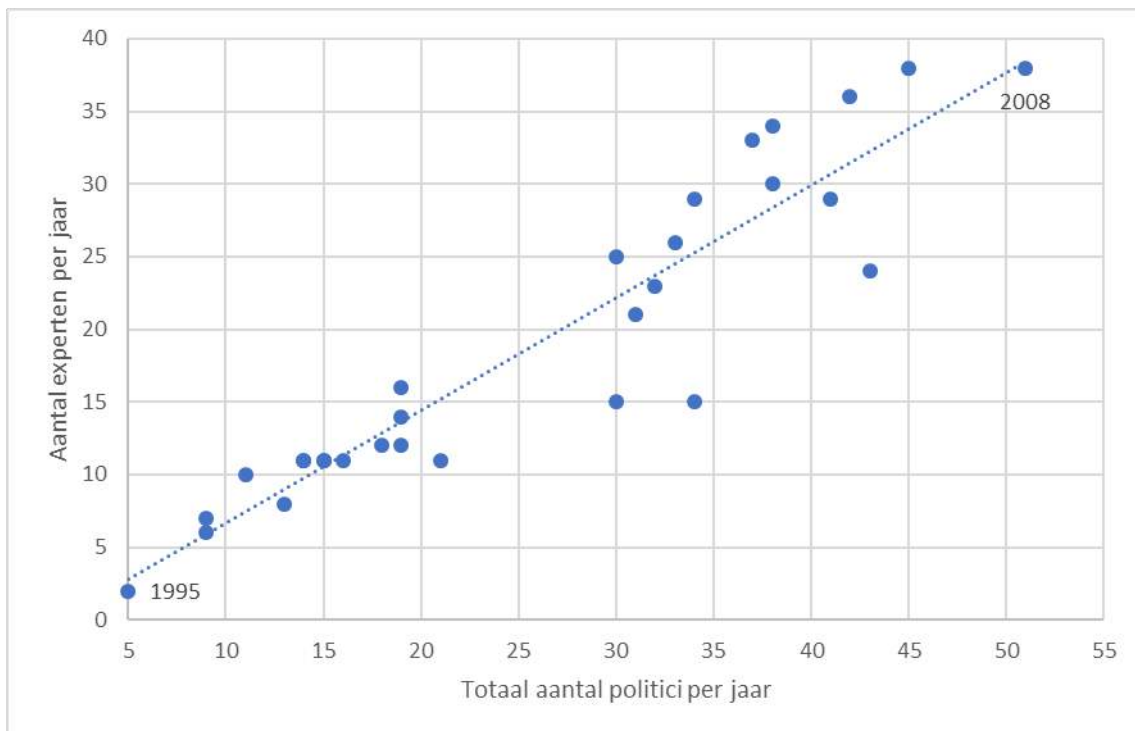
De vooropgestelde analyse kan aangenomen worden. Het aantal debatten tussen meerderheid en minderheid is over de volledige periode het meest aanwezige type debat.

Hypothese 8

De achtste hypothese stelt dat politici met expertise meer gevraagd worden in De Zevende Dag bij debatten of interviews over dat onderwerp dan politici die hierover geen expertise hebben. Uit onderzoek naar televisienieuws bleek dat expertise de media-aandacht van politici niet doorslaggevend bepaald. Zo is bijvoorbeeld het verrassingseffect waarbij politici die voor het eerst over een bepaald onderwerp iets zeggen, belangrijker voor de nieuwswaarde dan expertise over dat onderwerp (Helfer & Van Aelst, 2016). Expertise bij politici over een thema is moeilijk om te meten. Politici zien zichzelf vaak als expert in een bepaald thema maar deze informele expertise meten was, voor dit onderzoek, niet mogelijk. Er werd daarom voor gekozen om aan de hand van de parlementaire commissies op te meten welke politici een expert zijn in een bepaald thema. Een eerste belangrijke opmerking hierbij is dat ministers en staatssecretarissen als expert worden gezien in het gebied waarvoor zij verantwoordelijk zijn. Doordat het coderen van deze variabele erg tijdsintensief is, wordt ervoor gekozen om enkel naar het federale niveau en dus de federale mandatarissen te kijken, voor deze analyse.

Een eerste beschrijvende analyse geeft aan dat 26,6% van de politici die in De Zevende Dag komen geen expertise hebben over het onderwerp dat besproken wordt in het debat of interview. 73,4% van de politici in De Zevende Dag hebben wel expertise, en zetelen dus in een commissie of zijn minister over het onderwerp. Om te kijken of dit gevonden resultaat te veralgemenen is naar de populatie waaruit de steekproef genomen is, wordt de Pearson correlatiecoëfficiënt berekend. Zo wordt per jaar het aantal politici in De Zevende Dag opgeteld en wordt naar de samenhang gekeken met het aantal politici met ervaring die komen. De correlatiecoëfficiënt is 0,943 ($p < 0.000$) en de samenhang tussen voorkomen en expertise is dus erg sterk. Ook voor deze hypothese kan het resultaat echter vertekend zijn door de aanwezigheid van hoge functies. Tijdens het coderen merkte ik dat ministers en staatssecretarissen bijna altijd over het onderwerp waarvoor ze verantwoordelijk zijn komen, praten. Wanneer we de hoge functies weglaten, krijgen we een duidelijker beeld van wat de invloed is van expertise voor 'gewone' politici.

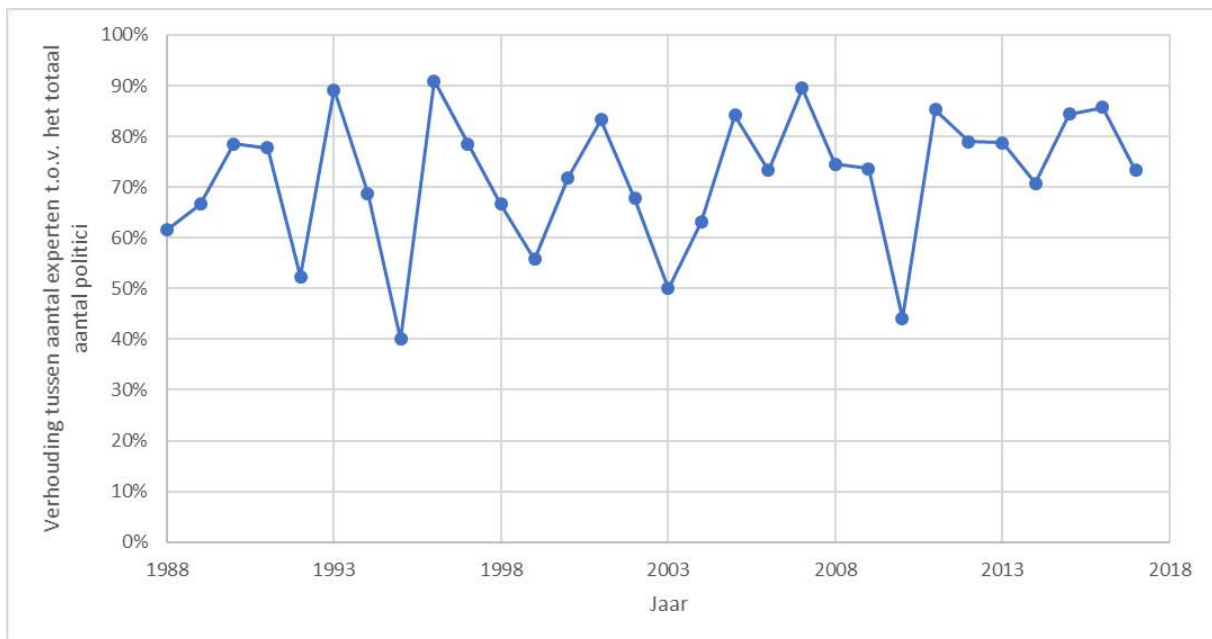
De verdeling zonder politici met een hoge functie is nu 26,7% politici zonder expertise en 73,3% politici met expertise en is nauwelijks gewijzigd. Dit geeft dus aan dat de verdeling tussen expertise en geen expertise bij politici met en zonder hoge functie hetzelfde verdeeld is. De Pearsoncorrelatiecoëfficiënt bedraagt voor de samenhang tussen totaal aantal voorkomen en politici met ervaring, zonder politici met hoge functies, 0,936 ($p < 0.000$). De samenhang blijft dus erg sterk. In de onderstaande scatterplot wordt de samenhang tussen voorkomen en politici met ervaring grafisch voorgesteld.

Figuur 29: Samenhang tussen het totaal aantal voorkomens, zonder politici met een hoge functie, en het aantal politici met expertise over het besproken onderwerp in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 776)

Per jaar werd het aantal keer dat politici in De Zevende Dag komen opgeteld. De jaren werden op basis hiervan van klein naar groot gerangschikt. De y-as geeft hier aan hoeveel politici met expertise over het besproken onderwerp per jaar komen. Wanneer het aantal politici die per jaar komen, relatief laag ligt, is dit voor het aantal politici met expertise ook het geval. De punten liggen tot 20 politici per jaar erg dicht tegen de regressielijn. Vanaf er meer politici per jaar komen, wijkt het aantal politici met expertise iets meer af maar ook hier zijn er geen extreme uitbijters en liggen de punten dicht tegen de regressielijn. De samenhang tussen totaal aantal voorkomens en politici met ervaring is, zoals de Pearson correlatiecoëfficiënt al aangaf, erg sterk.

Voor een volgende stap binnen de analyse kijken we naar de evolutie doorheen de volledige onderzochte periode van het aantal experten tegenover het totaal aantal politici die in De Zevende Dag komen.

Figuur 30: Overzicht van het aantal (in %) politici met expertise tegen over het totaal aantal politici dat in De Zevende Dag komt doorheen de volledige onderzochte periode (1988-2017). (N= 776)

Het aantal experts blijft over het algemeen voor de volledige periode stabiel en lijkt zeer licht toe te nemen. Behalve enkele dalen in 1995 en 2010 is het aantal politici met expertise gemiddeld rond de 70%. In bepaalde jaren bereikt het aantal politici met expertise zelfs 90% van alle politici die komen. Dit is erg veel en de vooropgestelde hypothese lijkt dus te kloppen. In De Zevende Dag zijn het aantal politici met expertise over het besproken onderwerp in de meerderheid. Het belang van expertise blijft doorheen de jaren stabiel en lijkt zelfs lichtjes toe te nemen. De hypothese wordt dus aangenomen.

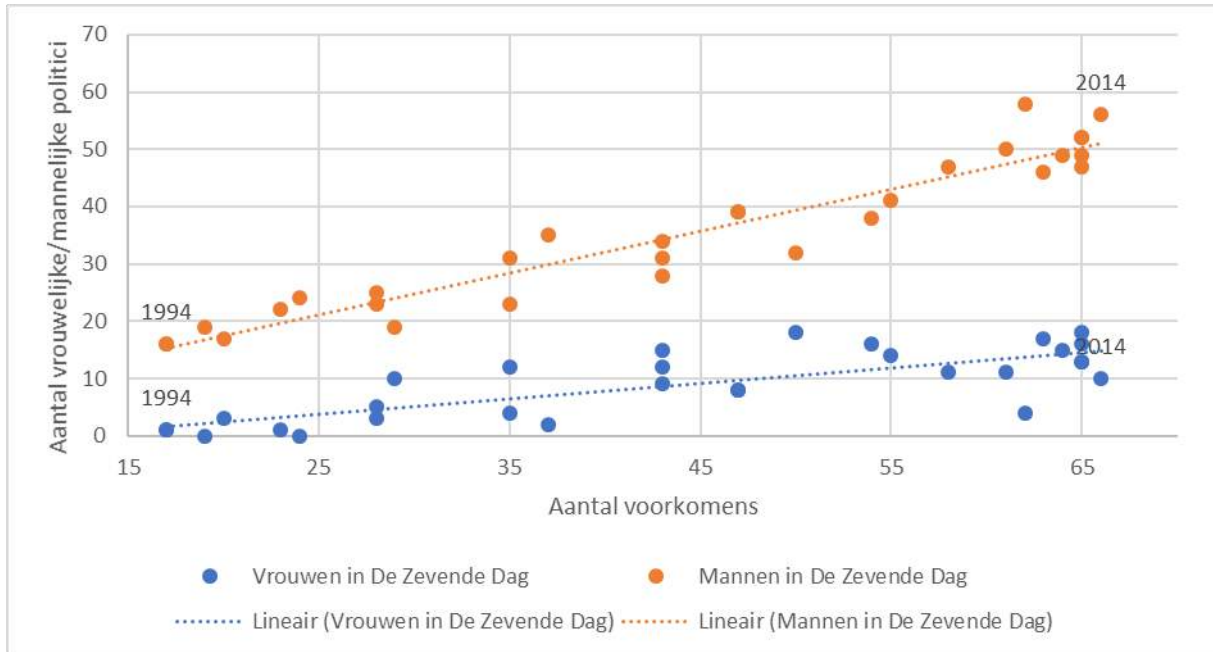
Hypothese 9

Hypothese negen gaat over het geslacht van de politici in De Zevende Dag. Uit onderzoek naar televisienieuws bleek dat vrouwelijke politici opvallend minder media-aandacht krijgen dan hun mannelijke collega's (Vos, 2015). Deze hypothese stelt dan ook dat mannelijke politici meer in De Zevende Dag komen dan vrouwelijke politici.

Voor deze analyse werden de hoge functies weggelaten uit de data zodat we enkel naar de 'gewone' politici kijken. Dit valt te verantwoorden doordat in hypothese één al aangegeven werd dat politici met een hoge functie meer in De Zevende Dag komen. Doordat een groot deel van de hoge functies mannen zijn, zou dit een vertekend beeld geven van de verdeling tussen geslacht. Een eerste stap binnen de analyse is het opstellen van een frequentietabel (niet weergegeven). Deze leert ons dat 79,7% van de politici in De Zevende Dag mannen zijn en slechts 20,3% vrouwen zijn. Belangrijk hierbij is dat we deze verdeling vergelijken met het aandeel vrouwen in de politiek. Zo zijn ongeveer 1/3 van het totaal aantal politici, vrouwen. Dit komt dus neer op 33,3% en dit aantal ligt hoger dan de 20,3% vrouwelijke politici die in De Zevende Dag komen. Vrouwelijke politici lijken in De Zevende Dag benadeeld te zijn tegenover hun mannelijke collega's.

Een volgende stap in de analyse is om te kijken of deze bevinding kan, worden veralgemeend naar de volledige populatie waaruit de steekproef genomen is. Dit doen we aan de hand van de Pearson correlatiecoëfficiënt. Zo werden alle voorkomens van politici per jaar opgeteld. Daarna werd langs de ene kant het aantal vrouwelijke politici en langs de andere kant het aantal mannelijke politici per jaar berekend. Deze variabelen werden tegenover elkaar gezet. De correlatiecoëfficiënt bedraagt voor de

samenhang tussen totaal aantal voorkomens en vrouwelijke politici 0,776 ($p < 0.000$) en wijst dus op een sterke samenhang. De correlatiecoëfficiënt die de samenhang tussen voorkomen en mannelijke politici meet bedraagt 0,958 ($p < 0.000$). Dit wijst op een extreem sterke samenhang tussen voorkomen en mannelijke politici. Deze twee samenhangen worden grafisch voorgesteld op onderstaande scatterplot.

Figuur 31: Samenhang tussen het aantal voorkomens van politici en het aantal mannelijke en vrouwelijke politici in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 1328)

Het aantal mannelijke politici in De Zevende Dag start al een heel deel hoger dan het aantal vrouwelijke politici. Bovendien is de regressielijn voor de mannelijke politici steiler en is de samenhang tussen mannelijke politici en verschijning in De Zevende Dag sterker dan tussen vrouwelijke politici in De Zevende Dag. Voor ieder jaar in de onderzochte periode werd het aantal voorkomens opgeteld. Vervolgens werden de jaren van minste aantal voorkomens tot meeste aantal voorkomens gerangschikt. Daarna wordt er gekeken hoeveel vrouwelijke of mannelijke politici in dat jaar voorkomen. In 1994 komen er zo bijvoorbeeld 17 politici in De Zevende Dag waarvan één vrouw en dus 16 mannen.

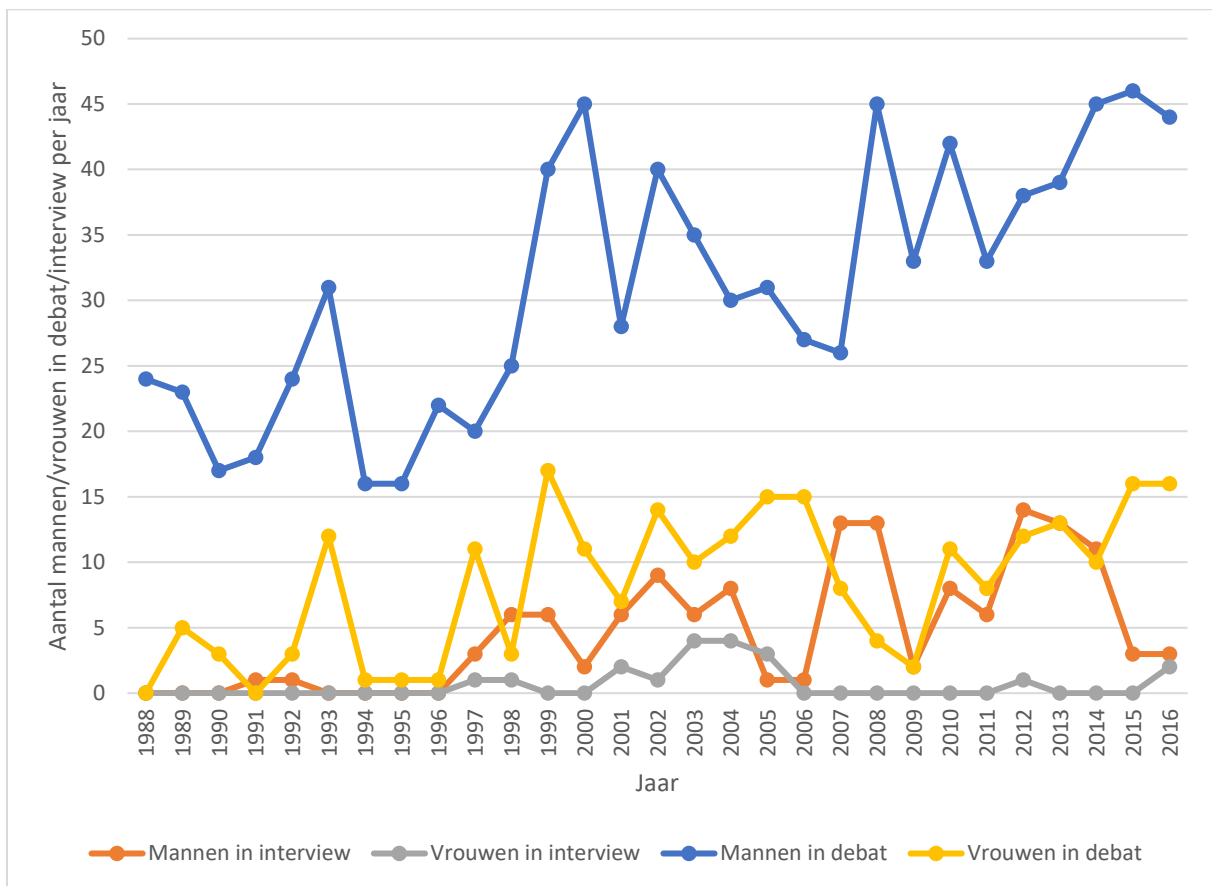
Nu we de verdeling tussen mannelijke en vrouwelijke politici kennen, onderzoeken we de verdeling tussen geslacht bij debatten en interviews. Onderstaande tabel geeft een eerste inzicht in de verdeling.

	MANNEN	VROUWEN
DEBAT	86,9%	93%
INTERVIEW	13,1%	7%

Tabel 12: Frequentietabel (in %) van het aantal mannelijke en vrouwelijke politici die in een debat of interview in De Zevende Dag (1988-2017) komen. (N= 1328)

Er gaan in verhouding iets meer vrouwelijke politici in debat dan mannen. Vrouwelijke politici komen maar in 7% van de gevallen in een interview. Voor mannen ligt dit percentage met 13.1% bijna dubbel zo hoog. Wanneer we de samenhang tussen voorkomen in debat of interview voor vrouwelijke of mannelijke politici berekenen aan de hand van kruistabellen, is de Chi-waarde 7.638 ($p < 0.006$). De Cramers V voor deze samenhang bedraagt slechts 0.076 ($p < 0.006$) wat wijst op een zeer zwakke samenhang.

Ten slotte bekijken we voor deze hypothese nog de veranderingen doorheen de tijd voor het aantal vrouwelijke en mannelijke politici in De Zevende Dag. De grafiek is opgesteld aan de hand van de absolute frequentie omdat in procent de grafiek door verschillende 0-waarden niet meer overzichtelijk was. Een eerste vaststelling is dat het aantal mannen in debat voor de volledige periode het hoogst is en over bijna de volledige periode een stijgende trend vertoont. Het aantal vrouwen in debat lijkt deze stijgende trend ook te volgen, zij het in mindere mate. Het aantal interviews met mannelijke politici neemt erg opvallend toe doorheen de volledige periode. Het aantal vrouwelijke politici die in interview komen in De Zevende Dag blijft voor de volledige onderzochte periode erg laag en is bijna verwaarloosbaar.

Figuur 32: Overzicht van het aantal mannelijke en vrouwelijke politici in De Zevende Dag die in een interview komen en het aantal mannelijke en vrouwelijke politici die in debat komen in absolute frequentie. (N=1299)

De voorgelegde hypothese wordt aangenomen. Het aantal vrouwelijke politici in De Zevende Dag ligt opvallend lager dan het aantal mannelijke politici. Bovendien blijkt uit de analyse dat vrouwelijke politici proportioneel gezien minder in interviews komen dan hun mannelijke collega's.

Hypothese 10

De tiende hypothese stelt dat journalisten bij voorkeur debatten samenstellen met zowel vrouwelijke als mannelijke politici als gast. Dit creëert enerzijds een aantrekkelijker beeld om naar te kijken en te luisteren voor de kijker. Anderzijds wordt van de nieuwsmedia verwacht dat ze de diversiteit in de maatschappij voldoende in beeld brengen. Onder diversiteit in de media verstaan we in dit onderzoek "de heterogeniteit van de media-inhoud naar een bepaald kenmerk of naar bepaalde kenmerken" (Van Cuilenburg & McQuail, 1982, p. 36) In ons onderzoek wordt dit enkel toegepast op geslacht. Voor de

analyse van De Zevende Dag onderzoeken we dus of het programma binnen zijn debatten rekening houdt met een man-vrouw-verdeling.

Op basis van geslacht kunnen er drie soorten debatten voorkomen in De Zevende Dag. Zo kunnen mannelijke politici met andere mannelijke politici debatteren, vrouwelijke politici met andere vrouwelijke politici debatteren en mannelijke politici met vrouwelijke politici debatteren. De frequentietabel hieronder geeft de verdeling weer. Debatten tussen enkel vrouwen komt met 3,1% in het algemeen het minste voor. Het aantal gemengde debatten komt 27,3% van het totale aantal voor en het aantal debatten tussen enkel mannen bedraagt 69,6% en komt dus het meeste voor.

Samenstelling debat	Frequentie [in %]
Vrouwen met vrouwen	3,1%
Mannen met mannen	69,6%
Gemengd	27,3%

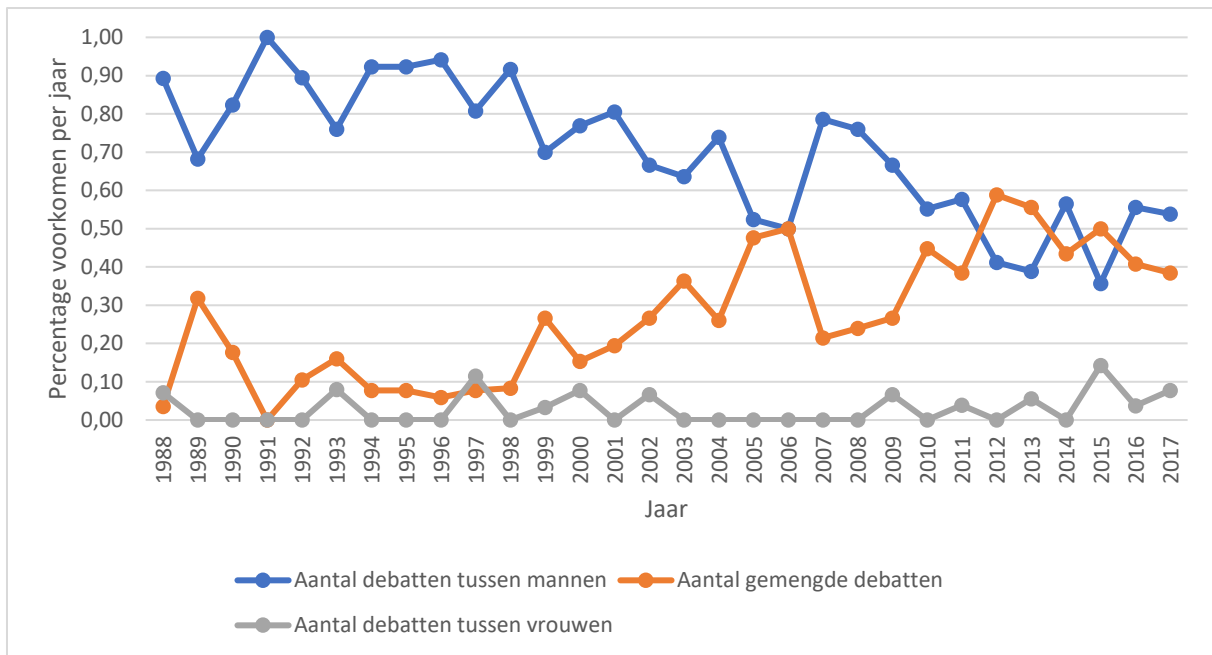
Tabel 13: Frequentietabel (in %) van de samenstelling van debatten op basis van geslacht in De Zevende Dag (1988-2017) (N= 667)

De frequentietabel geeft echter een vertekend beeld. Het aantal vrouwen ligt in De Zevende Dag, met ongeveer 20%, heel wat lager dan het aantal mannen, met ongeveer 80%. Het feit dat debatten tussen enkel vrouwen zo weinig voorkomen in bovenstaande grafiek komt gedeeltelijk doordat ze over het algemeen minder aanwezig zijn. We beslissen daarom om de resultaten te wegen. Het percentage debatten tussen enkel vrouwen wordt gedeeld door het totaal percentage vrouwen (19,1%) in De Zevende Dag. Dit wordt herhaald voor de debatten met enkel mannen (delen door 80,9%) en het aantal gemengde debatten (delen door 100%). Dit zorgt ervoor dat de verhoudingen tussen de verschillende debatten veranderen. Het aantal debatten tussen enkel vrouwelijke politici is nog altijd met voorsprong het laagste maar het verschil is nu minder groot.

Samenstelling debat	Frequentie [in %]
Vrouwen met vrouwen	12,5%
Mannen met mannen	66,4%
Gemengd	21,1%

Tabel 14: Frequentietabel (in %) van de samenstelling van debatten op basis van geslacht in De Zevende Dag (1988-2017), gewogen resultaten. (N=667)

Voor de volgende stap in de analyse wordt gekeken naar de evolutie in de samenstelling van debatten doorheen de volledige periode. Een belangrijke ontwikkeling die we kunnen optekenen, is de geleidelijke afname van het aantal debatten tussen enkel mannelijke politici. Parallel met deze afname neemt het aantal gemengde debatten toe. Het aantal debatten tussen enkel vrouwen is voor de volledige periode erg klein. Opvallend is dat het aantal debatten tussen enkel mannen tot 2012 de meest voorkomende samenstelling was. Het is maar sinds 2012 dat het aantal debatten met ook vrouwelijke politici het aantal debatten met enkel mannelijke politici evenaart. Midden jaren '90 is er een mentaliteitswijziging gekomen waarbij de aandacht voor vrouwelijke politici als gast groter is geworden. Dit heeft er uiteindelijk voor gezorgd dat het aantal gemengde debatten sinds 2012 evenveel voorkomt dan het aantal debatten tussen enkel mannelijke politici.

Figuur 33: Overzicht van het aantal (in %) debatten met verschillende samenstelling op basis van debat in De Zevende Dag (1988-2017) doorheen de volledige onderzochte periode. (N=667)

We weten dat het aantal gemengde debatten over het algemeen heel wat lager ligt dan het aantal debatten tussen enkel mannen. Wel zien we dat er een evolutie is geweest sinds de jaren '90 om bij de samenstelling van het debat ook vrouwelijke politici uit te nodigen als gast. In een volgende stap van de analyse wordt gekeken hoe de verdeling binnen de gemengde debatten is. Wordt bij drie mannelijke politici één vrouw bijgezet om het plaatje te doen kloppen? Onderstaande frequentietabel geeft een inzicht in de samenstelling van de gemengde debatten. Het geeft aan hoe groot de kans op een vrouwelijke politicus is bij verschillende aantallen gasten in een gemengd debat.

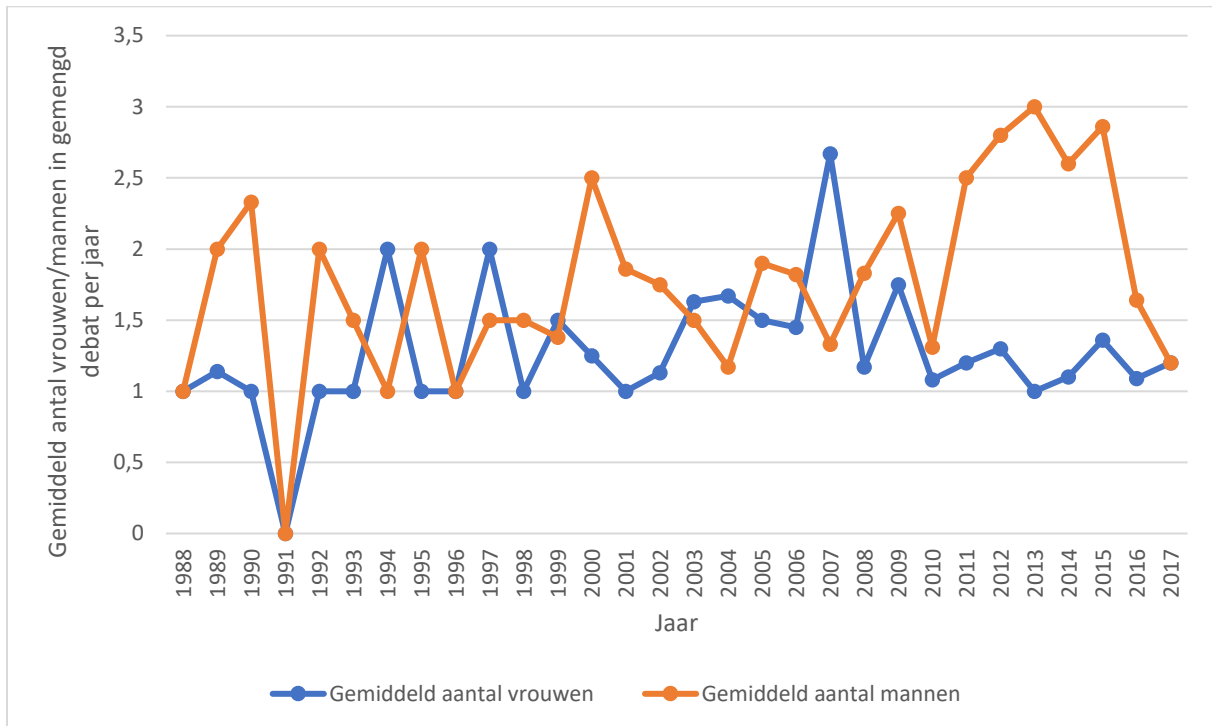
	Aantal vrouwen in gemengd debat		
	1	2	3
2	100%		
Aantal politici in gemengd debat			
3	58.6%	41.4%	
4	56.5%	30.6%	12.9%
5	100%		
6	28.6%	71.4%	

Tabel 15: Het aantal (in %) vrouwelijke politici binnen gemengde debatten in De Zevende Dag (1988-2017). (N= 182)

Het aantal vrouwelijke politici is in een gemengd debat tussen twee personen uiteraard 100%. Vanaf er drie gasten in het debat zitten is de kans op maar één vrouwelijke politicus 58,6% en op twee 41,4%. Ook bij een debat met vier gasten is de kans op twee vrouwelijke politici nog 30%. Opvallend hierbij is dat bij een gemengd debat met vijf gasten altijd maar één vrouwelijke politicus aanwezig is. Bij een gemengd debat met zes gasten is de kans op twee vrouwen erg groot maar meer dan twee vrouwen komen nooit voor in een debat met zes. We kunnen hierbij vaststellen dat bij de samenstelling van debatten rekening gehouden wordt met vrouwelijke politici. Er zijn vaak meerdere vrouwen in één gesprek aanwezig en dat terwijl ze proportioneel minder vertegenwoordigd zijn in De Zevende Dag.

Aan de hand van een kruistabel tussen het aantal politici en het aantal vrouwen wordt de Chi-square waarde berekend. Deze is hier 64,816 ($p < 0.000$) en de gevonden samenhang is dus significant voor de volledige populatie waaruit de steekproef genomen is. De Cramers V-waarde is 0,422 ($p < 0.000$) en wijst op een matige samenhang.

Ten slotte onderzoeken we nog de samenstelling van gemengde debatten voor de volledige onderzochte periode. Er wordt gekeken naar het gemiddelde aantal vrouwelijke en mannelijke politici in debatten per jaar.

Figuur 34: Overzicht van het aantal vrouwelijke politici in een gemengd debat in De Zevende Dag (1988-2017) doorheen de volledige onderzochte periode. (N=182)

Over het algemeen ligt het aantal mannen in een gemengd debat hoger dan het aantal vrouwen. Tot 1990 ligt het aantal mannen beduidend hoger. Na 1990 is de verhouding tussen mannen en vrouwen ongeveer gelijk. In 1994, 1997, 2003, 2004 en 2007 ligt het gemiddelde aantal vrouwen even hoger dan het aantal mannen in een gemengd debat. Opvallend is bovendien dat de laatste jaren het aantal mannelijke politici in gemengde debatten echter weer dominantier lijkt te worden.

De vooropgestelde hypothese kan aangenomen worden. Hoewel over het algemeen het aantal debatten tussen enkel mannelijke politici hoger ligt dan debatten tussen alleen vrouwelijke politici of tussen vrouwen en mannen, zien we sinds de jaren '90 een tendens waarbij het aantal debatten tussen enkel mannen afneemt terwijl het aantal gemengde debatten toeneemt. Bovendien bleek uit de samenstelling van de gemengde debatten dat de kans bij verschillende samenstellingen, behalve bij een debat met vijf, groot is dat er een tweede vrouwelijke gast aanwezig is.

Overzicht hypothesen

	Hypothese	Hypothese aannemen?
H1	Politici met een hoge functie komen meer in De Zevende Dag dan politici met een lage functie in De Zevende Dag komen.	JA
H2	Politici met een hoge functie komen meer voor in interviews in De Zevende dag dan in een debat.	JA
H3	Politici met een hoge functie debatteren in De Zevende Dag vooral met politici die ook een hoge functie hebben.	JA/NEE

H4	Politici met minstens één termijn ervaring voor hun eerste verschijning komen meer voor in De Zevende Dag dan politici zonder ervaring.	JA
H5	Politici die lid zijn van een grote partij komen meer in De Zevende Dag dan politici die lid zijn van een kleine partij.	JA/NEE
H6	Politici waarvan de partij in de minderheid zit komen meer in De Zevende Dag dan politici waarvan de partij in de meerderheid zit.	NEE
H7	Politici waarvan de partij in de meerderheid zit gaan in De Zevende Dag vooral in debat met politici waarvan de partij in de minderheid zit.	JA
H8	Politici die expert zijn in het thema van het gesprek komen meer voor in De Zevende Dag dan politici die geen expert zijn in het behandelde thema.	JA
H9	Mannelijke politici komen meer voor in De Zevende Dag dan vrouwelijke politici.	JA
H10	Er komen proportioneel meer gemengde debatten voor in De Zevende Dag dan debatten tussen enkel mannelijke of enkel vrouwelijke politici.	JA/NEE

Tabel 16: Overzicht aanname of verwerping hypothesen.

Discussie en conclusie

Resultaten

Wie komt er?

Uit onderzoek naar televisienieuws blijkt dat bepaalde kenmerken de kans van politici om in het televisienieuws te komen vergroten. Een eerste deel van dit onderzoek analyseerde of dezelfde kenmerken belangrijk zijn voor politici om in De Zevende Dag te komen.

De grootste invloed op de nieuwswaarde van politici, voor televisienieuws, is de **functie**. Hoe hoger deze is, hoe meer media-aandacht politici krijgen. Daarnaast heeft ook het **geslacht** van politici een invloed op de media-aandacht. Zo geraken vrouwelijke politici moeilijker in het televisienieuws dan hun mannelijke collega's. Bovendien heeft ook de **grootte** van de partij waar de politicus lid van is een invloed. Hoe groter de partij, hoe meer media-aandacht politici kunnen verwachten. Andere kenmerken zoals **ervaring** en **expertise** lijken in onderzoeken naar televisienieuws een minder grote invloed te hebben op de nieuwswaarde van politici. Zo zou ervaring alleen tijdens verkiezingsperioden een invloed hebben en wordt er geen grote invloed van expertise op de nieuwswaarde van politici gevonden. Lid zijn van de **minderheid of meerderheid** levert in bepaalde onderzoeken, wanneer hoge functies buiten beschouwing worden gelaten, een klein voordeel op voor leden van de minderheid. Voor televisienieuws lijken dus vooral mannelijke politici met een hoge functie die lid zijn van een grote partij het meeste media-aandacht te krijgen.

Televisiedebatten verschillen op heel wat vlakken van televisienieuws. Het onderzoek analyseert of, ondanks deze verschillen, dezelfde politici het grootste deel van de media-aandacht krijgen binnen debatprogramma's. Per onderzocht kenmerk werd de correlatie tussen voorkomen in De Zevende Dag berekend. Dit gebeurde voor sommige hypothesen aan de hand van de Pearson correlatiecoëfficiënt en voor andere aan de hand van Cramers V.

Kenmerk	Correlatie
Politieke functie	0.797 (p < 0.000)
Ervaring	0.832 (p < 0,000)
Grootte partij	Vlaams: 0.594 (p < 0,000) Federaal: 0,619 (p < 0,000)

Meerderheid/minderheid	Minderheid: 0.774 (p < 0.000) Meerderheid: 0.848 (p < 0.000)
Expertise	0,936 (p < 0.000)
Geslacht	Vrouw: 0.776 (p < 0.000) Man: 0.958 (p < 0.000)

Tabel 17: Overzicht correlatie van verschillende kenmerken.

De meeste correlaties, tussen het onderzochte kenmerk en het aantal voorkomens in De Zevende Dag, zijn erg sterk. De grootte van de partij heeft voor het gevoerde onderzoek de zwakste correlatie.

De correlatie voor politieke functie is met 0.797 erg sterk. De functie van politici lijkt een erg grote invloed te hebben op het aantal verschijningen in De Zevende Dag. Uit onderzoek naar televisienieuws bleek dat in België de premier slechts 6% van de media-aandacht krijgt. In dit onderzoek komt de premier met 23,5% echter het meeste van alle politici voor in De Zevende Dag. Ook andere hoge functies komen opvallend meer voor dan lagere functies. Algemeen gezien lijkt voor De Zevende Dag te gelden dat hoe lager politici in de machts hiërarchie staan, hoe minder ze voorkomen in De Zevende Dag. De invloed van de functie van politici lijkt voor televisiedebatten van nog groter belang te zijn dan bij televisienieuws.

Een tweede onderzochte kenmerk is ervaring. Ook voor dit kenmerk is de samenhang tussen het aantal voorkomens in De Zevende Dag met 0.832 erg hoog. In de analyse komt naar voor dat er 55.2% politici met ervaring en 44.8% politici zonder ervaring in De Zevende Dag komen. Voor televisienieuws blijkt uit onderzoek dat ervaring enkel een invloed heeft tijdens verkiezingsperiodes. In ons onderzoek is er geen verschil te merken tussen gewone periodes en verkiezingsperiodes. Doordat politici met ervaring over het algemeen het meeste komen in De Zevende Dag lijkt onze hypothese bevestigd. Een belangrijke opmerking hierbij is echter dat we de verdeling in bijvoorbeeld de Kamer tussen politici met ervaring of zonder ervaring niet kennen. In de Kamer blijven veel politici langer dan één termijn zetelen en waarschijnlijk heeft dus een grote meerderheid van de politici ervaring. Wanneer dit het geval is, komen er in De Zevende Dag juist proportioneel gezien meer politici zonder ervaring. Het is dus erg moeilijk om een sluitende uitspraak te doen over het belang van ervaring voor de nieuws waarde van politici.

De samenhang tussen de grootte van de partij en het aantal keer iemand in De Zevende Dag komt, is de zwakste correlatie binnen het onderzoek. Er lijkt voor onze casus niet echt een vast patroon te zijn tussen het aantal stemmen van een partij en het aantal voorkomens van politici van die partij in De Zevende Dag. Wanneer de correlaties per periode tussen verkiezingen bekeken worden, valt echter op dat de correlatie voor veel periodes erg hoog is maar dat er ook enkele periodes tussen zitten waarbij de correlatie opvallend laag is. Binnen het onderzoek lijkt er een verband te zijn tussen de invloed van de grootte van de partij en de regering die aan de macht is in die periode. Zo zijn tijdens periodes met een lage correlatie altijd regeringen aan de macht die de periode ervoor ook al regeerden. De grootte van de partij heeft dus in bepaalde periodes wel een invloed en tijdens andere periodes lijkt deze samenhang volledig weg te vallen.

Een vierde kenmerk dat onderzocht werd is de invloed van meerderheid of minderheid op het aantal keer politici voorkomen in De Zevende Dag. Het aantal politici van de meerderheid komt, ook zonder hoge functies, met 53.8% het meest voor in De Zevende Dag. Hoewel het verschil niet zo groot is, lijkt over het algemeen lid van de meerderheid zijn meer media-aandacht met zich mee te brengen voor De Zevende Dag. In tegenstelling tot het televisienieuws is lid zijn van de meerderheid dus een klein voordeel bij televisiedebatten.

Uit het onderzoek bleek dat politici met expertise over het besproken onderwerp meer kans hebben om gevraagd te worden dan politici zonder expertise. Dit is een opvallend verschil met televisienieuws

waar expertise van minder belang lijkt. Het aantal politici met expertise ligt voor De Zevende Dag erg hoog. Voor de volledige periode is meer dan 70% van de politici die in debat of interview komen, een expert in het besproken onderwerp. De correlatie tussen expertise en voorkomen is met 0.936 ook opvallend hoog. Op zich is dit logisch omdat in een debat dieper wordt ingegaan op onderwerpen dan in het televisienieuws. Politici die weinig van het onderwerp weten, zouden in een debat te snel door de mand vallen. Dit is een eerste echt uitgesproken verschil tussen televisiedebatten en televisienieuws. Een belangrijke opmerking hierbij is echter dat de manier waarop de expertise gemeten werd de resultaten kunnen beïnvloeden. Expertise is moeilijk te definiëren en voor dit onderzoek was het niet mogelijk om verder te kijken dan enkel lidmaatschap van een commissie. Bepaalde politici zullen ondanks dat ze in de commissie zetelen zichzelf niet als expert zien in het thema, terwijl ze voor dit onderzoek wel als expert worden aangeduid.

Ten slotte werd ook gekeken naar de invloed van geslacht op de nieuwswaarde van politici voor televisiedebatten. Het aantal mannelijke politici ligt met 79.7% heel wat hoger dan het aantal vrouwelijke politici met 20.3%. De verdeling in de politiek tussen mannen en vrouwen is ongeveer 1/3 en de 20.3% ligt dus nog een pak lager dan de verwachte 33.3%. Man zijn lijkt ook voor televisiedebatten een kenmerk te zijn dat de nieuwswaarde verhoogt. Een opmerking hierbij is wel dat het aantal vrouwen doorheen de volledige periode een zwakke stijgende trend vertoont.

Samenvattend kan gesteld worden dat net zoals bij televisienieuws mannelijke politici met een hoge functie veel aan bod komen. De functie lijkt voor De Zevende Dag zelfs nog belangrijker te zijn dan voor televisienieuws. In tegenstelling tot televisiedebatten lijkt de grootte van de partij niet altijd een invloedrijke factor te zijn. Daarnaast lijkt ervaring de nieuwswaarde van politici eerder te verminderen dan te verbeteren. Een belangrijke bevinding is echter dat expertise in tegenstelling tot televisienieuws een erg belangrijke rol speelt bij televisiedebatten. Ten slotte bleek uit onderzoek naar televisienieuws dat 'gewone' politici uit de minderheid meer aan bod komen dan hun tegenhangers die in de meerderheid zitten. Voor televisiedebatten klopt dit niet. Zo maakt een kamerlid uit de meerderheid iets meer kans om in De Zevende Dag te komen dan zijn collega's uit de minderheid. De resultaten voor televisiedebatten komen gedeeltelijk overeen met de eerdere bevindingen voor televisienieuws, de twee meest bepalende kenmerken zijn geslacht en functie. Voor de andere kenmerken wijken de bevindingen van dit onderzoek af van wat al voor televisienieuws gevonden werd.

Wie debatteert met wie?

Een tweede grote vraag die tijdens de analyse onderzocht werd, is wie met wie in debat gaat.

Een eerste belangrijk resultaat is dat politici met een hoge functie in De Zevende Dag overwegend meer in interview komen dan in debat. Bij iedere stap naar beneden op de machtshierarchie neemt het percentage dat politici in interview komen af. De partijvoorzitter en vicepremier vormen hier een uitzondering, zij komen minder in interview dan hun macht toelaat. Opvallend hierbij is dat het aantal politici met lage functies in debat of interview voor de volledige onderzochte periode ongeveer hetzelfde blijft. Voor politici met hoge functies zien we wel een evolutie. In de eerste jaren kwamen politici met een hoge functie hoofdzakelijk in debat. Vanaf 2003 komen ze echter meer in een interview. Het lijkt er dus op dat politici met een hoge functie een evolutie doormaken waarbij in debat gaan minder gebruikelijk wordt dan in het begin van De Zevende Dag.

Wanneer politici met een hoge functie dan toch in debat gaan, is dit niet altijd met politici die ook een hoge functie hebben. Van de acht hoge functies gaan er vijf in de eerste plaats in debat met andere hoge functies, de andere drie doen dit niet. De premier en de minister-president gaan als enige altijd in debat met andere politici met een hoge functie. Voor de andere politici is dit niet het geval. Binnen

de politici met een hoge functie lijkt er dus nog een opdeling te zijn waarbij de premier en minister-president andere eisen stellen bij een debat dan de andere politici met een hoge functie.

Een derde aspect dat onderzocht werd voor de samenstelling van debatten ging over meerderheid en minderheid. Over het algemeen komen debatten tussen leden van de minderheid en leden van de meerderheid met 75.5% het meeste voor in De Zevende Dag. Dit voor bijna de volledige periode, alleen in 2005 komen debatten tussen leden van de meerderheid meer voor. Debatten tussen enkel leden van de minderheid komen voor de volledige periode erg weinig voor. Opvallend is dat, hoewel er nog maar drie maanden gecodeerd werden, in 2017 het aantal debatten tussen enkel meerderheid hoog ligt. De vele ruzies binnen de regering van de voorbije maanden lijken zich dus te uiten in meer debatten tussen leden van de meerderheid.

Ten slotte gaat een laatste onderzoek naar de samenstelling van debatten over geslacht. Er wordt vanuit gegaan dat journalisten en redacteuren er bewust voor kiezen om zowel mannelijke als vrouwelijke gasten te vragen voor een debat. Uit het onderzoek blijkt echter dat het aantal debatten tussen enkel mannen met 66,4% een heel stuk hoger ligt dan het aantal gemengde debatten met 21.1%. Een analyse per jaar voor de volledige periode leert echter dat het aantal debatten tussen mannelijke en vrouwelijke politici sinds midden de jaren '90 een stijgende trend vertonen. Sinds 2012 is het aantal gemengde debatten even hoog als het aantal debatten tussen enkel mannen. Bovendien blijkt dat vrouwen in gemengde debatten goed vertegenwoordigd zijn. Zo is er voor debatten tussen drie en vier personen bijna 50% kans dat er twee vrouwelijke politici bij zitten. Voor debatten met zes personen zijn er twee vrouwelijke politici aanwezig in meer dan 70% van de gevallen. Een belangrijke opmerking hierbij is wel dat het aantal mannen in gemengde debatten sinds 2014 opnieuw toeneemt.

Samenvattend kan hier dus gesteld worden dat politici met een hoge functie opvallend meer in interview komen dan politici met een lage functie. Wanneer ze in debat gaan, lijken alleen de premier en minister-president 'kieskeurig' te zijn in de mate dat hun debatpartners ook een hoge functie moeten hebben. Debatten tussen meerderheid en minderheid komen over de volledige periode het meeste voor. Het aantal gemengde debatten tussen mannelijke en vrouwelijke politici neemt toe doorheen de tijd, al blijven debatten tussen enkel mannelijke politici met grote voorsprong het meest voorkomend over de hele onderzochte periode.

Beperkingen en toekomstig onderzoek

Hoewel het gevoerde onderzoek interessante resultaten opleverde, heeft het ook heel wat beperkingen. Een eerste belangrijke beperking is dat het over één casus gaat. De gevonden resultaten zijn dus enkel van toepassing op De Zevende Dag en door gebrek aan andere onderzoeken naar televisiedebatten kunnen de resultaten niet vergeleken worden. Het is dus moeilijk om in te schatten in hoeverre de conclusies van toepassing zijn op andere debatprogramma's in binnen- of buitenland.

Een tweede tekortkoming is dat het onderzoek maar een klein deel van het volledige proces bestudeert dat inwerkt op het uiteindelijke televisiedebat. Een volledig onderzoek naar hoe televisiedebatten politici selecteren met aandacht voor alle niveaus en factoren is te breed voor een thesisonderzoek. We hebben de analyse moeten beperken tot het bestuderen van zes kenmerken en, hoewel er veel tijd in het onderzoek zit, is dit slechts een deel van de volledige selectiecriteria die gehanteerd worden door de media. De verzamelde dataset kan nog gebruikt worden voor verschillende andere analyses. Ook bijvoorbeeld de invloed van activiteiten van politici konden we voor deze analyse niet onderzoeken. Daarnaast hebben we ook het macro- en mesoniveau links moeten laten liggen. Verder onderzoek zou zich meer kunnen richten op de onaangeraakte niveaus of in plaats van de kenmerken de activiteiten van politici kunnen bestuderen.

Een andere beperking is dat de verzamelde data het eindproduct zijn en dat het onderzoek dus geen inzicht verschaft in welke politici niet komen. Diegene die in het onderzoek voorkomen, zijn enerzijds geselecteerd en hebben zich anderzijds bereid getoond om te komen. De politici die niet in aanmerking komen of niet willen komen, kunnen in dit onderzoek niet geanalyseerd worden. Om dit proces goed te kunnen doorgronden is ander onderzoek nodig waarbij er interviews afgelegd worden met journalisten en politici. Bovendien zouden observaties op redacties en communicatiediensten van politici hier ook nuttig zijn.

Ten slotte zijn er ook beperkingen in de manier waarop de data verzameld werden. Er werd gekozen om de focus vooral te leggen op de zes kenmerken die bij verschillende onderzoeken naar televisienieuws ook bekeken werden. Dit kan echter tot gevolg hebben dat andere kenmerken, die misschien ook een invloed hebben op de nieuwswaarde van politici in debatprogramma's, onderbelicht blijven.

Samengevat heeft het gevoerde onderzoek een eerste inzicht gegeven in welke politici in debatprogramma's komen en in hoeverre de selectiecriteria voor deze politici afwijken van de gehanteerde criteria voor televisienieuws. Er is nog een grote mogelijkheid tot verder onderzoek aangezien dit onderzoek een eerste analyse van televisiedebatten is voor de Belgische context. Het onderzoek heeft zich moeten beperken tot zes kenmerken van politici die een invloed kunnen hebben op de nieuwswaarde. Er zijn dus nog veel aspecten van televisiedebatten die nog onderzocht kunnen worden. Ook onderzoek naar de samenstelling van debatten kan nog verder geanalyseerd worden. Dit onderzoek heeft een eerste inzicht gegeven in wie met wie debatteert maar de resultaten kunnen voorlopig niet vergeleken worden met gelijkaardig onderzoek.

Bibliografie

- Aalberg, T., & Strömbäck, J. (2010). Media-driven men and media-critical women? An empirical study of gender and MPs' relationships with the media in Norway and Sweden. *International Political Science Review*, 32(2), 167-187.
- Van Aelst, P., Maddens, B., Noppe, J., & Fiers, S. (2008) Politicians in the news: media or party logic? Media attention and electoral success in the Belgian election campaign of 2003. *European Journal of Communication*. 23(2), 193-210.
- Van Aelst, P., & Walgrave, S. (2016). Information and arena: the dual function of the news media for political elites. *Journal of communication*, 66(3), 496-518.
- Bennett, W. L. (2004) Gatekeeping and press-governments relations: A multigated model of news construction. In L.L. Kaid (Ed.), *Handbook of political communication research* (pp. 283-314).
- Berelson, B. (1952). *Content analysis in communication research*. Glencoe, Free Press.
- Boumans, J.W., Boomgaarden, H.G., & Vliegenthart, R. (2013) Media Personalisation in Context: A Cross-National Comparison between the UK and the Netherlands, 1992-2007. *Political Studies*, 61(S1), 198-216.
- Cohen, J., Tsifti, Y., & Sheaffer, T. (2008). The influence of presumed media influence in politics. Do politicians' perceptions of media power matter? *Public Opinion Quarterly*, 72(2), 331-344.
- Van Cuilenburg, J., & McQuail, D. (1982). *Media en pluriformiteit: een beoordeling van de stand van zaken*. Den Haag: Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid.
- Dewachter, W., & Das, E. (1991). *Politiek in België: geprofileerde machtsverhoudingen*. Leuven, Acco.
- Elmelund-Praestkaer, C., Hopmann, D. N., & Norgaard, A. S. (2011). Does mediatization change MP-media interaction and MP attitudes toward the media. Evidence from a longitudinal study of Danish MPs. *The international Journal of Press/Politics*, 16(3), 382-403.
- Fogarty B. j. (2008). The strategy of the story: media monitoring legislative activity. *Legislative Studies Quarterly*, 33(3), 445-469.
- Glynn, C., Herbst, S., Lindeman, M., O'keefe, G., & Shapiro, R. (2016). *Public opinion*. Westview Press.
- Hayes, A. F., & Krippendorff, K. (2007). Answering the call for a standard reliability measure for coding data. *Communication methods and measures*, 1(1), 77-89.
- Hayes, D. (2008). Party Reputations, Journalistic Expectations: How Issue Ownership Influences Election News. *Political Communication*, 25(4), 377-400.
- Helfer, L., & Van Aelst, P. (2016). What Makes Party Messages Fit for Reporting? An experimental study of Journalistic News Selection. *Political Communication*, 33(1), 59-77.
- Midtbo, T. (2011). Explaining media attention for Norwegian MPs: a new modelling approach, *Scandinavian Political Studies*, 34(3), 226-249.
- Napoli, P.M. (1999). Deconstructing the diversity principle. *Journal of Communication*, 49(4), 7-34.
- Neels, K. (2015). *Inleiding multivariate analyse*. Leuven, Acco.

- Negrine, R. (1999). Parliaments and the media: a changing relationship? *European Journal of Communication*, 14(3), 325-352.
- Raeymaeckers, K., Paulussen, S., & De Keyser, J. (2012). A survey of professional journalists in Flanders (Belgium). In D. H. Weaver & L. Willnat (Eds.), *The global journalist in the 21st century*, New York, NY, USA: Routledge.
- Schaffner, B. F., & Sellers, P. J. (2003). The structural determinants of local congressional news coverage. *Political communication*, 20(1), 41-57.
- Schoenbach, K., Ridder, J.D., & Lauf, E. (2001). Politicians on TV news: getting attention in Dutch and German election campaigns. *European Journal of Political Research*, 39(4), 519-531.
- Sellers, P. J., & Schaffner, B. F. (2007). Winning coverage in the U.S. Senate. *Political Communication*, 24(4), 377-391.
- Smits, J., & Edens, R. (2013). *Handleiding SPSS*. Amsterdam: Pearson.
- De Swert, K., & Walgrave, S. (2002). De kanseliersbonus in de Vlaamse pers. Een onderzoek naar regering en oppositie in drie Vlaamse kranten (1991-2000). *Tijdschrift voor Sociologie*, 23(3-4), 371-403.
- Tresch, A. (2009). Politicians in the media: determinants of legislators' presence and prominence in Swiss newspapers. *The International Journal of Press/Politics*, 14(1), 67-90.
- Vos, D. (2015). *Beyond Political Power. Which Politicians Pass the News Gates and Why?* (Doctoraat proefschrift).
- Walgrave, S., & Van Aelst, P., & Bennett, L. (2010). Beyond agenda-setting. Towards a broader theory of agenda interactions between political actors and the mass media. *APSA Annual Meeting, Washington*.
- Walgrave, S., & De Swert, K. (2005). De "kanseliersbonus" revisited. Over de dominante aanwezigheid van de regering en de premier op het TV-nieuws. In M. Hooghe, K. De Swert, & S. Walgrave (Eds.), *Nieuws op Televisie. Televisiejournals als venster op de wereld*. (PP. 79-98). Leuven: Acco.
- Wolfsfeld, G. (2011). *Making Sense of Media and Politics: Five Principles in Political communication*. New York: Routledge.
- Wolfsfeld, G., & Sheafer, T. (2006). Competing actors and the construction of political news: the contest over waves in Israel. *Political Communication*, 23(3), 333-354.

Bijlage: codeboek

Dit codeboek is de handleiding bij het coderen van afleveringen van De Zevende Dag. Het doel van het onderzoek is te analyseren welke factoren een invloed hebben op de nieuws waarde van politici. Er zal concreet gekeken worden naar wie er in De Zevende Dag verschijnt. Een tweede onderdeel van het onderzoek kijkt naar de samenstelling van debatten en dus welke politici met wie debatteren. Belangrijk is dat de afleveringen per debat of gesprek gecodeerd worden en niet per aflevering. Eén aflevering kan dus meerdere keren voorkomen doordat er verschillende debatten of interviews waren in die aflevering. Niet alle variabelen kunnen ingevuld worden tijdens het bekijken van de afleveringen. Een groot deel van de variabelen heeft enige vorm van opzoekwerk nodig om correct te kunnen invullen. Voor een deel van dit opzoekwerk werd, voor de nog actieve politici, gebruik gemaakt van hun persoonlijke website. Voor de oudere, niet meer actieve politici werd gebruik gemaakt van Wikipedia. Daarnaast wordt ook de verkiezingsdatabank⁵ gebruikt voor variabelen te coderen.

De meest recente afleveringen kunnen online bekeken worden maar voor de andere moet naar het beeldarchief van de VRT in Brussel gegaan worden. Per maand wordt voor het onderzoek één aflevering gecodeerd en hierbij wordt willekeurig gekozen tussen de tweede of derde aflevering van de maand. Sommige afleveringen zijn per debat of interview te bekijken en andere zijn enkel in zijn geheel beschikbaar. Bij de afleveringen die ook in stukken beschikbaar zijn, merkte ik tijdens het coderen dat bepaalde debatten of interviews ontbraken. Er wordt voor dit onderzoek dan ook gekozen om de aflevering in zijn geheel te bekijken zodat zeker alle debatten en interviews bekeken worden.

Datum van de aflevering

Voor deze variabele wordt de datum van de aflevering gecodeerd. De notering van de datum moet in de volgorde dag, maand, jaar gebeuren. De datum wordt numeriek genoteerd. Voor het cijfer dat de dag aanduidt, wordt geen nul gezet. Voor het cijfer dat op de maand wijst gebeurt dit wel. Het jaar wordt aangeduid via vier cijfers. Belangrijk hierbij is dat enkel de datum van de originele uitzending wordt genoteerd. Voor eventuele heruitzendingen of afleveringen die uitgesteld bekeken worden, moet de originele datum gebruikt worden. De datum staat altijd in de titel van de aflevering en is hiervan over te nemen.

Interview

Een interview wordt voor deze variabele gecodeerd wanneer het om een gesprek tussen de presentator en een politicus gaat. Er is besloten interviews enkel te coderen wanneer het om een Belgische politicus gaat. De Zevende dag nodigt de laatste jaren iedere aflevering een mediawatcher uit waarmee een kort interview wordt gehouden. Deze interviews tellen niet mee. Belangrijk hierbij is dat politici in dit onderzoek gezien worden als actieve politici. Ze moeten niet persé verkozen zijn maar wel actief bezig zijn met de politiek. Bovendien worden ook ex-politici die in de hoedanigheid van voormalig politicus komen, gecodeerd. Deze variabele valt enkel te coderen met JA of NEE.

Debat

Een debat wordt in dit onderzoek gezien als een gesprek waarbij meer dan één spreker (naast de presentator) deelneemt. Belangrijk hierbij is dat enkel gesprekken met minimum één Belgische politicus gecodeerd worden. Gesprekken tussen bijvoorbeeld twee journalisten of twee buitenlandse politici worden niet gecodeerd. Binnen het concept van De Zevende Dag is tegenwoordig ook een

⁵ <http://www.ibzdgip.fgov.be/result/nl/main.html>

format waarbij twee politici het rechtstreeks tegen elkaar opnemen, rechtstaand met een moderator. In het onderzoek worden echter ook andere gesprekken gecodeerd en niet enkel gesprekken in deze specifieke debatopstelling. Deze variabele kan enkel gecodeerd worden als JA of NEE.

Aantal gasten

Het aantal gasten is een numerieke variabele waarbij het aantal gasten genoteerd wordt. Belangrijk hierbij is dat wanneer voor de variabele 'interview' JA wordt gecodeerd, de waarde voor deze variabele altijd één moet zijn. De presentator moet hier nooit meegerekend worden en er wordt dus enkel gekeken naar de deelnemers aan het interview of debat. Bij deze variabele moeten alle gasten geteld worden en dus niet alleen de politici.

Naam presentator

De naam van de presentator is een variabele die twee keer voorkomt. Eén keer voor de eerste presentator en een tweede keer voor een eventuele andere presentator. De eerste presentator dat wordt ingevuld, is diegene die het debat inleidt en/of de eerste vraag stelt. De debatten of interviews in De Zevende Dag worden afwisselend geleid door één of twee presentatoren. Wanneer er geen tweede presentator is moet de variabele 'naam presentator 2' open gelaten worden. De naam van de presentators verschijnt altijd onderaan in het scherm wanneer de presentators voor de eerste keer in beeld komen. Het is deze naam die ingevuld moet worden bij de variabele.

Geslacht presentator

Het geslacht van de presentator is eveneens een variabele die twee keer voorkomt. Eén keer voor de eerste presentator en een tweede keer voor een eventuele andere presentator. Voor het geslacht kan enkel MAN of VROUW ingevuld worden. Meestal kan deze variabele afgeleid worden van de naam of het uiterlijk van de presentator. Wanneer er toch twijfel bestaat kan er enerzijds geluisterd worden naar de stem van de presentator of naar de aanspreking waarmee gasten de presentator adresseren.

Thema van het gesprek of debat

Voor de codering van deze variabele wordt gebruik gemaakt van het codeboek dat opgesteld werd voor het comparative agendas project⁶ (versie 13/11/2009). Het codeboek bevat 30 thema's met verschillende microthema's en is erg uitgebreid. Voor dit onderzoek werd gekozen om de variabele op te splitsen in macro- en microthema. Het grote thema wordt gekozen aan de hand van het overkoepelende thema van het gesprek zoals bijvoorbeeld arbeid. Voor het microthema wordt dan gekeken naar het effectieve onderwerp zoals bijvoorbeeld regelingen rond brugpensioenen. Er zal voor dit onderzoek hoofdzakelijk gewerkt worden met het macroniveau. Er wordt besloten dat per interview of debat maar één thema mag gecodeerd worden. Het is hierbij belangrijk om het macrothema te kiezen dat het meest aansluit bij het onderwerp. Een debat over bijvoorbeeld het openhouden van de kerncentrale in Doel omdat er anders een energietekort is, valt onder het thema 'energiebeleid'. Een debat over hoe vervuילend de kerncentrales zijn voor de omliggende gebieden, valt onder het thema 'leefmilieu'. Het microthema wordt voor deze variabele enkel gecodeerd om achteraf te kunnen terug kijken over wat het debat of thema nu juist ging maar zal verder niet gebruikt worden.

Naam gast

⁶ <http://www.comparativeagendas.net/>

De naam van de gast moet voor iedere deelnemer aan het interview of debat gecodeerd worden, ook voor de niet-politici. Deze variabele wordt gecodeerd aan de hand van de naam die in beeld verschijnt wanneer de gast voor de eerste keer aan het woord komt. Er wordt altijd zowel de voor- als achternaam gecodeerd. Wanneer de naam niet in beeld komt, kan deze gecodeerd worden via de beschrijving die bij iedere aflevering van De Zevende Dag gegeven wordt in het beeldarchief. Vooral voor politici is het belangrijk dat de naam zonder fouten wordt overgenomen, hier moet dus extra op gelet worden.

Niveau

De variabele niveau gaat over het niveau waarin de politici die in De Zevende Dag komen, actief zijn. De verschillende waarden die voor deze variabelen kunnen ingevuld, worden staan in de tabel hieronder.

Federaal
Vlaams
Waals
Brussels
Europees
Provinciaal
Gemeentelijk
Niet van toepassing

Tot 1995 waren er voor het Vlaamse parlement geen rechtstreekse verkiezingen en hadden een deel van de federale Kamerleden een dubbelmandaat. Dit moet gecodeerd worden als federaal/Vlaams. Ook voor andere politieke actoren die op verschillende niveaus actief zijn, wordt dit zo gecodeerd. Dit geldt echter niet voor het provinciaal of gemeentelijk niveau. Dit omdat veel federale of regionale politici eveneens actief zijn op gemeentelijk niveau. Gemeente en provincie wordt enkel gecodeerd wanneer de politicus in hoedanigheid van zijn gemeentelijke of provinciale functie komt. Voor niet-politici moet voor deze variabele 'niet van toepassing' gecodeerd worden. Ook voor politici die opkomen bij de volgende verkiezingen maar voorlopig nog geen mandaat hebben, moet 'niet van toepassing' gecodeerd worden.

Functie gast

De functie van de gasten kan opgesplitst worden in enerzijds de politici en anderzijds de niet-politici. De niet-politici actoren konden moeilijk in categorieën ingedeeld worden. Er werden enkele grote verzamelgroepen benoemd maar deze omvatten zeker niet alle niet-politieke actoren. De eerste grote verzamelgroep zijn de vertegenwoordigers van een belangengroep. Hieronder vallen alle niet-politici die komen spreken in de naam van een groep die belangen nastreeft voor een groep mensen. Dit kan variëren van een vakbondsafgevaardigde tot de voorzitter van de Belgische hondenclub voor pitbulleigenaars. De tweede grote groep zijn de vertegenwoordigers voor bedrijven. Hieronder vallen alle gasten die een bedrijf vertegenwoordigen. Dit kan gaan van woordvoerders van bedrijven tot CEO's. De derde grote groep zijn de functionarissen van het onderwijs. Hieronder vallen alle leerkrachten en schooldirectie. Daarnaast wordt ook de groep functionarissen gerecht onderscheiden. Onder deze groepen vallen de rechters en advocaten. Een vijfde groep zijn de politie. Hieronder vallen alle gasten die een functie uitoefenen binnen de politie. De andere functies die niet binnen één van deze groepen vallen, worden gecodeerd zoals ze door de presentator worden voorgesteld.

De functie van de politici moeten gecodeerd worden, zoals ze worden voorgesteld door de presentator. Dit kan variëren tussen premier tot gemeenteraadslid. Wanneer bijvoorbeeld kabinetschefs of andere politieke medewerkers van een politicus in De Zevende Dag komt, wordt deze gecodeerd onder politieke medewerker. Binnen de analyse wordt deze groep gecodeerd als niet-politici.

Geslacht gast

Het geslacht van de gast is een variabele die gecodeerd moet worden met MAN of VROUW. Dit kan afgeleid worden aan de hand van de verschijning van de persoon. Bij twijfel kan het geslacht van de gast afgeleid worden van de aanspreking van de presentator.

Leeftijd gast

De variabele leeftijd van de gasten wordt enkel gecodeerd voor politici. Voor de niet-politici is het moeilijk om de exacte leeftijd te weten te komen en deze heeft bovendien verder geen belang in de analyse. De leeftijd van de gast moet achteraf aangevuld worden via de persoonlijke website van de politici of via Wikipedia. De leeftijd wordt voor deze variabele ingevuld als de geboortedatum van de politici. Achteraf berekend Excel dan automatisch de leeftijd van de politici tijdens de uitzending. In het uitzonderlijke geval dat de geboortedatum van de politici nergens terug te vinden is, mag de codeur op basis van verschijning tijdens de aflevering de leeftijd van de politicus gokken.

Politieke partij

De politieke partij van de gast wordt tijdens de aflevering, in het grootste deel van de gevallen, meegedeeld door de presentator. Bovendien komt in de laatste 15 jaar de partij, onder de naam van de politicus, in beeld wanneer hij voor het eerst aan het woord komt. Wanneer dit niet het geval is, moet de partij achteraf opgezocht worden. Een zeer belangrijke opmerking hierbij is dat er voor gekozen wordt om de partijen te coderen onder hun huidige naam. Leden van de CVP worden in het dus gecodeerd als CD&V. Deze beslissing werd genomen omdat de verzamelde data anders te complex zouden worden. Elke partij mag gecodeerd worden voor deze variabele, ook als het over een kleine gemeentelijke scheurlijst of nichepartij gaat. De partijen worden tijdens de analyse gefilterd waarbij de partijen die maar enkele keren voorkomen naar 'andere' worden omgezet.

Aantal stemmen (in %)

De variabele 'aantal stemmen' moet gecodeerd worden om later aan de hand van deze gegevens de grootte van de partijen te kunnen bepalen. Deze variabele moet per verkiezing gecodeerd worden. Hiervoor wordt een onderscheid gemaakt tussen het Vlaamse, federale en Europese niveau. Per partij wordt het aantal stemmen bij een verkiezing ingegeven. Dit aantal stemmen wordt voor de volledige periode ingevuld tot er nieuwe verkiezingen zijn.

Het is dus als eerste belangrijk om te kijken op welk niveau de politicus die te gast is in De Zevende Dag actief is. Wanneer dit niet op Vlaams, federaal of Europees niveau is, wordt deze variabele niet ingevuld. Vervolgens moet gekeken worden naar de datum van de aflevering en de partij waarvan de politicus lid is. Aan de hand van de verkiezingsdatabank⁷ en Wikipedia wordt het aantal stemmen voor de partij van de politicus, in de periode waarin de aflevering valt, voor het niveau waarop hij actief is, ingevuld. Het aantal stemmen wordt altijd in procent ingevuld. Een belangrijke opmerking hierbij is dat voor het federaal niveau altijd het aantal stemmen op rijksniveau moet worden gecodeerd. Wanneer

⁷ <http://www.ibzdgip.fgov.be/result/nl/main.html>

de partij waarvan de politicus lid is, niet meedeeld aan de voorgaande verkiezingen moet deze variabele open gelaten worden.

Expert in het thema van het gesprek of debat

De volgende variabele gaat over de expertise van de gast. Dit is één van de meest uitdagende variabelen omdat een expert in iets zijn geen vaste definitie kent. Voor de politieke actoren wordt er met de formele expertise gewerkt. Deze expertise wordt vastgesteld aan de hand van lidmaatschap van een commissie. Een andere manier om expert te zijn, is minister of staatssecretaris zijn, verantwoordelijk voor het besproken thema. Belangrijk hierbij is dat enkel gekeken wordt naar de periode waarin de aflevering valt. Ex-ministers of ex-leden van een bepaalde commissie worden niet als expert gecodeerd.

Of iemand minister of staatssecretaris is tijdens de gecodeerde aflevering wordt bekeken via Wikipedia. Hier moet dan het thema van het gesprek vergeleken worden met de bevoegdheden van de politicus. Wanneer deze overeenkomen wordt de politicus gecodeerd als expert. Het lidmaatschap van een commissie werd via documenten over de samenstelling van de parlementaire commissies vastgesteld.⁸ De thema's van het gehanteerde codeboek, dat opgesteld werd voor het comparative agendas project⁹ (versie 13/11/2009), worden verbonden aan de parlementaire commissies. Op deze manier kan dan vergeleken worden of de politicus in een commissie zetelt die handelt over het besproken thema in het interview of debat. Wanneer dit het geval is, moet de politicus gecodeerd worden als expert.

Thema gesprek	Parlementaire commissie
Economie en belastingen	Financiën en begroting
Civiele rechten en vrijheden	Justitie
Gezondheid	Volksgezondheid
Landbouw en visserij	Landbouw
Arbeid	Bedrijfsleven
Onderwijs	Onderwijs
Milieu	Leefmilieu
Energiebeleid	Leefmilieu of bedrijfsleven
Immigratie en integratie	Naturalisatie
Verkeer en transport	Verkeer
Justitie	Justitie
Sociale zaken	Sociale zaken
Bedrijven en banken	Bedrijfsleven
Defensie	Landsverdediging
Buitenlandse handel/ ontwikkelingsbeleid	Buitenlandse betrekkingen
Cultuur	Culturele instellingen
Wetenschap	Wetenschappelijke instellingen

Meerderheid of oppositie

⁸ Federaal niveau:

<http://www.dekamer.be/kvcr/showpage.cfm?section=/none&language=nl&cfm=/site/wwwcfm/comm/LstCom.cfm>

Vlaams niveau: <https://www.vlaamsparlement.be/commissies/vorige-legislaturen>

⁹ <http://www.comparativeagendas.net/>

De laatste variabele die gecodeerd moet worden, kijkt of de partij waarvan de politicus lid is, op het moment van het televisieoptreden in De Zevende Dag, in de meerderheid of minderheid zit. Ook deze variabele moet achteraf ingevuld worden. Dit gebeurt aan de hand van Wikipedia waarbij per regering de samenstelling van de partij staat aangegeven.